

U S T A W A

z dnia

o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1

1. Ustawa określa:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2001, str. 22, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 320);
- 2) dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 299);
- 3) dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18);
- 4) dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1).

Ustawa zapewnia wykonanie następujących decyzji:

- 1) decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 280/2004/WE z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 49 z 19.02.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 57);
- 2) decyzji Komisji nr 2005/166/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 55 z 01.03.2005, str. 57);
- 3) decyzji Komisji nr 2007/589/WE z dnia 18 lipca 2007 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 229 z 31.08.2007, str. 1);
- 4) decyzji Komisji nr 2006/780/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 316 z 16.11.2006, str. 12).

W zakresie swojej regulacji ustawa umożliwia wykonanie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2004, str. 1) zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 916/2007 z dnia 31 lipca 2007 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 w sprawie ujednoczonego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 200 z 01.08.2007, str. 5) oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 994/2008 z dnia 8 października 2008 r. w sprawie znormalizowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzją nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 271 z 11.10.2008, str. 3), a także rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 166/2006 w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającego dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 33 z 04.02.2006, str. 1).

- 1) zadania Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami;
 - 2) zasady funkcjonowania Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji;
 - 3) zasady zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;
 - 4) zasady funkcjonowania Krajowego rejestru jednostek Kioto;
 - 5) zasady obrotu i zarządzania jednostkami Kioto;
 - 6) zasady funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji oraz Rachunku klimatycznego;
 - 7) warunki i zasady realizacji projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 8) warunki i zasady realizacji poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) projektów wspólnych wdrożeń,
 - b) projektów mechanizmu czystego rozwoju.
2. Wykaz gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza, objętych systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, określa załącznik do ustawy.

Art. 2

Ilekcioć w ustawie jest mowa o:

- 1) akredytowanej niezależnej jednostce – rozumie się przez to jednostkę upoważnioną do oceny dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1, oraz weryfikacji wielkości jednostek redukcji emisji uzyskanych w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń, wyłonioną lub wskazaną przez Komitet Nadzorujący projekty wspólnych wdrożeń;
- 2) aktywności – rozumie się przez to parametry charakteryzujące działalność: wielkość produkcji, wielkość zużycia surowców lub paliw, ilość wytworzonych odpadów, przebyty dystans określony w kilometrach, masę przetransportowanych ładunków, której skutkiem jest emisja;
- 3) bilansowaniu emisji – rozumie się przez to określanie i prognozowanie wielkości emisji, emisji unikniętej, emisji zredukowanej oraz gromadzenie i przetwarzanie informacji o tych wielkościach, w podziałach branżowych i obszarowych, przy wykorzystaniu danych gromadzonych na potrzeby polityki krajowej oraz na potrzeby wypełnienia zobowiązań międzynarodowych;
- 4) emisji – rozumie się przez to wprowadzane w wyniku działalności człowieka, bezpośrednio lub pośrednio do powietrza, gazy cieplarniane lub inne substancje;

- 5) emisji unikniętej – rozumie się przez to wielkość emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji, jaka mogłaby zostać wprowadzona do powietrza w danym roku z instalacji w ramach technologii stosowanych powszechnie do wytwarzania określonego produktu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a na skutek zastosowania innego rozwiązania technicznego lub technologicznego albo innych surowców lub paliw w nowej instalacji nie została wprowadzona do powietrza;
- 6) emisji zredukowanej – rozumie się przez to wielkość emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji, jaka nie została wprowadzona do powietrza w danym roku z instalacji istniejącej wskutek podjętych działań modernizacyjnych, mających na celu obniżenie wielkości emisji przypadającej na jednostkę powstającego produktu lub jednostkę wykorzystywanego surowca, materiału lub paliwa w zakładzie, na którego terenie jest położona instalacja, niewynikających z obniżenia produkcji;
- 7) ekwiwalencie – rozumie się przez to jeden megagram (1 Mg) dwutlenku węgla (CO₂) albo ilość innego gazu cieplarnianego stanowiącą odpowiednik jednego megagrama (1 Mg) dwutlenku węgla (CO₂), obliczoną z wykorzystaniem odpowiedniego współczynnika ocieplenia;
- 8) gospodarce leśnej – rozumie się przez to działalność w zakresie urządzania, ochrony i zagospodarowywania lasu, utrzymywania i powiększania zasobów i upraw leśnych, pozyskiwania, za wyjątkiem skupu, drewna, żywicy, choinek, karpiny, kory, igliwia oraz płodów runa leśnego;
- 9) instalacji – rozumie się przez to instalację w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.²⁾);
- 10) jednostce Kioto – rozumie się przez to jednostkę poświadczoną redukcji emisji, jednostkę przyznanej emisji, jednostkę redukcji emisji lub jednostkę pochłaniania;
- 11) jednostce pochłaniania – rozumie się przez to jeden megagram (1 Mg) dwutlenku węgla (CO₂) pochłonięty w wyniku:
 - a) działalności człowieka, mającej na celu zwiększenie pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) przez gleby użytkowane rolniczo,
 - b) zmian sposobów użytkowania gruntów rolnych lub leśnych, w tym w zakresie zalesiania, ponownego zalesiania i wylesiania,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1446 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i Nr 20, poz. 106.

- c) prowadzonej gospodarki leśnej;
- 12) jednostce poświadczonej redukcji emisji – rozumie się przez to wyrażoną w ekwiwalencie emisję zredukowaną lub emisję unikniętą gazów cieplarnianych, otrzymaną w wyniku realizacji projektu mechanizmu czystego rozwoju;
- 13) jednostce przyznanej emisji – rozumie się przez to wyrażoną w ekwiwalencie wielkość emisji gazów cieplarnianych, przyznaną państwu uprawnionemu zgodnie z Protokołem z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonym w Kioto dnia 11 grudnia 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz. 1684), zwanym dalej „Protokołem z Kioto”;
- 14) jednostce redukcji emisji – rozumie się przez to wyrażoną w ekwiwalencie emisję zredukowaną lub emisję unikniętą gazów cieplarnianych lub jeden megagram (1 Mg) pochłoniętego dwutlenku węgla (CO₂), otrzymane w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń;
- 15) Komitecie Nadzorującym – rozumie się przez to organ wykonawczy Protokołu z Kioto powołany w celu nadzorowania realizacji projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki drugiej, a w szczególności procesu oceny i weryfikacji tych projektów;
- 16) Krajowej rezerwie jednostek Kioto – rozumie się przez to ilość jednostek Kioto, jaką Rzeczpospolita Polska jest obowiązana utrzymywać w Krajowym Rejestrze, w danym okresie rozliczeniowym zgodnie z przepisami prawa międzynarodowego lub przepisami prawa wspólnotowego;
- 17) Krajowym pułapie emisji – rozumie się przez to maksymalną wielkość emisji, jaka może być wyemitowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w danym okresie rozliczeniowym wynikającą z przepisów prawa międzynarodowego lub przepisów prawa wspólnotowego;
- 18) okresie rozliczeniowym – rozumie się przez to przedział czasu, w którym są określane emisje w celu uzyskania informacji niezbędnych do wsparcia działań zmierzających do wywiązania się Rzeczypospolitej Polskiej ze zobowiązań międzynarodowych w zakresie redukcji emisji;
- 19) państwach uprawnionych – rozumie się przez to państwa wymienione w Załączniku I do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 53, poz. 238), zwanej dalej „Konwencją Klimatyczną”, które ratyfikowały Protokół z Kioto, zgodnie z art. 1 ust. 7 Protokołu z Kioto;

- 20) podmiocie korzystającym ze środowiska – rozumie się przez to podmiot korzystający ze środowiska, w rozumieniu art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 21) poziomie bazowym – rozumie się przez to szacunkową, określoną z największym prawdopodobieństwem, wielkość emisji gazów cieplarnianych, jaka miałaby miejsce w przypadku gdyby projekt wspólnych wdrożeń lub projekt mechanizmu czystego rozwoju nie został zrealizowany, stanowiącą poziom odniesienia pozwalający określić emisję zredukowaną lub emisję unikniętą;
- 22) projekcie wspólnych wdrożeń – rozumie się przez to przedsięwzięcie realizowane przez państwo uprawnione na terytorium innego państwa uprawnionego, które ma na celu redukcję, uniknięcie emisji gazów cieplarnianych lub pochłanianie dwutlenku węgla (CO₂);
- 23) projekcie mechanizmu czystego rozwoju – rozumie się przez to przedsięwzięcie realizowane przez państwo uprawnione na terytorium innego państwa niż państwo uprawnione, które ma na celu redukcję lub uniknięcie emisji gazów cieplarnianych, a także pochłanianie dwutlenku węgla (CO₂) będące następstwem zalesiania lub ponownego zalesiania;
- 24) prowadzącym instalację – rozumie się przez to prowadzącą instalację w rozumieniu art. 3 pkt 31 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 25) uprawnieniu do emisji – rozumie się przez to uprawnienie do emisji w rozumieniu przepisów o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 26) urządzeniu – rozumie się przez to urządzenie w rozumieniu art. 3 pkt 42 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 27) zakładzie – rozumie się przez to zakład w rozumieniu art. 3 pkt 48 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 28) źródle emisji – rozumie się przez to instalację lub jej część, której eksploatacja powoduje emisję.

Rozdział 2

Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami

Art. 3

1. Tworzy się Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami, zwany dalej

„Krajowym ośrodkiem”.

2. Do zadań Krajowego ośrodka należy:

- 1) wykonywanie zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji, w tym prowadzenie Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 2) prowadzenie Krajowego rejestru jednostek Kioto;
- 3) opiniowanie wniosków o wydanie listu popierającego oraz wniosków o wydanie listu zatwierdzającego realizację projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) opiniowanie projektów wspólnych wdrożeń realizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz projektów mechanizmu czystego rozwoju;
- 5) prowadzenie wykazu projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiadających listy popierające lub zatwierdzające;
- 6) prowadzenie wykazu jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów dotyczących osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji lub projektów wspólnych wdrożeń oraz sporządzanie raportów z oceny dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1;
- 7) sporządzanie raportów i prognoz dotyczących wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 8) opracowywanie metodyki ustalania wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji dla poszczególnych rodzajów instalacji lub aktywności oraz metodyki wyznaczania wskaźników emisji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca;
- 9) opracowywanie wskaźników emisji gazów cieplarnianych i innych substancji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca.

3. Krajowy ośrodek sporządza także zestawienia, w szczególności na potrzeby:

- 1) statystyki publicznej;
- 2) systemu opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
- 3) systemu bilansowania emisji gazów cieplarnianych;
- 4) systemu bilansowania emisji dwutlenku siarki i tlenków azotu z dużych źródeł spalania;
- 5) określenia priorytetowych obszarów finansowego wsparcia w ramach programów i projektów objętych Krajowym systemem zielonych inwestycji;

- 6) sprawozdawczości w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
 - 7) bieżącej oceny jakości powietrza.
4. Krajowy ośrodek może także sporządzać, na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, inne zestawienia na potrzeby wykonywanych analiz modelowych oraz opracowań na potrzeby organów administracji publicznej, a także branżowych organizacji samorządu gospodarczego i organizacji pracodawców.
 5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, listę zestawień i raportów, o których mowa w ust. 3, oraz terminy ich przekazywania, kierując się potrzebą zapewnienia organom administracji publicznej pełnego i terminowego dostępu do informacji na temat wielkości emisji.
 6. Zestawienia i raporty wpisane na listę, o której mowa w ust. 5, są przekazywane organom administracji publicznej nieodpłatnie.

Art. 4

1. Wykonywanie zadań Krajowego ośrodka powierza się Instytutowi Ochrony Środowiska w Warszawie.
2. Działalność Krajowego ośrodka jest finansowana ze środków pochodzących z opłat i kar pieniężnych pobieranych na podstawie przepisów o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji oraz na podstawie przepisów o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania.

Art. 5

1. Minister właściwy do spraw środowiska sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Krajowy ośrodek.
2. Krajowy ośrodek w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie z wykonania zadań, o których mowa w art. 3 ust. 2, za poprzedni rok kalendarzowy.
3. W przypadku gdy sprawozdanie jest niepełne lub budzi wątpliwości, minister właściwy do spraw środowiska może zażądać uzupełnienia sprawozdania lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień w wyznaczonym przez siebie terminie.

4. Jeżeli w wyznaczonym terminie Krajowy ośrodek nie uzupełni sprawozdania lub nie złoży żądanych wyjaśnień, a także gdy złożone sprawozdanie nadal budzi poważne zastrzeżenia, minister właściwy do spraw środowiska może zlecić imiennie upoważnionym pracownikom obsługującego go urzędu przeprowadzenie kontroli w zakresie zadań wykonywanych przez Krajowy ośrodek.
5. W przypadku gdy w wyniku przeprowadzonej kontroli zostaną stwierdzone istotne uchybienia w wykonywaniu zadań przez Krajowy ośrodek, minister właściwy do spraw środowiska może odwołać dyrektora Instytutu Ochrony Środowiska przed upływem jego kadencji, bez zasięgnięcia opinii, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 159, poz. 993).

Rozdział 3

Krajowy system bilansowania i prognozowania emisji

Art. 6

1. Tworzy się Krajowy system bilansowania i prognozowania emisji, w ramach którego są gromadzone, przetwarzane, szacowane, prognozowane, bilansowane i zestawiane informacje o emisjach i wielkościach emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji, zwany dalej „Krajowym systemem”.
2. Krajowy system obejmuje informacje o:
 - 1) wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza przez podmioty korzystające ze środowiska;
 - 2) wielkościach produkcji oraz charakterystyce surowców i paliw towarzyszących emisjom gazów cieplarnianych i innych substancji;
 - 3) środkach technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji gazów cieplarnianych i innych substancji;
 - 4) wielkości emisji zredukowanej i emisji unikniętej w wyniku realizacji przedsięwzięć realizowanych przez podmioty korzystające ze środowiska oraz terminy osiągnięcia tych redukcji;
 - 5) planowanych terminach uruchomienia nowych przedsięwzięć oraz wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza z tych przedsięwzięć;
 - 6) aktywnościach związanych z prowadzeniem działalności przemysłowej, transportem, rolnictwem, leśnictwem i usługami;

- 7) prognozach zmian aktywności dla poszczególnych sektorów gospodarki.
3. Informacje gromadzi się w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, zwanej dalej „Krajową bazą”.
4. Krajową bazę prowadzi Krajowy ośrodek.

Art. 7

1. Podmiot korzystający ze środowiska sporządza i wprowadza do Krajowej bazy, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku, raport zawierający informacje wskazane w art. 6 ust. 2 pkt 1 – 5, dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.
2. W przypadku gdy obowiązek sporządzenia i wprowadzenia raportu jest związany z eksploatacją instalacji, podmiotem zobowiązanym do sporządzenia i wprowadzenia raportu jest prowadzący instalację.
3. Wielkości emisji, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1, ustala się na podstawie prowadzonych pomiarów lub na podstawie informacji o wielkości produkcji, zużyciu paliw lub surowców i odpowiadających tym wielkościom wskaźników emisji.
4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposoby ustalania wielkości emisji dla poszczególnych rodzajów instalacji, kierując się potrzebą zapewnienia wysokiej jakości danych o emisji, w tym zapewnienia ich wiarygodności i spójności, oraz biorąc pod uwagę rozwój w zakresie dostępnych metod i technologii służących redukcji emisji.
5. Dla instalacji o sezonowej lub technologicznej zmienności emisji w ciągu roku, wynikającej z charakteru i sposobu eksploatacji, wielkość emisji z instalacji określa się w podziale na kwartały lub miesiące.
6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza raportu oraz sposób jego wprowadzania do Krajowej bazy, kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego funkcjonowania Krajowej bazy oraz jednolitości i kompletności danych zawartych w tej bazie.
7. Jeżeli przedsięwzięcia, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 4 i 5, są realizowane ze wsparciem środków publicznych, informacje o wielkościach emisji unikniętej lub emisji zredukowanej oraz terminy osiągnięcia tych redukcji, informacje o wielkościach emisji oraz całkowitych kosztach inwestycji, w tym wysokości środków publicznych – przekazują:
 - 1) Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „Narodowym Funduszem”, w zakresie środków wydatkowanych i przekazywanych

przez Narodowy Fundusz, wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, powiatowe fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej oraz gminne fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej;

- 2) dysponenci środków publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.³⁾).

Art. 8

1. W terminie do dnia 15 marca każdego roku Krajowy ośrodek przeprowadza analizę zawartych w raportach informacji wprowadzonych przez podmioty korzystające ze środowiska do Krajowej bazy za poprzedni rok kalendarzowy.
2. W przypadku gdy z informacji zawartych w raportach z instalacji, których eksploatacja wymaga pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza wynika, że wielkość emisji którejkolwiek z raportowanych substancji różni się od podanej w poprzednim roku o więcej niż 10 % i nie wynika to ze zmniejszenia produkcji w takiej samej proporcji, Krajowy ośrodek, kierując się potrzebą zapewnienia prawidłowego bilansowania emisji, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku raporty z tych instalacji w celu dokonania oceny jakości informacji w nich zawartych.
3. Raporty są przekazywane wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce położenia instalacji, której dotyczy raport.
4. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku dokonuje oceny jakości informacji zawartych w raportach.
5. W przypadku stwierdzenia, że różnica wielkości emisji jest wynikiem zmian w sposobie funkcjonowania instalacji, w tym przeprowadzonej modernizacji, zmian technicznych, zmiany paliwa lub surowca lub innych zmian skutkujących zmianą aktywności, wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje o tym Krajowy ośrodek.
6. W przypadku stwierdzenia w raportach błędów pisarskich, rachunkowych lub innych oczywistych omyłek, wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje o tym Krajowy ośrodek i podmiot korzystający ze środowiska, który sporządził raport.
7. Krajowy ośrodek, na podstawie informacji przekazanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, dokonuje zmian w Krajowej bazie.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832, z 2007 r. Nr 82, poz. 560, Nr 88, poz. 587, Nr 115, poz. 791 i Nr 140, poz. 984, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112, Nr 209, poz. 1317, Nr 216, poz. 1370 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100.

8. Krajowy ośrodek ocenia informacje zawarte w raporcie w zakresie emisji dwutlenku węgla (CO₂) z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych po otrzymaniu raportu, o którym mowa w przepisach o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

Art. 9

1. Dla poszczególnych sektorów gospodarki sporządza się prognozy zmian aktywności.
2. Prognozy są sporządzane dla sektorów:
 - 1) elektroenergetyki;
 - 2) zaopatrzenia w ciepło sieciowe;
 - 3) górnictwa węgla kamiennego;
 - 4) przemysłu rafineryjnego;
 - 5) hutnictwa żelaza i stali;
 - 6) górnictwa i hutnictwa metali nieżelaznych;
 - 7) koksownictwa;
 - 8) przemysłu cementowego;
 - 9) przemysłu wapienniczego;
 - 10) przemysłu ceramicznego;
 - 11) przemysłu szklarskiego;
 - 12) przemysłu drzewnego;
 - 13) przemysłu papierniczego;
 - 14) przemysłu chemicznego;
 - 15) leśnictwa;
 - 16) rolnictwa;
 - 17) transportu.
3. Prognozy sporządzają właściwi ministrowie oraz przekazują je ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
4. Prognozy nie stanowią dokumentów planistycznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 140, poz. 984, z 2008 r. Nr 216, poz. 1370 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100).
5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zakres informacji w odniesieniu do poszczególnych sektorów gospodarki, jaki powinien być zawarty w prognozach,

- 2) przedziały czasowe, dla których sporządza się prognozy,
 - 3) terminy przekazywania prognoz ministrowi właściwemu do spraw środowiska – kierując się potrzebą zapewnienia kompletności, spójności oraz wiarygodności informacji zawartych w prognozach oraz koniecznością terminowego wypełniania zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej, wynikających z prawa wspólnotowego lub umów międzynarodowych dotyczących ochrony środowiska, w zakresie opracowywania prognoz wielkości emisji.
6. Informacje o aktywnościach Krajowy ośrodek zamieszcza w Krajowej bazie.

Art. 10

1. Na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie, Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska krajowy raport o wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 września każdego roku.
2. Krajowy raport o wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji obejmuje:
 - 1) bilans emisji sporządzony na podstawie raportów zawartych w Krajowej bazie;
 - 2) bilans emisji sporządzony na podstawie informacji, o których mowa w art. 7 ust. 7.

Art. 11

Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wynikającymi z prawa wspólnotowego lub umów międzynarodowych dotyczących ochrony środowiska, roczne inwentaryzacje emisji:

- 1) gazów cieplarnianych, zgodnie z wytycznymi do Konwencji Klimatycznej;
- 2) substancji wymaganych Konwencją w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzoną w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 60, poz. 311 i z 1988 r. Nr 40, poz. 313);
- 3) substancji, dla których poziomy emisji lub stężeń zostały określone w prawie wspólnotowym.

Art. 12

1. Krajowy ośrodek opracowuje prognozy wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji w celu realizacji zadań wynikających z prawa wspólnotowego lub umów międzynarodowych dotyczących ochrony środowiska oraz polityki ekologicznej państwa

i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw środowiska na 60 dni przed wymaganym terminem.

2. Przy opracowywaniu prognoz pod uwagę bierze się w szczególności:
 - 1) krótkookresowe i długookresowe prognozy makroekonomiczne;
 - 2) krajowe i sektorowe polityki i strategie gospodarcze;
 - 3) przekazane przez właściwych ministrów prognozy sektorowe, o których mowa w art. 9 ust.1 – 3;
 - 4) informacje dotyczące:
 - a) podejmowanych działań przyczyniających się do ograniczania lub redukcji emisji gazów cieplarnianych i innych substancji,
 - b) rodzajów stosowanych instrumentów prawnych, ekonomicznych i administracyjnych wspomagających redukcję emisji,
 - c) oceny stanu jakości powietrza wykonanej w ramach państwowego monitoringu środowiska.
3. Prognozy emisji gazów cieplarnianych i innych substancji obejmują okres 10 lat i są poddawane aktualizacji co pięć lat, w latach kończących się cyfrą zero lub pięć.

Rozdział 4

Zarządzanie emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji

Art. 13

1. Tworzy się system zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, zwany dalej „systemem zarządzania”, w celu:
 - 1) zarządzania krajowymi pułapami emisji oraz zapewnienia ich trwałego nieprzekraczania;
 - 2) ograniczania emisji gazów cieplarnianych i innych substancji do wymaganego pułapu, jeżeli krajowe pułapy emisji zostały przekroczone;
 - 3) zarządzania niewykorzystanymi częściami krajowych pułapów emisji.
2. W skład systemu zarządzania wchodzi:
 - 1) Krajowy system;
 - 2) system bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania, określony w przepisach o systemie

- bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania;
- 3) wspólnotowy system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, określony w przepisach o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
 - 4) obrót i zarządzanie jednostkami Kioto.
3. Realizacja programów i projektów związanych z ochroną środowiska, ograniczaniem emisji lub unikaniem emisji gazów cieplarnianych, pochłanianiem oraz sekwestracją dwutlenku węgla (CO₂), służących realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, może odbywać się w szczególności w ramach:
- 1) Krajowego systemu zielonych inwestycji;
 - 2) projektów wspólnych wdrożeń;
 - 3) projektów mechanizmu czystego rozwoju.

Art. 14

1. W przypadku gdy z informacji uzyskanych w ramach Krajowego systemu wynika, że wielkość emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji powoduje lub może powodować przekroczenie Krajowego pułapu emisji, Krajowy ośrodek opracowuje projekt Krajowego planu redukcji emisji i przedkłada go ministrowi właściwemu do spraw środowiska.
2. Krajowy plan redukcji emisji przyjmuje, w drodze rozporządzenia, Rada Ministrów, kierując się potrzebą ograniczenia emisji, trwałego nieprzekraczania krajowych pułapów emisji w przyszłości, biorąc także pod uwagę interesy gospodarcze Rzeczypospolitej Polskiej oraz jej zobowiązania wynikające z prawa wspólnotowego lub umów międzynarodowych w zakresie ochrony środowiska.
3. W przypadku przyjęcia Krajowego planu redukcji emisji, organy administracji publicznej są obowiązane do dokonania analizy dotyczącej konieczności ograniczenia lub cofnięcia pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów, niezbędnych dla osiągnięcia celów wynikających z planu.
4. Krajowy plan redukcji emisji powinien zawierać w szczególności:
 - 1) określenie substancji, których plan dotyczy wraz z podaniem zakresu przekroczenia Krajowego pułapu emisji tych substancji;
 - 2) wykaz sektorów gospodarki objętych planem;

- 3) podstawowe kierunki i zakres działań dla poszczególnych sektorów gospodarki, niezbędnych do przywracania Krajowego pułapu emisji, uszczegółowiony w sektorowych programach redukcji emisji;
- 4) sposób dokumentowania realizacji planu i jego efektów przez Krajowy ośrodek.

Art. 15

1. W przypadku gdy Rada Ministrów przyjmie Krajowy plan redukcji emisji, minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki, transportu, rolnictwa, budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej oraz gospodarki morskiej, z każdym w zakresie jego właściwości, określi, w drodze rozporządzenia, sektorowe plany redukcji emisji, kierując się ustaleniami Krajowego planu redukcji emisji oraz potrzebą zapewnienia ograniczania emisji, a także nieprzekraczania w przyszłości krajowych pułapów emisji dla poszczególnych sektorów gospodarki.
2. Sektorowy plan redukcji emisji powinien zawierać w szczególności:
 - 1) zakres ograniczenia emisji, których krajowe pułapy zostały przekroczone;
 - 2) terminy obowiązywania ograniczeń;
 - 3) listę podmiotów korzystających ze środowiska obowiązanych do ograniczenia emisji, których krajowe pułapy zostały przekroczone, albo kryteria kwalifikowania instalacji do objęcia obowiązkiem ograniczenia emisji;
 - 4) dla instalacji objętych planem:
 - a) standardy emisji substancji, których krajowe pułapy zostały przekroczone, jeżeli takie standardy jeszcze nie obowiązują, lub
 - b) zastrzone standardy emisji substancji, których krajowe pułapy zostały przekroczone, jeżeli takie standardy już obowiązują, lub
 - c) wskaźniki emisji substancji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca
– obowiązujące w trakcie realizowania planu;
 - 5) zakres i sposób prowadzenia pomiarów wielkości emisji albo sposób określania wielkości emisji na podstawie wskaźników emisji oraz częstotliwość przekazywania wyników wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

3. W przypadku przekroczenia Krajowego pułapu emisji, podmioty korzystające ze środowiska, objęte sektorowym planem redukcji emisji, są obowiązane, w zakresie określonym w tym planie, do:
 - 1) ograniczenia emisji, których krajowe pułapy zostały przekroczone;
 - 2) przestrzegania standardów emisji lub zaostrzonych standardów emisji, określonych w sektorowym planie redukcji emisji, lub dotrzymania wskaźników emisji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca;
 - 3) wykonywania dodatkowych obowiązków związanych z ograniczaniem emisji, polegających na:
 - a) prowadzeniu pomiarów wielkości emisji lub ustalaniu wielkości emisji na podstawie wskaźników emisji,
 - b) przekazywaniu wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, ze wskazaną częstotliwością, wyników prowadzonych pomiarów.
4. Minister właściwy do spraw środowiska może zawierać porozumienia z podmiotami w zakresie dobrowolnej redukcji emisji w sektorach gospodarki objętych Krajowym planem redukcji emisji. Jeżeli porozumienie obejmuje stworzenie dodatkowych zachęt finansowych dla przedsiębiorcy, wymaga uzgodnienia z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Rozdział 5

Krajowy rejestr jednostek Kioto

Art. 16

1. Jednostki Kioto są utrzymywane w Krajowym rejestrze jednostek Kioto, zwanym dalej „Krajowym rejestrem”.
2. Krajowy rejestr jest prowadzony przez Krajowy ośrodek w formie elektronicznej bazy danych.
3. Krajowy rejestr działa na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2004, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem rejestrowym”.

4. Jednostki Kioto należące do Skarbu Państwa są utrzymywane na krajowym rachunku posiadania, o którym mowa w art. 11 ust. 1 rozporządzenia rejestrowego.
5. Krajowy ośrodek określa regulamin wprowadzający szczegółowe warunki otwierania, administrowania i utrzymywania rachunków prowadzącego instalację i osobistych rachunków posiadania w Krajowym rejestrze.
6. Krajowy ośrodek zamieszcza regulamin na swojej stronie internetowej.

Rozdział 6

Obrót i zarządzanie jednostkami Kioto

Art. 17

1. Jednostki Kioto mogą być:
 - 1) wykorzystywane do wypełnienia zobowiązania do redukcji emisji gazów cieplarnianych wynikającego z Protokołu z Kioto;
 - 2) przedmiotem międzynarodowego obrotu;
 - 3) wykorzystywane w kolejnym okresie rozliczeniowym.
2. Międzynarodowy obrót jednostkami Kioto prowadzi się zgodnie z postanowieniami Protokołu z Kioto oraz decyzjami Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej służącej jako Spotkanie Stron Protokołu z Kioto.
3. Jednostki przyznanej emisji mogą być dodatkowo wykorzystywane do zamiany na:
 - 1) jednostki redukcji emisji odpowiadające redukcji lub uniknięciu emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach projektów wspólnych wdrożeń zrealizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) uprawnienia do emisji w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji.
4. Uprawnienia do emisji w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji mogą być zamieniane na jednostki przyznanej emisji.
5. Jednostki pochłaniania mogą być dodatkowo wykorzystywane do zamiany na jednostki redukcji emisji odpowiadające pochłanianiu dwutlenku węgla (CO₂) uzyskanemu w wyniku realizacji projektów wspólnych wdrożeń zrealizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
6. Jednostki przyznanej emisji mogą być przenoszone na kolejne okresy rozliczeniowe bez ograniczeń ilościowych.

7. Jednostki redukcji emisji i jednostki poświadczonej redukcji emisji mogą być przenoszone na kolejne okresy rozliczeniowe w ilości nie większej niż 2,5 % Krajowego pułapu emisji gazów cieplarnianych określonego w Protokole z Kioto.

Art. 18

1. Obrót, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, następuje na podstawie umowy zawieranej między Rzeczpospolitą Polską a państwem uprawnionym lub upoważnionym przez to państwo podmiotem.
2. Umowy mogą być zawierane jako umowy międzynarodowe zgodnie z przepisami ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824) albo jako umowy cywilnoprawne.
3. Zawarcie umowy sprzedaży lub kupna jednostek przyznanej emisji w formie umowy cywilnoprawnej przez ministra właściwego do spraw środowiska wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.
4. Minister właściwy do spraw środowiska po zawarciu umowy cywilnoprawnej przekazuje ją, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia, do wiadomości Radzie Ministrów.

Art. 19

Organem właściwym w sprawach, o których mowa w art. 17 i 18, jest minister właściwy do spraw środowiska.

Art. 20

1. Krajowy ośrodek przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacje i dane dotyczące oszacowania liczby jednostek przyznanej emisji, które mogą zostać zbyte.
2. Przy szacowaniu liczby jednostek przyznanej emisji bierze się pod uwagę informacje dotyczące:
 - 1) przewidywanej całkowitej Krajowej emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym 2008 – 2012;
 - 2) całkowitej rzeczywistej Krajowej emisji gazów cieplarnianych dostępne za ostatni rok;
 - 3) całkowitej rzeczywistej emisji z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji dostępne za ostatni rok;

- 4) liczby jednostek przyznanej emisji przeznaczonych do zamiany na uprawnienia do emisji przyznawane instalacjom w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji;
- 5) liczby jednostek przyznanej emisji przeznaczonych do zamiany na jednostki redukcji emisji dla projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) poziomu Krajowej rezerwy jednostek Kioto;
- 7) przewidywanej liczby jednostek przyznanej emisji przeznaczonych do przeniesienia na kolejny okres rozliczeniowy;
- 8) wielkości popytu i podaży jednostek przyznanej emisji na rynku międzynarodowym;
- 9) aktualnej ceny i trendów cenowych jednostek przyznanej emisji na rynku międzynarodowym;
- 10) dotychczasowej liczby zbytych jednostek przyznanej emisji.

Rozdział 7

Krajowy system zielonych inwestycji

Art. 21

1. Tworzy się Krajowy system zielonych inwestycji, w ramach którego środki uzyskane ze zbycia w latach 2009 – 2012 jednostek przyznanej emisji są przeznaczane na dofinansowanie realizacji programów lub projektów, związanych z ochroną środowiska, w szczególności z ograniczeniem lub unikaniem krajowej emisji gazów cieplarnianych, pochłanianiem lub sekwestracją dwutlenku węgla (CO₂) oraz na dofinansowanie działań adaptacyjnych do zmian klimatu oraz innych działań związanych z ochroną powietrza.
2. Programy lub projekty, o których mowa w ust. 1, są realizowane w obszarach:
 - 1) poprawy efektywności energetycznej w różnych sektorach gospodarki krajowej;
 - 2) poprawy efektywności wykorzystania węgla, w tym związanej z czystymi technologiami węglowymi;
 - 3) zamiany paliwa na niskoemisyjne;
 - 4) unikania lub redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu;
 - 5) wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
 - 6) unikania lub redukcji emisji metanu przez jego odzyskiwanie i wykorzystywanie w przemyśle wydobywczym, gospodarce odpadami i ściekami oraz w gospodarce

- rolnej, a także przez wykorzystywanie go do produkcji energii;
- 7) działań związanych z sekwestracją gazów cieplarnianych;
 - 8) innych działań zmierzających do ograniczania lub unikania krajowej emisji gazów cieplarnianych lub pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) oraz adaptacji do zmian klimatu;
 - 9) prowadzenia prac badawczo-rozwojowych w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz zaawansowanych i innowacyjnych technologii przyjaznych środowisku;
 - 10) działalności edukacyjnej, w tym prowadzenia szkoleń wspomagających wypełnianie krajowych zobowiązań wynikających z Protokołu z Kioto.
3. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, listę obszarów priorytetowych, biorąc pod uwagę krajową sytuację w zakresie emisji gazów cieplarnianych i innych substancji oraz wynikające z tego tytułu potrzeby ograniczania emisji, a także kierując się koniecznością wypełniania zobowiązań wynikających z prawa wspólnotowego i umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska.

Art. 22

1. Wpływy pochodzące ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji są przekazywane bezpośrednio na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, zwany dalej „Rachunkiem klimatycznym”.
2. Niewykorzystane w terminie określonym umową sprzedaży jednostek przyznanej emisji środki na dofinansowanie zadań związanych ze wspieraniem przedsięwzięć realizowanych w ramach programów i projektów objętych Krajowym systemem zielonych inwestycji są, jeżeli umowa tak stanowi, zwracane na wskazany tą umową rachunek bankowy.
3. Wpływy pochodzące ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji mogą być gromadzone na wyodrębnionych subkontach w ramach Rachunku klimatycznego, jeżeli wynika to z zawartej umowy sprzedaży jednostek przyznanej emisji.
4. Narodowy Fundusz nie pobiera opłat za obsługę Rachunku klimatycznego.

Art. 23

1. Tworzy się Radę Konsultacyjną jako organ doradczy ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji.

2. Do zadań Rady Konsultacyjnej należy opiniowanie spraw związanych z funkcjonowaniem Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym w szczególności opiniowanie:
 - 1) regulaminu naboru wniosków o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
 - 2) programów i projektów do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym, biorąc pod uwagę listę obszarów, o których mowa w art. 21 ust. 2, w tym priorytetowych, oraz rodzaje przeznaczonych do realizacji programów i projektów, a także spełnianie warunków niezbędnych do uzyskania dotacji, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 3 i 4.
3. W skład Rady Konsultacyjnej wchodzi po jednym przedstawicielu:
 - 1) ministra właściwego do spraw środowiska;
 - 2) ministra właściwego do spraw gospodarki;
 - 3) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - 4) ministra właściwego do spraw rolnictwa;
 - 5) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;
 - 6) ministra właściwego do spraw transportu;
 - 7) ministra właściwego do spraw nauki;
 - 8) Krajowego ośrodka.
4. Przedstawiciela Krajowego ośrodka powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw środowiska.
5. Wydatki związane z obsługą Rady Konsultacyjnej są finansowane ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym.
6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze zarządzenia, regulamin prac Rady Konsultacyjnej.

Art. 24

1. Krajowym systemem zielonych inwestycji zarządza Krajowy operator systemu zielonych inwestycji, zwany dalej „Krajowym operatorem”.
2. Do zadań Krajowego operatora należy:
 - 1) organizowanie naboru wniosków o dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym i ich weryfikacja;
 - 2) sporządzanie listy programów i projektów, które zostały zakwalifikowane do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;

- 3) nadzorowanie wdrażania i realizacji programów i projektów oraz ocena uzyskanych przez nie efektów ekologicznych;
 - 4) przygotowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska raportów wynikających z postanowień umów o sprzedaży jednostek przyznanej emisji;
 - 5) organizowanie pomocy technicznej potencjalnym beneficjentom;
 - 6) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej o Krajowym systemie zielonych inwestycji;
 - 7) wprowadzanie do Krajowej bazy informacji zawartych w raportach i sprawozdaniach, o których mowa w art. 31 ust. 1;
 - 8) prowadzenie wykazu programów i projektów dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
 - 9) sprawowanie kontroli nad wykorzystaniem przez beneficjentów środków.
3. Koszty związane z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 2, są pokrywane ze środków Rachunku klimatycznego, zgodnie z umowami zbycia jednostek przyznanej emisji.

Art. 25

Wykonywanie zadań Krajowego operatora powierza się Narodowemu Funduszowi.

Art. 26

Minister właściwy do spraw środowiska sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Krajowego operatora.

Art. 27

1. Dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym realizacji programów i projektów, o których mowa w art. 21, dokonuje się w formie dotacji, w tym dotacji przeznaczanych na dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych oraz dotacji przeznaczanych na częściową spłatę kapitału kredytów bankowych.
2. W zakresie, w którym dofinansowanie programów i projektów stanowi pomoc spełniająca przesłanki określone w art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską albo pomoc de minimis, do tego dofinansowania mają zastosowanie szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje programów i rodzaje projektów do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 21 ust. 2, kierując się koniecznością wypełniania zobowiązań wynikających z prawa wspólnotowego i umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska oraz potrzebą zapewnienia przejrzystości procedur wyboru programów i projektów, mając na uwadze wyznaczone obszary priorytetowe, a także wielkością osiągniętych efektów ekologicznych.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskania dotacji, o której mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystości przyznawania dotacji oraz koniecznością wypełniania zobowiązań wynikających z prawa wspólnotowego i umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska, wielkością osiągniętych efektów ekologicznych i efektywnością kosztową, oraz mając w szczególności na uwadze konieczność zapewnienia zgodności udzielanej pomocy z warunkami jej dopuszczalności, w przypadku gdy odrębne przepisy nie określają szczegółowych warunków i trybu udzielania tej pomocy.

Art. 28

1. Krajowy operator organizuje i prowadzi w trybie konkursowym nabór wniosków o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym dla programów lub projektów w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji.
2. Ogłoszenie o naborze wniosków i jego warunkach Krajowy operator zamieszcza w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i na swojej stronie internetowej.
3. Krajowy operator ustala regulamin naboru wniosków, uwzględniając wymagania wynikające z zawartych umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej.
4. Regulamin wymaga zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw środowiska.
5. Regulamin naboru wniosków powinien zawierać:
 - 1) określenie podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
 - 2) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny programów i projektów;
 - 3) terminy składania wniosków oraz oceny programów i projektów;
 - 4) wzory formularzy wniosków.

Art. 29

1. Wniosek o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym składa się do Krajowego operatora.
2. Krajowy operator dokonuje wstępnego wyboru programów i projektów do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym.
3. Krajowy operator zamieszcza na swojej stronie internetowej:
 - 1) informację o podmiotach, których programy lub projekty zostały wstępnie zakwalifikowane do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym, zwanych dalej „beneficjentami”;
 - 2) listę programów lub projektów, które zostały wstępnie zakwalifikowane do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym;
 - 3) informację o zakresie, sposobie i warunkach dofinansowania oraz terminie realizacji programów lub projektów, o których mowa w pkt 2.
4. Krajowy operator przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska do zaakceptowania listę wstępnie zakwalifikowanych programów i projektów wraz z informacjami, o których mowa w ust. 3.
5. Minister właściwy do spraw środowiska, biorąc pod uwagę wyniki prawidłowo przeprowadzonego konkursu, o którym mowa w art. 28 ust. 1, oraz opinię Rady Konsultacyjnej, akceptuje listę programów i projektów albo odmawia w drodze decyzji administracyjnej akceptacji znajdujących się na liście poszczególnych programów lub projektów.
6. Zaakceptowaną listę programów i projektów minister właściwy do spraw środowiska zamieszcza na swojej stronie internetowej.
7. Krajowy operator po otrzymaniu zaakceptowanej przez ministra właściwego do spraw środowiska listy programów i projektów zawiera umowę dotacji z każdym z beneficjentów albo z beneficjentem i bankiem udzielającym beneficjentowi kredytu na realizację programu lub projektu.

Art. 30

1. Beneficjent, którego program lub projekt znajdujący się na liście, o której mowa w art. 29 ust. 4, nie został zaakceptowany przez ministra właściwego do spraw środowiska może, w terminie 14 dni od dnia uzyskania tej informacji, złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do ministra właściwego do spraw środowiska.
2. W przypadku, gdy minister właściwy do spraw środowiska utrzyma w mocy swoją decyzję, beneficjentowi przysługuje prawo wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji.
3. Wniesienie skargi nie wstrzymuje zawierania umów z beneficjentami, których programy lub projekty zostały zaakceptowane.

Art. 31

1. Beneficjent jest obowiązany do:
 - 1) monitorowania osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych i sporządzania raportu określającego osiągnięte efekty;
 - 2) sporządzenia sprawozdania z wydatkowanych środków uzyskanych z Rachunku klimatycznego oraz postępów z realizacji programu lub projektu zgodnie z załączonym do umowy harmonogramem.
2. Raport, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, beneficjent przedkłada Krajowemu operatorowi corocznie w terminie do dnia 31 marca każdego roku.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, beneficjent przedkłada Krajowemu operatorowi co pół roku do końca miesiąca następującego po zakończeniu każdego półrocza.
4. Krajowy operator wprowadza do Krajowej bazy informacje zawarte w raportach i sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1.
5. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, kryteria wyznaczania poziomów bazowych, w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych, kierując się potrzebą prawidłowego określania efektu ekologicznego, harmonizacji i efektywności szacowania redukcji lub ograniczania emisji gazów cieplarnianych w wyniku realizacji projektów i programów.

Art. 32

1. Raport, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, podlega weryfikacji przez jednostkę uprawnioną, o której mowa w art. 35 ust. 1, w zakresie zgodności informacji w nim zawartych ze stanem faktycznym.
2. Raport nie podlega weryfikacji przez jednostkę uprawnioną, w przypadku gdy:
 - 1) kwota udzielonego beneficjentowi dofinansowania ze środków Rachunku klimatycznego nie przekroczyła równowartości 25 tysięcy euro lub
 - 2) szacunkowa wielkość osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych nie przekroczy 20 tysięcy ton ekwiwalentu dwutlenku węgla (CO₂) rocznie.
3. Z weryfikacji, o której mowa w ust. 1, jednostka uprawniona sporządza raport.
4. Raport z weryfikacji jest przedkładany przez beneficjenta Krajowemu operatorowi w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego bezpośrednio po zakończeniu realizacji programu lub projektu.

Art. 33

Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formę i układ raportu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, oraz zakres informacji zawartych w raporcie,
 - 2) formę i układ raportu oraz zakres informacji zawartych w raporcie z weryfikacji, o którym mowa w art. 32 ust. 3,
 - 3) zakres informacji zawartych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2, oraz formę i układ sprawozdania
- kierując się potrzebą zapewnienia zupełności i wiarygodności informacji o osiągniętych efektach związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji oraz uwzględniając rodzaj i skalę programów lub projektów realizowanych w ramach tego systemu.

Art. 34

1. Na podstawie sprawozdań i raportów, o których mowa w art. 31 ust. 1 oraz w art. 32 ust. 3, przedkładanych przez beneficjenta, Krajowy operator przygotowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 31 maja każdego

roku, sprawozdanie dotyczące wdrażanych projektów lub programów oraz osiągniętych przy ich udziale efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych.

2. Sprawozdanie Krajowy operator przekazuje do wiadomości Krajowemu ośrodkowi.
3. Krajowy operator może żądać od beneficjenta niezwłocznego zwrotu całości lub części przyznanych środków lub zawiesić wypłatę kolejnych należności przewidzianych harmonogramem, jeżeli stwierdzi, że otrzymane przez beneficjenta środki są wykorzystywane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie dotacji, o której mowa w art. 29 ust. 7.
4. Zwrot środków następuje na Rachunek klimatyczny.

Art. 35

1. Akredytację jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, prowadzi się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.⁴⁾).
2. Jednostka uprawniona do weryfikacji raportów powinna wykazać się zatrudnieniem co najmniej jednej osoby posiadającej:
 - 1) wiedzę niezbędną do przeprowadzenia weryfikacji raportów;
 - 2) odpowiednie wykształcenie i doświadczenie zawodowe gwarantujące prawidłowe prowadzenie weryfikacji.
3. Krajowy ośrodek prowadzi wykaz jednostek uprawnionych do weryfikacji i zamieszcza go na swojej stronie internetowej.
4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów, kierując się koniecznością zapewnienia rzetelności i odpowiedniego poziomu weryfikacji raportów.

Rozdział 8

Realizacja projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1832 i 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

Art. 36

1. Projekt wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może być realizowany w ramach procedury krajowej realizacji projektu lub procedury międzynarodowej realizacji projektu, zwanych dalej „ścieżkami”.
2. Procedura krajowa realizacji projektu wspólnych wdrożeń obejmuje tryb postępowania dotyczący zatwierdzania tego projektu oraz sposób jego monitorowania, oceny i weryfikacji, zwana dalej „ścieżką pierwszą”.
3. Procedura międzynarodowa realizacji projektu wspólnych wdrożeń obejmuje tryb postępowania dotyczący zatwierdzania tego projektu oraz sposób jego monitorowania, oceny i weryfikacji określony w decyzjach Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej służącej jako Spotkanie Stron Protokołu z Kioto i Komitetu Nadzorującego, zwana dalej „ścieżką drugą”.
4. Podmiot realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest zobowiązany do wyboru jednej ze ścieżek, składając wniosek o wydanie listu zatwierdzającego, o którym mowa w art. 39 ust. 6.

Art. 37

1. Realizacja projektu wspólnych wdrożeń, niezależnie od wybranej ścieżki, wymaga uzyskania listu popierającego, a następnie listu zatwierdzającego, wydawanych przez ministra właściwego do spraw środowiska.
2. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje list popierający i list zatwierdzający w formie decyzji administracyjnych, każdy po uzyskaniu opinii Krajowego ośrodka, jeżeli projekt spełnia warunki określone w art. 38.
3. Krajowy ośrodek wydaje opinię, w formie postanowienia, w terminie nie dłuższym niż 45 dni od dnia doręczenia wniosku.
4. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje list popierający oraz list zatwierdzający albo odmawia ich wydania, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia otrzymania opinii Krajowego ośrodka.
5. Minister właściwy do spraw środowiska przed wydaniem listu zatwierdzającego informuje Komisję Europejską o zamiarze jego wydania, równocześnie przekazując raport, o którym mowa w art. 39 ust. 7 pkt 2.
6. Kopię listu popierającego lub listu zatwierdzającego albo decyzji odmawiających ich wydania minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu ośrodkowi.

7. List popierający wygasa po upływie jednego roku od dnia doręczenia zgłaszającemu projekt wspólnych wdrożeń, jeżeli w tym czasie zgłaszający projekt nie złoży wniosku o wydanie listu zatwierdzającego.
8. Wygaśnięcie listu popierającego stwierdza minister właściwy do spraw środowiska w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 38

1. List popierający może być wydany, jeżeli projekt wspólnych wdrożeń spełnia następujące warunki:
 - 1) nie dotyczy zrealizowanych i zakończonych inwestycji;
 - 2) należy do rodzajów przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) nie wpływa na obniżenie emisji gazów cieplarnianych z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji;
 - 4) nie stanowi wykonania obowiązków wynikających z przepisów prawa wspólnotowego lub krajowego.
2. List zatwierdzający może być wydany, jeżeli projekt wspólnych wdrożeń spełnia warunki, o których mowa w ust. 1, oraz:
 - 1) powstała w wyniku jego realizacji redukcja lub uniknięcie emisji gazów cieplarnianych albo pochłonięcie emisji dwutlenku węgla (CO₂) są dodatkowymi w stosunku do tych, które powstałyby bez jego realizacji;
 - 2) jego realizacja nie powoduje pogorszenia jakości środowiska;
 - 3) jego realizacja zapewnia ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko;
 - 4) zapewnia wykorzystanie rozwiązań odpowiadających kryteriom najlepszych dostępnych technik;
 - 5) spełnia warunki określone na podstawie przepisów ust. 3 – 4.
3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się wymaganiami w zakresie ochrony klimatu oraz biorąc pod uwagę krajową sytuację w zakresie emisji gazów cieplarnianych, oraz wynikające z tego tytułu potrzeby i kierunki działań.
4. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i kryteria, jakie powinny spełniać projekty wspólnych wdrożeń dotyczące dużych obiektów hydroenergetycznych powyżej 20 MW oraz formularz

sprawozdania potwierdzającego spełnienie tych wymogów, kierując się potrzebą zapewnienia odpowiedniej jakości osiągniętych przez te projekty efektów środowiskowych oraz harmonizacji ich oceny, a także biorąc pod uwagę konieczność spełnienia międzynarodowych warunków i kryteriów zawartych w sprawozdaniu Światowej Komisji ds. Zapór Wodnych oraz wymagań wynikających z prawa wspólnotowego.

Art. 39

1. List popierający oraz list zatwierdzający wydawane są na wniosek zgłaszającego projekt wspólnych wdrożeń.
2. Wniosek składa się w formie pisemnej i elektronicznej, w języku polskim i angielskim, do ministra właściwego do spraw środowiska.
3. Minister właściwy do spraw środowiska niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni, przekazuje wniosek Krajowemu ośrodkowi do zaopiniowania.
4. Wniosek o wydanie listu popierającego powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
 - 2) określenie lokalizacji projektu;
 - 3) oszacowanie przewidywanej wielkości redukcji lub uniknięcia emisji gazów cieplarnianych albo pochłaniania emisji dwutlenku węgla (CO₂);
 - 4) przewidywany okres, w jakim na skutek wdrożenia projektu będą powstawały jednostki redukcji emisji;
 - 5) informację:
 - a) o stosowanej technologii,
 - b) o przewidywanych efektach ekologicznych i społecznych, które powstaną w wyniku realizacji projektu,
 - c) o źródłach i sposobie finansowania projektu,
 - d) na jakim etapie realizacji znajduje się projekt w dniu składania wniosku,
 - e) o planowanej ścieżce.
5. Do wniosku o wydanie listu popierającego należy dołączyć:
 - 1) oświadczenie zgłaszającego, że projekt nie będzie wpływał na obniżenie emisji z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji;
 - 2) raport akredytowanej niezależnej jednostki lub jednostki uprawnionej, o której mowa w art. 35, potwierdzający iż projekt nie będzie wpływał na obniżenie

emisji z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji.

6. Wniosek o wydanie listu zatwierdzającego powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
 - 2) określenie lokalizacji projektu;
 - 3) oznaczenie nabywcy jednostek redukcji emisji;
 - 4) informację o wybranej ścieżce.
7. Do wniosku o wydanie listu zatwierdzającego należy dołączyć:
 - 1) dokumentację projektową obejmującą:
 - a) opis projektu i stosowanej technologii,
 - b) opis sposobu i źródeł finansowania projektu,
 - c) opis poziomu bazowego projektu i sposobu jego wyznaczenia,
 - d) oszacowanie wielkości redukcji lub uniknięcia emisji gazów cieplarnianych lub pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) i opis stosowanej metodologii szacowania tych wielkości,
 - e) ocenę dodatkowości redukcji lub uniknięcia emisji gazów cieplarnianych albo pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) powstałej w wyniku realizacji projektu,
 - f) plan monitorowania projektu;
 - 2) raport z oceny dokumentacji projektowej sporządzony przez:
 - a) akredytowaną niezależną jednostkę, jeżeli wybrana została ścieżka druga, albo
 - b) akredytowaną niezależną jednostkę lub jednostkę uprawnioną, o której mowa w art. 35, jeżeli wybrana została ścieżka pierwsza;
 - 3) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli projekt dotyczy przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub kartę informacyjną przedsięwzięcia, jeżeli projekt dotyczy przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505);
 - 4) list zatwierdzający projekt wystawiony przez właściwy organ państwa uprawnionego, nabywającego jednostki redukcji emisji.

8. W przypadku, gdy podmiotem nabywającym jednostki redukcji emisji nie jest państwo uprawnione, do wniosku o wydanie listu zatwierdzającego należy dołączyć upoważnienie tego podmiotu do udziału w projektach wspólnych wdrożeń wydane przez właściwy organ tego państwa uprawnionego.

Art. 40

1. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o wydanie listu popierającego oraz szczegółowy zakres informacji, jakie powinny być w nim zawarte, kierując się potrzebą ujednoczenia procedury oceny projektów wspólnych wdrożeń oraz koniecznością uzyskania pełnego zakresu informacji pozwalających na dokonanie tej oceny.
2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, dla projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki pierwszej, szczegółowy zakres informacji, jakie powinny być zawarte w dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1, kierując się potrzebą zapewnienia zawarcia w tej dokumentacji kompletnych informacji określających projekt, niezbędnych do kompleksowej oceny tych projektów i uzyskanych w wyniku ich realizacji efektów.
3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, kryteria wyznaczania poziomów bazowych, w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych oraz sposób monitorowania wielkości emisji, kierując się potrzebą harmonizacji i efektywności szacowania redukcji lub ograniczania emisji gazów cieplarnianych w wyniku realizacji projektów wspólnych wdrożeń.

Art. 41

1. List zatwierdzający powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
 - 2) określenie lokalizacji projektu;
 - 3) nazwę projektu;
 - 4) potwierdzenie, że projekt jest projektem wspólnych wdrożeń;
 - 5) zobowiązanie do realizacji i monitorowania projektu w sposób określony w dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1;
 - 6) określenie maksymalnej liczby jednostek redukcji emisji, jakie mogą zostać przekazane nabywcy tych jednostek;

- 7) oznaczenie nabywcy jednostek redukcji emisji;
 - 8) określenie ścieżki;
 - 9) upoważnienie zgłaszającego projekt do obracania powstałymi w ramach projektu jednostkami redukcji emisji.
2. W przypadku, gdy wybrano ścieżkę drugą, list zatwierdzający zawiera zobowiązanie do uzyskania pozytywnej oceny Komitetu Nadzorującego w stosunku do raportu z oceny dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 2.
 3. List zatwierdzający stanowi podstawę dla ministra właściwego do spraw środowiska do wydania i przekazania nabywcy powstałych w wyniku realizacji projektu i zweryfikowanych jednostek redukcji emisji.
 4. Zgłaszający projekt jest obowiązany do realizacji i monitorowania projektu w sposób określony w dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1.

Art. 42

1. W przypadku, gdy wybrano ścieżkę drugą, raport z oceny dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1, podlega ocenie przez Komitet Nadzorujący po wydaniu listu zatwierdzającego ten projekt.
2. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do przedłożenia Komitetowi Nadzorującemu raportu z oceny dokumentacji projektowej sporządzony przez akredytowaną niezależną jednostkę, za pośrednictwem tej jednostki.
3. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń przekłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o wyniku oceny Komitetu Nadzorującego w terminie 14 dni od dnia jej uzyskania.
4. Minister właściwy do spraw środowiska stwierdza wygaśnięcie listu zatwierdzającego, jeżeli Komitet Nadzorujący negatywnie oceni raport z oceny dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1.
5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, realizującemu projekt wspólnych wdrożeń nie przysługuje roszczenie o naprawienie szkody. Nie może on także dokonać zmiany trybu realizacji projektu wspólnych wdrożeń na ścieżkę pierwszą i wystąpić ponownie o wydanie takiego listu w ramach tej ścieżki.

Art. 43

1. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do wystąpienia z wnioskiem o zmianę listu zatwierdzającego w przypadku:
 - 1) zmiany nazwy lub firmy realizującego projekt;
 - 2) zmiany lokalizacji projektu lub dodania nowych lokalizacji projektu;
 - 3) zmiany przepisów dotyczących sposobu monitorowania wielkości emisji zredukowanej lub unikniętej;
 - 4) zmiany stosowanej technologii skutkującej zmianą liczby jednostek redukcji emisji powstałych w wyniku realizacji projektu;
 - 5) zmiany ścieżki.
2. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję w sprawie zmiany listu zatwierdzającego po uzyskaniu opinii Krajowego ośrodka.
3. Przepisy art. 37 ust. 3 oraz przepis art. 39 ust. 6 – 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 44

1. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do monitorowania tego projektu.
2. Monitorowanie projektu wspólnych wdrożeń odbywa się zgodnie z planem monitorowania określonym w dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1 lit. f.
3. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń, na podstawie danych uzyskanych z jego monitorowania, opracowuje sprawozdanie z monitorowania określające uzyskaną w okresie sprawozdawczym redukcję lub uniknięcie emisji gazów cieplarnianych albo pochłonięcie emisji dwutlenku węgla (CO₂) oraz liczbę jednostek redukcji emisji uzyskanych w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń.
4. Okres sprawozdawczy nie może być dłuższy niż 1 rok.
5. Liczba jednostek redukcji emisji, o której mowa w ust. 3, powstałych w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń podlega weryfikacji przez:
 - 1) akredytowaną niezależną jednostkę, jeżeli wybrana została ścieżka druga, albo
 - 2) akredytowaną niezależną jednostkę lub uprawnioną jednostkę, o której mowa w art. 35, jeżeli wybrana została ścieżka pierwsza.
6. Z weryfikacji, o której mowa w ust. 5, sporządza się raport.

7. Raport z weryfikacji, o którym mowa w ust. 6, określa liczbę jednostek redukcji emisji uzyskanych w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń.
8. Raport z weryfikacji, o którym mowa w ust. 6, jest przedkładany przez realizującego projekt wspólnych wdrożeń Krajowemu ośrodkowi w terminie sześciu miesięcy od dnia zakończenia okresu sprawozdawczego, o którym mowa w ust. 3, za który został sporządzony ten raport.

Art. 45

1. W przypadku, gdy wybrano ścieżkę drugą, raport z weryfikacji, o którym mowa w art. 44 ust. 6, podlega ocenie przez Komitet Nadzorujący.
2. Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do przedłożenia Komitetowi Nadzorującemu raportu z weryfikacji, o którym mowa w art. 44 ust. 6, sporządzony przez akredytowaną niezależną jednostkę, za pośrednictwem tej jednostki.
3. Jeżeli raport z weryfikacji zostanie negatywnie oceniony przez Komitet Nadzorujący, realizujący projekt wspólnych wdrożeń nie może ubiegać się o przekazanie jednostek redukcji emisji. W takim przypadku realizującemu projekt wspólnych wdrożeń nie przysługuje roszczenie o naprawienie szkody.

Art. 46

Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, dla projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki pierwszej:

- 1) zakres informacji zawartych w sprawozdaniu z monitorowania, o którym mowa w art. 44 ust. 3,
- 2) formę i układ sprawozdania z monitorowania,
- 3) zakres informacji zawartych w raporcie z weryfikacji, o którym mowa w art. 44 ust. 6,
- 4) formę i układ raportu z weryfikacji
– kierując się potrzebą zapewnienia jednolitości, spójności i wiarygodności informacji oraz danych o uzyskanych w wyniku realizacji tych projektów jednostkach redukcji emisji, pozwalających na ocenę prawidłowości wykonania projektów oraz ocenę osiągniętych efektów.

Art. 47

1. Krajowy ośrodek prowadzi wykaz projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej posiadających listy popierające lub listy zatwierdzające.
2. Krajowy ośrodek wprowadza do wykazu projekt wspólnych wdrożeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania kopii listu popierającego lub zatwierdzającego.
3. Krajowy ośrodek gromadzi dokumentację dotyczącą projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przechowuje ją przez okres 5 lat od dnia zakończenia realizacji projektu.

Art. 48

1. Minister właściwy do spraw środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o wydanych listach popierających i listach zatwierdzających projekty wspólnych wdrożeń oraz dokumentację projektową, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1.
2. W przypadku projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki pierwszej, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje informacje o zatwierdzonych projektach wspólnych wdrożeń sekretariatowi Konwencji Klimatycznej w celu zamieszczenia informacji o projekcie na stronie internetowej sekretariatu.
3. W przypadku projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki drugiej, akredytowana niezależna jednostka lub jednostka uprawniona, o której mowa w art. 35, zamieszcza na swojej stronie internetowej raport z oceny dokumentacji projektowej, o którym mowa w art. 39 ust. 7 pkt 2, oraz raport z weryfikacji, o którym mowa w art. 44 ust. 6.

Art. 49

1. Jednostkami redukcji emisji można swobodnie rozporządzać.
2. Przekazanie jednostek redukcji emisji na wskazany przez nabywcę rachunek lub rachunki prowadzone w rejestrze państwa uprawnionego lub w Krajowym rejestrze odbywa się na wniosek realizującego projekt wspólnych wdrożeń.
3. Wniosek składa się w formie pisemnej i elektronicznej do ministra właściwego do spraw środowiska w terminie sześciu miesięcy od dnia zakończenia okresu sprawozdawczego, o którym mowa w art. 44 ust. 3, za który został sporządzony raport z weryfikacji.
4. Wniosek powinien zawierać:

- 1) wskazanie nabywcy lub nabywców jednostek redukcji emisji;
 - 2) wskazanie okresu sprawozdawczego, którego dotyczy raport z weryfikacji i za który będą przekazywane jednostki redukcji emisji;
 - 3) wskazanie liczby jednostek redukcji emisji, które mają zostać przekazane nabywcy zgodnie z liczbą określoną w raporcie z weryfikacji lub liście zatwierdzającym projekt; w przypadku różnicy, wybiera się wartość niższą;
 - 4) wskazanie rachunku lub rachunków w Krajowym rejestrze nabywcy lub nabywców, na które mają zostać przekazane jednostki redukcji emisji.
5. Do wniosku należy dołączyć:
- 1) umowę sprzedaży jednostek redukcji emisji lub inny dokument określający sposób rozporządzania tymi jednostkami lub ich przekazywania;
 - 2) upoważnienie nabywcy do udziału w projektach wspólnych wdrożeń wystawione przez właściwy organ państwa uprawnionego, jeżeli nabywca nie jest państwem uprawnionym;
 - 3) raport z weryfikacji, o którym mowa w art. 44 ust. 6.
6. W przypadku realizacji projektu wspólnych wdrożeń w ramach ścieżki drugiej, raport z weryfikacji, o którym mowa w art. 44 ust. 6, powinien mieć pozytywną ocenę Komitetu Nadzorującego.
7. Minister właściwy do spraw środowiska wyraża zgodę na przekazanie jednostek redukcji emisji w drodze decyzji administracyjnej w terminie 21 dni od dnia otrzymania wniosku.
8. Łączna liczba jednostek redukcji emisji, jaka może zostać przekazana nabywcy, nie może być większa od liczby jednostek redukcji emisji określonej w raporcie z weryfikacji, o którym mowa w art. 44 ust. 6, oraz w liście zatwierdzającym projekt.
9. Kopię decyzji, o której mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu ośrodkowi.
10. Krajowy ośrodek dokonuje niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 21 dni od dnia przekazania kopii ostatecznej decyzji, przekazania jednostek redukcji emisji w ilości określonej w decyzji na wskazany rachunek lub rachunki w krajowym rejestrze nabywcy.

Rozdział 9

Realizacja projektów wspólnych wdrożeń poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i projektów mechanizmu czystego rozwoju

Art. 50

1. Udział w realizacji projektów wspólnych wdrożeń poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i projektów mechanizmu czystego rozwoju wymaga uzyskania zgody wydawanej w formie decyzji administracyjnej przez ministra właściwego do spraw środowiska.
2. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia udzielenia zgody w formie decyzji administracyjnej, jeżeli wniosek nie odpowiada warunkom określonym w art. 51.
3. Minister właściwy do spraw środowiska udziela zgody albo odmawia jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku.
4. Kopię decyzji udzielającej zgody lub decyzji odmawiającej jej udzielenia minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu ośrodkowi.

Art. 51

1. Udzielenie zgody następuje na wniosek podmiotu zainteresowanego udziałem w projekcie.
2. Wniosek składa się w formie pisemnej i elektronicznej, w języku polskim i angielskim, do ministra właściwego do spraw środowiska.
3. Wniosek o udzielenie zgody na udział w projekcie powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
 - 2) określenie lokalizacji projektu;
 - 3) oszacowanie przewidywanej wielkości redukcji lub uniknięcia emisji gazów cieplarnianych albo pochłaniania emisji dwutlenku węgla (CO₂);
 - 4) przewidywany okres, w jakim na skutek realizacji projektu będą powstawały jednostki redukcji emisji lub jednostki poświadczonych redukcji emisji;
 - 5) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w ust. 4;
 - 6) informację:
 - a) o stosowanej technologii,
 - b) na jakim etapie realizacji znajduje się projekt w dniu składania wniosku,

- c) o wybranej ścieżce realizacji projektu w przypadku projektów wspólnych wdrożeń.
4. Projekty wspólnych wdrożeń oraz projekty mechanizmu czystego rozwoju dotyczące dużych obiektów hydroenergetycznych powyżej 20 MW powinny dodatkowo spełniać kryteria określone na podstawie art. 38 ust. 4.

Art. 52

Decyzja udzielająca zgody na udział w projekcie powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
- 2) określenie lokalizacji projektu;
- 3) nazwę projektu, dla którego jest wydana;
- 4) upoważnienie do udziału w projekcie wspólnych wdrożeń lub projekcie mechanizmu czystego rozwoju.

Art. 53

Jednostkami redukcji emisji i jednostkami poświadczonej redukcji emisji uzyskanymi w wyniku realizacji projektów poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej można swobodnie rozporządzać.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 54

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 152:
 - a) w ust. 2 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1464 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i Nr 20, poz. 106.

„8) wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do informacji przekazywanych w wykazie, o którym mowa w ust. 2 pkt 8, mają zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 221 ust. 1a.”;

2) w art. 195 w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) nastąpiło przekroczenie krajowych pułapów emisji, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.”;

3) w art. 208:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.”

b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Do informacji przekazywanych w wykazie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, mają zastosowanie przepisy wydane na podstawie art. 221 ust. 1a.”;

4) w art. 221:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kierując się potrzebą ujednoczenia i kompletności informacji przekazywanych na potrzeby Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji, o którym mowa w ustawie z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza obejmującego wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz

listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.”;

5) w art. 236b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący instalację, obejmującą co najmniej jeden z rodzajów działalności określonych w załączniku nr I do rozporządzenia 166/2006, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po danym roku sprawozdawczym, przekazuje do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska sprawozdanie zawierające dane o przekroczeniu obowiązujących wartości progowych dla uwolnień i transferów zanieczyszczeń oraz transferów odpadów określonych w rozporządzeniu 166/2006.”,

b) uchyla się ust. 4;

6) w art. 236c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, według wzoru określonego w załączniku nr III do rozporządzenia 166/2006, w terminie 15 miesięcy po upływie danego roku sprawozdawczego.”;

7) art. 285 i 286 otrzymują brzmienie:

„Art. 285. 1. Opłatę ustala się według stawek obowiązujących w okresie, w którym korzystanie ze środowiska miało miejsce.

2. Za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, pobór wód oraz za składowanie odpadów podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę do końca miesiąca następującego po upływie każdego półrocza.

3. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza podmiot korzystający ze środowiska wnosi do końca miesiąca następującego po upływie pierwszego półrocza i w terminie do dnia 28 lutego roku następnego za drugie półrocze.

4. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza ustala się na podstawie wielkości rocznej rzeczywistej emisji, określonej w raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

5. Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza:

1) za pierwsze półrocze wnosi się w wysokości 50 % rocznej opłaty za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonej w poprzednim roku kalendarzowym;

2) za drugie półrocze wnosi się na zasadach określonych w ust. 3 w wysokości pomniejszonej o kwotę opłaty uiszczonej za pierwsze półrocze.

6. Podmiot ponoszący opłatę zryczałtowaną za odprowadzane ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych wnosi ją w terminie 2 miesięcy po zakończeniu okresu, o którym mowa w art. 287 ust. 1 pkt 5.

7. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym na składowisku odpadów umieszczono odpady oraz wydobyto z niego odpady tego samego rodzaju, podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę do dnia 31 stycznia następnego roku.

Art. 286. 1. Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2 i 7, przedkłada marszałkowi województwa wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat oraz wysokość tych opłat.

2. Podmiot korzystający ze środowiska, wprowadzający gazy lub pyły do powietrza, przedkłada marszałkowi województwa wykaz sporządzony na podstawie informacji zawartych w raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, uwzględniający informacje o rodzajach substancji wprowadzonych do powietrza, wielkości emisji oraz wysokości opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonych za poprzedni rok kalendarzowy.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, podmiot korzystający ze środowiska przedkłada w terminie do dnia 28 lutego roku następnego za poprzedni rok kalendarzowy.

4. Informacje zawarte w wykazie, o którym mowa w ust. 2, stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

5. Podmiot korzystający ze środowiska, odprowadzający ścieki pochodzące z chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate lub innych organizmów wodnych, przekazuje informacje do końca miesiąca następującego po zakończeniu okresu, o którym mowa w art. 287 ust. 1 pkt 5.

6. Wykaz zawierający informacje i dane, o których mowa w art. 287 ust. 1 pkt 2 i 3, wykorzystane do ustalenia wysokości opłat, podmiot korzystający ze środowiska

w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2, przedkłada także wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

7. Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, w terminie do dnia 30 czerwca roku następnego przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska informacje o rodzajach substancji wprowadzonych do powietrza, wielkości emisji oraz wysokości opłat za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza uiszczonych za poprzedni rok kalendarzowy sporządzone na podstawie raportów, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, niezbędne do prowadzenia wojewódzkiej bazy informacji o korzystaniu ze środowiska.

8. Do zobowiązań z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli wynikają one z wykazu o wysokości należnych opłat.

9. Wykaz, na podstawie którego ustalono opłaty za składowanie odpadów, podmiot korzystający ze środowiska przedkłada także wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce składowania odpadów.

10. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposób przedstawiania tych informacji i danych, uwzględniając w szczególności wymaganie, aby formularz wykazu zawierał:

1) zbiorcze zestawienie informacji o zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, poboru wód oraz składowania odpadów;

2) pouczenie, że zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

11. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 10, zostaną ustalone:

1) forma wykazu;

2) zawartość wykazu;

3) układ wykazu;

4) wymagane techniki przedkładania wykazu.”;

8) w art. 286a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, na podstawie wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1, informacji, o których mowa w art. 286 ust. 7 oraz informacji o korzystaniu ze środowiska zawartych w decyzjach, o których mowa w art. 288 ust. 1, prowadzi wojewódzką bazę informacji o korzystaniu ze środowiska w zakresie wskazanym w art. 287 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz sporządza raport wojewódzki i przekazuje go, za pośrednictwem Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”;

9) w art. 287 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

10) w art. 288 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie przedłożył wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, wykazu, o którym mowa w art. 286 ust. 2 – marszałek województwa wymierza opłatę, w drodze decyzji, na podstawie własnych ustaleń lub wyników kontroli wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska;”;

11) w art. 400 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wykonuje zadania Krajowego operatora określone w ustawie z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz....).”;

12) w art. 401a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przychody, o których mowa w ust. 1, przeznacza się wyłącznie na finansowanie funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji, w tym prowadzenie Krajowego Rejestru Upnień do Emisji i realizację zadań Krajowego Administratora Systemu Handlu Upnieniami do Emisji oraz zadań dotyczących monitorowania wielkości emisji substancji objętych tym systemem.”;

13) art. 401b otrzymuje brzmienie:

„Art. 401b. Przychody wymienione w art. 401 ust. 2 – 13, art. 401a i art. 401d przeznacza się również na pokrycie kosztów ich obsługi.”;

14) w art. 401c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 401c. 1. Przychody wymienione w art. 401 ust. 2, 5, 7, 9, 12a, 13a i 13c, a także wpływy, o których mowa w art. 401 ust. 12, Narodowy Fundusz, za zgodą ministra właściwego do spraw środowiska, może przeznaczać na finansowanie działalności, o której mowa w art. 400a.”;

15) po art. 401c dodaje się art. 401d w brzmieniu:

„Art. 401d. 1. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z umów zbycia jednostek przyznanej emisji zawieranych na podstawie ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1, przeznaczane są na:

- 1) dofinansowanie zadań związanych ze wspieraniem przedsięwzięć realizowanych w ramach programów i projektów objętych Krajowym Systemem Zielonych Inwestycji, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji;
- 2) pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w art. 24 ust. 2 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji;
- 3) pokrycie kosztów związanych z obsługą Rady Konsultacyjnej, o której mowa w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.”.

Art. 55

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2007 r. Nr 44, poz. 287, z późn. zm.⁶⁾) w art. 2 w ust. 1 po pkt 14a dodaje się pkt 14b w brzmieniu:

„14b) ocena jakości informacji zawartych w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 56

1. Listy zatwierdzające projekty wspólnych wdrożeń wydane przed dniem wejścia w życie ustawy stają się listami zatwierdzającymi w rozumieniu ustawy.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587 i Nr 124, poz. 859, z 2008 r. Nr 138, poz. 865, Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 31, poz. 206.

2. Listy popierające projekty wspólnych wdrożeń wydane przed dniem wejścia w życie ustawy stają się listami popierającymi w rozumieniu ustawy.
3. Podmioty, które otrzymały listy popierające przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą wystąpić o wydanie listu zatwierdzającego w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
4. W przypadku niezłożenia wniosku o wydanie listu zatwierdzającego w terminie, o którym mowa w ust. 3, list popierający otrzymany przed dniem wejścia w życie ustawy traci ważność.
5. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje jednostki przyznanej emisji w zamian za osiągniętą redukcję, uniknięcie emisji gazów cieplarnianych lub pochłonięcie dwutlenku węgla (CO₂), jeżeli wynika to z listu zatwierdzającego projekt wspólnych wdrożeń wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy. Przepisy art. 49 stosuje się odpowiednio.
6. W przypadku projektów wspólnych wdrożeń zatwierdzonych i zrealizowanych przed dniem wejścia w życie ustawy, wniosek o przekazanie jednostek redukcji emisji lub jednostek przyznanej emisji składa się w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przepisy art. 49 stosuje się odpowiednio.

Art. 57

1. Prowadzący instalacje eksploatowane na podstawie ważnego pozwolenia zintegrowanego, pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza lub zgłoszenia z uwagi na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 221 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 54, mają obowiązek przekazania organowi właściwemu do wydania pozwolenia lub organowi właściwemu do przyjęcia zgłoszenia informacji obejmującej wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1.
2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zostać przekazana na formularzu, którego wzór określa rozporządzenie ministra właściwego do spraw środowiska wydane na podstawie art. 221 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 54.

Art. 58

Pierwszej oceny jakości informacji, o której mowa w art. 8 ust. 4, wojewódzki inspektor ochrony środowiska dokonuje w terminie do dnia 15 grudnia 2011 r. Ocenie tej podlegają informacje zawarte w raportach sporządzonych za rok 2009 i 2010.

Art. 59

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 286 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 54 zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 286 ust. 10 zmienianej ustawy, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 60

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik
do ustawy
z dnia ...

Wykaz gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza, objętych
systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji

Lp.	Nazwa substancji	Nr CAS ¹⁾
Gazy cieplarniane		
1.	Dwutlenek węgla (CO ₂)	124-38-9
2.	Metan (CH ₄)	74-82-8
3.	Podtlenek azotu (N ₂ O)	10024-97-2
4.	Fluorowęglowodory (HFC) ²⁾	
5.	Perfluorowęglowodory (PFC) ³⁾	
6.	Sześćfluorek siarki (SF ₆)	2551-62-4
Inne substancje		
7.	Aldryna	309-00-2
8.	Amoniak (NH ₃)	7664-41-7
9.	Antracen	120-12-7
10.	Arsen i jego związki (jako As) ⁴⁾	
11.	Azbest	1332-21-4
12.	Benzen	71-43-2
13.	Benzo(a)piren	
14.	Benzo(b)fluoranten	
15.	Benzo(k)fluoranten	
16.	Chlor i jego związki nieorganiczne (jako HCl)	
17.	Chlordan	57-74-9
18.	Chlordekon	143-50-0
19.	Chlorek winylu	75-01-4
20.	Chlorfluorowęglowodory (CFC) ⁵⁾	
21.	Chrom i jego związki (jako Cr) ⁴⁾	
22.	Cyjanowodór (HCN)	74-90-8
23.	Cynk i jego związki (jako Zn) ⁴⁾	

24.	Czterochloroetylen (PER)	127-18-4
25.	Czterochlorometan (TCM)	56-23-5
26.	DDT	50-29-3
27.	Di-(2-etyloheksylo)ftalany (DEHP)	117-81-7
28.	Dieldryna	60-57-1
29.	Dwuchlorometan (DCM)	75-09-2
30.	Endryna	72-20-8
31.	Fluor i jego związki nieorganiczne (jako HF)	
32.	Halony ⁶⁾	
33.	Heksabromobifenyl	36355-1-8
34.	Heptachlor	76-44-8
35.	Indeno(1,2,3-cd)piren	
36.	Kadm i jego związki (jako Cd) ⁴⁾	
37.	Lindan	58-89-9
38.	Miedź i jej związki (jako Cu) ⁴⁾	
39.	Mirex	2385-85-5
40.	Naftalen	91-20-3
41.	Niemetanowe lotne związki organiczne (NMLZO)	
42.	Nikiel i jego związki (jako Ni) ⁴⁾	
43.	Ołów i jego związki (jako Pb) ⁴⁾	
44.	PCDD + PCDF [dioksyny + furany] (jako Teq) ⁷⁾	
45.	Pentachlorobenzen	608-93-5
46.	Pentachlorofenol (PCP)	87-86-5
47.	Polichlorowane dwufenyle (PCB)	1336-36-3
48.	Pył zawieszony całkowity TSP	
49.	Pył zawieszony PM10	
50.	Pył zawieszony PM2,5	
51.	Rtęć i jej związki (jako Hg) ⁴⁾	
52.	Sześciochlorobenzen (HCB)	118-74-1
53.	Tlenek etylenu	75-21-8
54.	Tlenek węgla (CO)	630-08-0
55.	Tlenki azotu (NO _x /NO ₂)	
56.	Tlenki siarki (SO _x /SO ₂)	

57.	Toksafen	8001-35-2
58.	Trichlorobenzeny [wszystkie izomery] (TCB)	12002-48-1
59.	Trichloroetylen	79-01-6
60.	Trichlorometan	67-66-3
61.	Wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC) ⁸⁾	
62.	1,1,1-trichloroetan	71-55-6
63.	1,1,2,2-tetrachloroetan	79-34-5
64.	1,2,3,4,5,6-sześćchloroheksan (HCP)	608-73-1
65.	1,2-dwuchloroetan (EDC)	107-06-2

Objaśnienia:

¹⁾ Oznaczenie numeryczne substancji według Chemical Abstracts Service.

²⁾ Masa całkowita fluorowęglowodorów: suma HFC23, HFC32, HFC41, HFC4310mee, HFC125, HFC134, HFC134a, HFC152a, HFC143, HFC143a, HFC227ea, HFC236fa, HFC245ca, HFC365mfc.

³⁾ Masa całkowita perfluorowęglowodorów: suma CF₄, C₂F₆, C₃F₈, C₄F₁₀, c-C₄F₈, C₅F₁₂, C₆F₁₄.

⁴⁾ Wszystkie metale jako masa całkowita tego pierwiastka we wszystkich formach chemicznych obecnych w emisji.

⁵⁾ Masa całkowita substancji, w tym ich izomerów, wymienionych w grupach I i II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. U. UE L 244 z 29.09.2000, str. 1, z późn. zm.).

⁶⁾ Masa całkowita substancji, w tym ich izomerów, wymienionych w grupach III i VI załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000.

⁷⁾ Wyrażone jako I-TEQ.

⁸⁾ Masa całkowita substancji, w tym ich izomerów, wymienionych w grupie VIII załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2037/2000.

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Konieczność przyjęcia aktu normatywnego regulującego zagadnienia zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji jest podyktowane szeregiem przesłanek. Najważniejszą kwestią decydującą o rozpoczęciu prac legislacyjnych jest fakt, że w obowiązującym stanie prawnym nie występują regulacje o charakterze systemowym, które zapewniałyby wywiązanie się Rzeczypospolitej Polskiej ze zobowiązań międzynarodowych w zakresie:

- 1) redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz innych substancji,
- 2) inwentaryzacji emisji tych gazów oraz
- 3) raportowania ilości zanieczyszczeń uwalnianych do powietrza.

Dodatkowo, wraz z rozpoczęciem okresu zobowiązań wynikających z ratyfikowanego przez Polskę Protokołu z Kioto (obejmującego lata 2008-2012), powstała pilna potrzeba uregulowania zasad obrotu jednostkami przyznanej emisji. W związku z posiadaną nadwyżką tych jednostek należało stworzyć mechanizm gospodarowania środkami finansowymi pochodzącymi ze zbycia nadwyżek, umożliwiający wspieranie działań inwestycyjnych zmierzających do ochrony powietrza oraz ochrony klimatu i przeciwdziałania negatywnym skutkom zmian klimatycznych.

Większość Stron Protokołu z Kioto wymienionych w Załączniku B do Protokołu zrealizuje przyjęte cele redukcyjne, jednakże istnieją państwa, które będą musiały zakupić jednostki przyznanej emisji w ramach międzynarodowego handlu emisjami. Według szacunków największe zapotrzebowanie na przedmiotowe jednostki wykazują kraje UE-15 oraz Japonia. Potencjalnie największą podaż jednostek mogą zapewnić Rosja i Ukraina. Mimo istotnych różnic ilościowych w stosunku do wymienionych krajów, Polska również dysponuje znaczącą nadwyżką.

Biorąc pod uwagę obecne dysproporcje między podażą a popytem, wskazujące na ogromną nadpodaż jednostek przyznanej emisji, sprzedaż własnej nadwyżki jest poważnym wyzwaniem dla Polski. Duża konkurencja między państwami dysponującymi nadwyżką praw do emisji wymusza konieczność wprowadzenia stosowanych rozwiązań prawnych i organizacyjnych, umożliwiających uruchomienie mechanizmów pozwalających na wykorzystanie nadwyżki – są to rozwiązania przewidziane w przedmiotowym projekcie ustawy.

Jako kolejną przesłankę opracowania projektu niniejszej ustawy należy wskazać konieczność stworzenia ram prawnych, gwarantujących możliwości realizacji projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz projektów wspólnych wdrożeń i projektów mechanizmu czystego rozwoju poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Przepisy Wspólnot Europejskich

Projekt ustawy dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2001, str. 22, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 320),
- 2) dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 299),
- 3) dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18),
- 4) dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1).

Ustawa zapewnia wykonanie następujących decyzji:

- 1) decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 280/2004/WE z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 49 z 19.02.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 57),
- 2) decyzji Komisji nr 2005/166/WE z dnia 10 lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej

mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 55 z 01.03.2005, str. 57),

- 3) decyzji Komisji nr 2007/589/WE z dnia 18 lipca 2007 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 229 z 31.08.2007, str. 1),
- 4) decyzji Komisji nr 2006/780/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 316 z 16.11.2006, str. 12).

W zakresie swojej regulacji ustawa umożliwia wykonanie rozporządzenia Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 386 z 29.12.2004, str. 1) zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 916/2007 z dnia 31 lipca 2007 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 w sprawie ujednoczonego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 200 z 01.08.2007, str. 5) oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 994/2008 z dnia 8 października 2008 r. w sprawie znormalizowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzją nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 271 z 11.10.2008, str. 3), a także rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 166/2006 w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającego dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE.

Projekt ustawy o systemie zarządzania krajowym pułapem emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji jest kluczowym elementem pakietu trzech ustaw związanych z zarządzaniem emisjami substancji do powietrza. Pozostałe projekty wchodzące w skład pakietu to:

- 1) ustawa o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych,
- 2) ustawa o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania.

Projekt ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji wraz z uzasadnieniem i oceną skutków regulacji został przyjęty przez Komitet Europejski Rady Ministrów w dniu 28 stycznia 2009 r. i rekomendowany do rozpatrzenia przez Radę Ministrów. Projekt ustawy o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych został uzgodniony międzyresortowo, ale jego dalsze procedowanie jest możliwe wyłącznie z projektem ustawy o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania, nad którym obecnie kończą się prace w resorcie środowiska.

Projekt ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji jest odpowiedzią na wymóg implementacji dyrektywy 2001/81/WE oraz dyrektywy 2008/50/WE w części dotyczącej osiągania pułapów emisji przez wprowadzenie określonych mechanizmów obejmujących, oprócz możliwości wdrożenia handlu emisjami – ustanowienie lub zaostrzenie standardów emisji, wprowadzenie dopuszczalnych wskaźników emisji lub wprowadzenie systemu bilansowania i dotrzymywania limitów w ramach systemu wskaźnikowo-ekonomicznego.

Regulacje zawarte w projekcie ustawy o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych stanowią wypełnienie obowiązków narzuconych w szczególności przez: dyrektywę 2003/87/WE, dyrektywę 2004/101/WE, decyzję nr 280/2004/WE, decyzję nr 2005/166/WE, decyzję nr 2007/589/WE, decyzję nr 2006/780/WE, oraz umożliwiają wykonanie rozporządzenia (WE) nr 2216/2004. Wspólnotowy system handlu uprawnieniami obejmuje tylko wybrane instalacje emitujące jeden z gazów cieplarnianych, tj. dwutlenek węgla (CO₂).

Projekt ustawy o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki i tlenków azotu dla dużych źródeł spalania zostanie skierowany do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji społecznych. Projekt tej ustawy zakłada ustanowienie w Polsce zasad bilansowania emisji dla dużych źródeł spalania (kotłów o mocy cieplnej od 50 MWt) w celu osiągnięcia krajowego pułapu emisji zapisanego w Traktacie o Przystąpieniu

Rzeczypospolitej Polskiej do Wspólnot Europejskich. Przedmiotem tego projektu jest wyłącznie stworzenie mechanizmu zmierzającego do wypełniania indywidualnych zobowiązań spoczywających na Polsce, pozostałe wymagania wynikające z dyrektywy 2001/80/WE są implementowane za pośrednictwem obowiązującego od 2005 r. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (wydane na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie – Prawo ochrony środowiska).

Zakres wszystkich projektowanych regulacji jest merytorycznie na tyle różny, że nie ma możliwości ich połączenia w jednym akcie prawnym. Regulacje dotyczące wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz systemu bilansowania emisji z dużych źródeł spalania będą obowiązywać przez zdefiniowany okres, a ustawa o zarządzaniu krajowymi pułapami emisji jest pomyślana jako uniwersalne rozwiązanie, uzupełniające w zakresie osiągania limitów i dotrzymania pułapów emisji niektórych substancji wprowadzanych do powietrza, rozwiązania wynikające obecnie z ustawy – Prawo ochrony środowiska. Pomimo merytorycznej spójności pakietu ustaw, przedmiotowy projekt ustawy stanowi odrębną, mogącą funkcjonować samodzielnie i wymagającą szybkiego procedowania regulację prawną.

Tabela zgodności projektu ustawy z dyrektywami 2004/101/WE, 2001/80/WE, 2001/81/WE wskazuje, które przepisy ww. dyrektyw zostały implementowane przedmiotowym projektem ustawy. Pozostałe regulacje dyrektyw 2001/80/WE i 2001/81/WE, które nie znalazły odzwierciedlenia w projekcie przedmiotowej ustawy zostaną implementowane za pośrednictwem ustawy o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania lub też zostały już implementowane w innych aktach prawnych, np. pozostałe wymagania z dyrektywy 2001/80/WE są wprowadzone poprzez rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji. Pozostałe regulacje przedmiotowej ustawy stanowią wypełnienie części zapisów Konwencji Klimatycznej, Protokołu z Kioto, Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości oraz innych umów międzynarodowych.

Rozwiązania szczegółowe

Rozdział 1 określa zakres proponowanej ustawy. Przedmiotem projektu ustawy są szczegółowe regulacje dotyczące:

- 1) zadań Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami,
- 2) zasad funkcjonowania Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji,
- 3) zasad zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji,
- 4) zasad funkcjonowania Krajowego rejestru jednostek Kioto,
- 5) zasad obrotu i zarządzania jednostkami Kioto,
- 6) zasad funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji oraz Rachunku klimatycznego,
- 7) warunków i zasad realizacji projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 8) warunków i zasad realizacji projektów wspólnych wdrożeń poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz projektów mechanizmu czystego rozwoju.

W art. 2 wyjaśniono znaczenie pojęć, którymi posługuje się ustawa, w celu umożliwienia właściwego zrozumienia treści projektowanych przepisów. Należy podkreślić, że w art. 2 pkt 4 określono definicję „emisji”, zgodnie z którą przez „emisję” rozumie się wprowadzane bezpośrednio lub pośrednio do powietrza gazy cieplarniane lub inne substancje w wyniku działalności człowieka. Tym samym przyjęto odmienną definicję „emisji” od zawartej w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Definicja ta w sposób zamierzony różni się także od definicji „emisji” określonej w projekcie ustawy o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, gdzie sposób rozumienia pojęcia „emisja” jest ściśle uwarunkowany przepisami prawa wspólnotowego. Art. 3 lit. b dyrektywy 2003/87/WE definiuje emisję jako „uwolnienie gazów cieplarnianych do powietrza [...]”, sugerując, że emisja jest „procesem”, „działaniem”, polegającym na wprowadzaniu do powietrza gazów cieplarnianych. W celu zachowania spójności pomiędzy definicjami w komplementarnych projektach ustaw: o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, definicje: ekwiwalentu, projektu wspólnych wdrożeń, jednostek poświadczonej redukcji emisji, jednostek przyznanej emisji, jednostek redukcji emisji, państw uprawnionych zostały zdefiniowane jedynie

w przedmiotowym projekcie ustawy i do tych definicji odsyła słowniczek w projekcie ustawy o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

Wykaz gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza, objętych systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, został określony w załączniku do ustawy.

Rozdział 2

W rozdziale tym zaproponowano utworzenie Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, zwanego dalej „Krajowym ośrodkiem”. Proponuje się, aby do zadań Krajowego ośrodka należały następujące zadania:

- 1) wykonywanie zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji, w tym prowadzenie Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji,
- 2) prowadzenie Krajowego rejestru jednostek Kioto,
- 3) opiniowanie wniosków o wydanie listu popierającego oraz wniosków o wydanie listu zatwierdzającego realizację projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) opiniowanie projektów wspólnych wdrożeń realizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz projektów mechanizmu czystego rozwoju,
- 5) prowadzenie wykazu projektów wspólnych wdrożeń realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wykazu projektów posiadających listy popierające lub zatwierdzające,
- 6) prowadzenie wykazu jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów dotyczących osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji lub projektów wspólnych wdrożeń oraz sporządzanie raportów z oceny dokumentacji projektowej, o której mowa w art. 39 ust. 7 pkt 1,
- 7) sporządzanie raportów i prognoz dotyczących wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji,
- 8) opracowywanie metodyki ustalania wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji dla poszczególnych rodzajów instalacji lub aktywności oraz metodyki

wyznaczania wskaźników emisji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca,

- 9) opracowywanie wskaźników emisji gazów cieplarnianych i innych substancji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca.

Zakłada się, że w skład Krajowego ośrodka wejdzie Krajowy Administrator Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji oraz w projekcie ustawy o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Mając na uwadze komplementarność przedmiotowego projektu ustawy z projektem ustawy o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zastępującym ustawę z dnia 22 grudnia 2004 r., zarówno zakres zadań, jak i sposób finansowania tej jednostki zostanie odpowiednio uregulowany w przedmiotowym projekcie ustawy.

Zadania Krajowego ośrodka, z mocy ustawy, wykonuje Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie. Do zakresu działań Instytutu należy opracowywanie naukowych podstaw strategii i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska oraz techniczno-ekonomicznych i prawno-organizacyjnych przesłanek do realizacji tych polityk. W związku z tym Instytut Ochrony Środowiska prowadzi prace badawczo-rozwojowe w zakresie: ochrony i odnowy zasobów wodnych, ochrony atmosfery przed zanieczyszczeniem, ochrony i odnowy powierzchni ziemi, ochrony żywych zasobów przyrody i krajobrazu, ochrony środowiska przed uciążliwościami hałasu, wibracji, metod oraz systemów dokumentowania, kontroli i prognozowania zmian w środowisku oraz techniczno-ekonomicznych, społecznych, prawnych, edukacyjnych i organizacyjnych podstaw ochrony środowiska. Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie wykonuje prace badawcze, rozwojowe i wdrożeniowe zapewniające skuteczną i efektywną ekonomicznie realizację zobowiązań wynikających z podpisanych i ratyfikowanych przez Polskę wielostronnych umów ekologicznych, w tym prowadzenie punktów kontaktowych zapewniających niezbędny obieg informacji. Powierzenie Instytutowi Ochrony Środowiska w Warszawie zadań Krajowego ośrodka jest również zasadne z uwagi na fakt, że Instytut wykonuje od 2005 r. zadania Krajowego Administratora Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji, którego zadania są ściśle powiązane z przedmiotem niniejszego projektu ustawy. Jak wspomniano wcześniej, planuje

się aby Krajowy Administrator wchodził w skład Krajowego ośrodka, co zostanie uregulowane w ustawie o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

Projekt zakłada, że działalność Krajowego ośrodka nie będzie generowała dodatkowych obciążeń budżetowych, a koszty związane z wykonywaniem powierzonych mu zadań będą finansowane ze środków pochodzących z opłat i kar pieniężnych pobieranych na podstawie przepisów o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji oraz przepisów o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania.

Przepisy projektowanej ustawy zakładają, że środki pochodzące z opłat i kar pobieranych na podstawie przepisów o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji, gromadzone na wyodrębnionym rachunku Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, nie będą przeznaczane na inne cele finansowane przez ten Fundusz. Środki, o których mowa, przeznaczone są bowiem na dwa zasadnicze cele: finansowanie zadań publicznych realizowanych przez Krajowego Administratora Systemu Handlu Uprawnieniami do Emisji oraz funkcjonowanie wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji, co wiąże się m.in. z obsługą i utrzymywaniem rejestru uprawnień do emisji, a także finansowaniem zadań publicznych realizowanych przez Krajowy ośrodek zgodnie z niniejszym projektem ustawy. Takie rozwiązanie wynika z konieczności zabezpieczenia środków na liczne zadania Krajowego ośrodka, do których należy m.in. stworzenie zaplecza informatycznego – w tym infrastruktury serwerowej oraz odpowiedniego oprogramowania – stanowiących podstawę funkcjonowania Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, a także zapewnienie wykwalifikowanej kadry do obsługi tej infrastruktury. Krajowa baza nie znajduje odpowiednika wśród funkcjonujących w Polsce baz danych, jeżeli chodzi o zasoby gromadzonych informacji na temat stanu powietrza atmosferycznego oraz emisji zanieczyszczeń, a także projektowaną funkcjonalność systemu informatycznego. Zauważyć należy, że stworzenie warunków technicznych oraz rzeczowych i osobowych niezbędnych do nadania Krajowej bazie pełnej funkcjonalności będzie rozciągnięte w czasie.

Realizacja tych i innych zadań Krajowego ośrodka oraz Krajowego Administratora ma charakter ciągły i wymaga stałej dostępności odpowiednich środków finansowych, co

w sytuacji kiedy zasilenie rachunku w Narodowym Funduszu następuje w sposób niemal jednorazowy, na początku okresu rozliczeniowego, wymusza bardzo restrykcyjne gospodarowanie powierzonymi środkami w oparciu o skrupulatnie zaprojektowany kilkuletni plan finansowy. Przyjęty w projektowanej ustawie sposób finansowania tych zadań odpowiada wymogom racjonalności i jednocześnie zapewnia niezakłócone realizowanie ważnych zadań publicznych.

Proponuje się, aby nadzór nad wykonywaniem zadań przez Krajowy ośrodek sprawował minister właściwy do spraw środowiska. W ramach nadzoru Krajowy ośrodek w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, przedkładałby ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie z wykonania zadań za poprzedni rok kalendarzowy. Ponadto w projekcie ustawy przewidziano, że w przypadku gdy w wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzone zostaną istotne uchybienia w wykonywaniu zadań przez Krajowy ośrodek, minister właściwy do spraw środowiska może odwołać dyrektora Instytutu Ochrony Środowiska w Warszawie przed upływem jego kadencji, bez zasięgnięcia opinii Rady Naukowej tego Instytutu.

Przepisy dotyczące Krajowego ośrodka zostały umieszczone na początku projektu ustawy ponieważ Krajowy ośrodek pełni kluczową rolę nie tylko w systemie zarządzania emisjami, ale także wykonuje niektóre zadania związane z realizacją projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza nim.

Rozdział 3

W rozdziale tym zawarto przepisy dotyczące utworzenia Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji, w ramach którego będą zbierane, gromadzone, przetwarzane, szacowane, prognozowane, bilansowane i raportowane informacje o emisjach i wielkościach emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji.

Zadania związane z prowadzeniem Krajowego systemu projekt powierza Krajowemu ośrodkowi. Krajowy system obejmuje wprowadzane przez podmioty korzystające ze środowiska do powietrza gazy cieplarniane i inne substancje określone w załączniku do projektu ustawy.

Podstawowym narzędziem Krajowego systemu jest Krajowa baza, którą prowadzi Krajowy ośrodek w formie elektronicznej bazy danych. W Krajowej bazie zbierane są informacje o emisjach gazów cieplarnianych, w tym w szczególności informacje:

- 1) zawarte w raportach wprowadzanych przez podmioty korzystające ze środowiska,
- 2) dotyczące wielkości emisji zredukowanej lub wielkości emisji unikniętej w wyniku realizacji przedsięwzięć finansowanych ze środków publicznych pozostających w dyspozycji podmiotów, terminach osiągnięcia założonych efektów oraz informacje o wysokości wsparcia finansowego,
- 3) dotyczące wielkości emisji zredukowanej lub wielkości emisji unikniętej w wyniku realizacji przedsięwzięć przez podmioty korzystające ze środowiska.

Projekt zakłada, że podmioty korzystające ze środowiska będą obowiązane przygotować i wprowadzić do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, w terminie do dnia 28 lutego, raporty zawierające m.in. informacje dotyczące wielkości emisji, a także technologii produkcji, w tym wielkości produkcji, zużycia i charakterystyki paliw i zmian w funkcjonowaniu instalacji. W terminie do dnia 15 marca każdego roku Krajowy ośrodek będzie dokonywał analizy zawartych w raportach informacji wprowadzonych do Krajowej bazy.

W przypadku gdy z informacji zawartych w raportach z instalacji, których eksploatacja wymaga pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza wynika, że wielkość emisji którejkolwiek z raportowanych substancji różni się od podanej w poprzednim roku o więcej niż 10 % i nie wynika to ze zmniejszenia produkcji w takiej samej proporcji, Krajowy ośrodek przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska, w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku, raporty z tych instalacji w celu dokonania oceny jakości informacji w nich zawartych. Raporty są przekazywane wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce położenia instalacji, której dotyczy raport. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w terminie do dnia 15 grudnia każdego roku, dokonuje oceny jakości informacji zawartych w raportach. W przypadku stwierdzenia, że różnica wielkości emisji jest wynikiem zmian w sposobie funkcjonowania instalacji, w tym przeprowadzonej modernizacji, zmian technicznych, zmiany paliwa lub surowca lub innych zmian skutkujących zmianą aktywności, wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje o tym Krajowy ośrodek. Zadaniem Krajowego ośrodka jest ocena informacji zawartych w raporcie w zakresie emisji dwutlenku węgla (CO₂) z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych po otrzymaniu raportu, o którym mowa w przepisach o wspólnotowym

systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. W przypadku stwierdzenia w raportach błędów pisarskich, rachunkowych lub innych oczywistych omyłek, wojewódzki inspektor ochrony środowiska informuje o tym podmiot korzystający ze środowiska, który sporządził raport. Krajowy ośrodek na podstawie informacji przekazanych przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska dokonuje zmian w Krajowej bazie.

Ustawa przyjmuje, że obowiązki wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w zakresie oceny jakości informacji zawartych w raportach sporządzonych za lata 2009 i 2010 będą wykonywane począwszy od 2011 r.

W projekcie ustawy zaproponowano, aby dla poszczególnych sektorów gospodarki były sporządzane prognozy zmian aktywności. Proponuje się, aby prognozy te sporządzali właściwi ministrowie, a następnie przekazywali ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

Rada Ministrów została upoważniona do określenia, w drodze rozporządzenia, zakresu informacji w odniesieniu do poszczególnych sektorów gospodarki, jaki powinien być zawarty w prognozach oraz sposobu i terminów przekazywania prognoz ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

Prognozy te będą podstawą do wyliczenia przez ministra właściwego do spraw środowiska prognoz emisji poszczególnych zanieczyszczeń do powietrza. Prognozy takie są niezbędne m.in. z uwagi na zobowiązania wynikające z Konwencji o transgranicznym przenoszeniu zanieczyszczeń na dalekie odległości, Protokołu z Goeteborga oraz wynikającej z ustaleń tego Protokołu dyrektywy 2001/81/WE.

Przepisy przedmiotowego projektu ustawy są zgodne z zasadami opracowywania polityk i strategii, w szczególności z przepisami ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. Nr 227, poz. 1658, z późn. zm.) i nie są dokumentami planistycznymi.

Na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie Krajowy ośrodek opracowuje zestawienia i raporty, zgodnie z listą ustaloną, w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw środowiska.

Na podstawie informacji zebranych w Krajowej bazie Krajowy ośrodek opracowuje krajowy raport o wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji oraz szereg dokumentów, w tym:

- 1) roczne inwentaryzacje emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z wytycznymi do Konwencji Klimatycznej,
- 2) roczne inwentaryzacje emisji substancji wymaganych dla Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 60, poz. 311 oraz z 1988 r. Nr 40, poz. 313),
- 3) roczne inwentaryzacje emisji substancji, dla których poziomy emisji lub stężeń zostały określone innymi przepisami,
- 4) bilanse emisji.

Krajowy ośrodek może także sporządzać, na podstawie informacji zawartych w Krajowej bazie, inne zestawienia. Zestawienia i raporty zawarte w liście określonej w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska są przekazywane organom administracji rządowej nieodpłatnie.

Krajowy ośrodek opracowuje prognozy wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji. Przy opracowywaniu prognoz brane są pod uwagę między innymi krótko- i długookresowe prognozy makroekonomiczne, krajowe i sektorowe polityki i strategie gospodarcze oraz prognozy dla poszczególnych sektorów gospodarki.

Rozdział 4 określa zasady zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji w celu: zarządzania krajowymi pułapami emisji oraz zapewnienia ich trwałego nieprzekraczania, ograniczania emisji substancji do wymaganego pułapu, jeżeli krajowe pułapy emisji zostały przekroczone oraz zarządzania niewykorzystanymi częściami krajowych pułapów emisji.

W skład systemu zarządzania wchodzi:

- 1) Krajowy system,
- 2) system bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania, określony w przepisach o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania,

- 3) wspólnotowy system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, określony w przepisach o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych,
- 4) obrót i zarządzanie jednostkami Kioto.

Realizacja programów i projektów związanych z ochroną środowiska, ograniczaniem emisji lub unikaniem emisji gazów cieplarnianych, pochłanianiem oraz sekwestracją dwutlenku węgla (CO₂), może odbywać się w szczególności w ramach:

- 1) Krajowego systemu zielonych inwestycji,
- 2) projektów wspólnych wdrożeń,
- 3) projektów mechanizmu czystego rozwoju.

W przypadku gdy z informacji uzyskanych w ramach Krajowego systemu wynika, że wielkość emisji substancji powoduje lub może powodować przekroczenie krajowego pułapu emisji, Krajowy ośrodek opracuje projekt Krajowego planu redukcji emisji i przedkłada go ministrowi właściwemu do spraw środowiska. Plan jest przyjmowany w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

W przypadku przyjęcia Krajowego planu redukcji emisji, organy administracji publicznej są obowiązane do dokonania analizy dotyczącej konieczności ograniczenia lub cofnięcia pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów, konieczne dla osiągnięcia celów wynikających z planu.

W przypadku przekroczenia Krajowego pułapu emisji podmioty korzystające ze środowiska, które zostały wymienione w sektorowym planie redukcji emisji są obowiązane, w zakresie określonym w tym planie, do ograniczenia emisji substancji, których krajowe pułapy zostały przekroczone, przestrzegania standardów emisji substancji lub podwyższonych standardów emisji określonych w programie, a także prowadzenia pomiarów wielkości emisji albo określania wielkości emisji na podstawie wskaźników emisji oraz przekazywania ich wyników wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska ze wskazaną częstotliwością.

Sektorowe plany redukcji emisji określa, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw środowiska działając odpowiednio w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw transportu, ministrem właściwym do spraw

rolnictwa, ministrem właściwym do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej. Sektorowe plany opracowuje się na podstawie ustaleń krajowego planu redukcji emisji.

Minister właściwy do spraw środowiska został upoważniony do zawierania porozumień z podmiotami objętymi sektorowym programem redukcji emisji w zakresie działania zmierzającego do szybszego osiągnięcia obowiązków określonych tym programem. Ma to na celu stworzenie możliwości wyboru elastycznych sposobów osiągania celów redukcyjnych określonych programami redukcji emisji, a tym samym złagodzenia skutków wprowadzenia bardziej restrykcyjnych wymagań związanych z prowadzoną działalnością.

Dobrowolne porozumienia stały się narzędziem realizacji celów polityki ekologicznej, Minister Środowiska występował z inicjatywą zawarcia porozumienia już wielokrotnie. Względny efektywności działań regulacyjnych projektowanych w ustawie o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz niezaprzeczone zalety dobrowolnych porozumień, jako środka regulacyjnego w ochronie środowiska skłoniły do wprowadzenia upoważnienia do zawierania dobrowolnych porozumień ekologicznych z podmiotami znajdującymi się w zasięgu bezpośredniego oddziaływania ustaleń Krajowego programu redukcji emisji (oraz programów sektorowych). Porozumienia przewidziane w przedmiotowym projekcie mają charakter porozumień zorientowanych na implementację prawa (przepisów rozporządzenia RM przyjmującego Krajowy plan redukcji emisji) i będą one miały na celu zmotywowanie podmiotów korzystających ze środowiska do szybszego i bardziej efektywnego wypełniania obowiązków redukcyjnych wprowadzonych programem. Projekt zakłada pozostawienie organom zawierającym porozumienie maksymalnie dużego zakresu swobody przy określaniu przedmiotu porozumienia oraz zobowiązań „strony rządowej” wobec uczestników porozumienia. Elastyczność działania tych organów jest warunkiem skuteczności i efektywności wypełniania zobowiązań wprowadzonych w drodze porozumienia.

W przypadku porozumień zorientowanych na implementację prawa obie negocjujące strony (organy i przedsiębiorcy) w rzeczywistości precyzują jedynie harmonogram i warunki wypełniania obowiązków przewidzianych wprost w aktach normatywnych. Zbędne i niecelowe jest wprowadzanie dodatkowych ustawowych wymagań co do treści tych warunków czy choćby możliwych ich rodzajów. Tego typu ograniczenia zmniejszą istotnie

margines negocjacyjny, jakim dysponowałyby strony porozumienia (i tak niezbyt duży w przypadku porozumień związanych z implementacją prawa), co z kolei może przełożyć się na brak motywacji do zawarcia porozumienia.

Rozdział 5 określa podstawy funkcjonowania Krajowego rejestru jednostek Kioto.

Jednostki Kioto, czyli jednostki poświadczonej redukcji emisji lub jednostki przyznanej emisji lub jednostki redukcji emisji lub jednostki pochłaniania będą utrzymywane w Krajowym rejestrze, prowadzonym w formie elektronicznej bazy danych przez Krajowy ośrodek. Krajowy rejestr działa na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów. Jednostki Kioto należące do Skarbu Państwa są utrzymywane na krajowym rachunku posiadania.

Krajowy ośrodek ustala regulamin określający szczegółowe zasady otwierania, administrowania i utrzymywania rachunków prowadzącego instalację i osobistych rachunków posiadania w Krajowym rejestrze.

Rozdział 6 określa zasady obrotu i zarządzania jednostkami Kioto, w tym także zawierania umów, których przedmiotem jest obrót jednostkami przyznanej emisji.

Jednostki Kioto mogą być wykorzystywane do wypełnienia zobowiązań redukcyjnych w zakresie emisji gazów cieplarnianych wynikających z Protokołu z Kioto, a także mogą być przedmiotem obrotu międzynarodowego zgodnie z Protokołem z Kioto oraz decyzjami Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej służącej jako Spotkanie Stron Protokołu z Kioto lub wykorzystywane w kolejnym okresie rozliczeniowym na zasadach określonych w ustawie.

Jednostki przyznanej emisji mogą być przedmiotem międzynarodowych transakcji, zawieranych zarówno w formule umowy międzynarodowej jak też umowy cywilnoprawnej. Stworzenie takiej możliwości znacznie powiększa zdolność Polski do zawierania większej ilości korzystnych transakcji przez zagwarantowanie zdolności elastycznego podejścia do różnych oczekiwań i warunków stawianych przez kupujących.

Minister właściwy do spraw środowiska będzie mógł zawrzeć umowę sprzedaży lub kupna jednostek przyznanej emisji w formie umowy cywilnoprawnej, tak jak w przypadku umowy

międzynarodowej, dopiero po uzyskaniu zgody Rady Ministrów. Minister właściwy do spraw środowiska został także zobowiązany do przekazywania Radzie Ministrów kopii umowy cywilnoprawnej sprzedaży jednostek, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.

Ponieważ obowiązujący Protokół z Kioto dopuszcza możliwość przenoszenia przyznanych Polsce w okresie 2008 – 2012 jednostek przyznanej emisji na kolejne okresy rozliczeniowe bez ograniczeń ilościowych, w projekcie ustawy wprowadzono stosowne w tym zakresie uregulowania. Możliwość przenoszenia jednostek redukcji emisji i jednostek poświadczonej redukcji emisji, zgodnie z wymogami Protokołu z Kioto, została natomiast ograniczona maksymalnie do 2,5 % krajowego pułapu emisji gazów cieplarnianych.

Projekt zakłada, iż podstawą podejmowanych przez ministra decyzji w przedmiocie zbycia jednostek będą informacje i dane przekazywane przez Krajowy ośrodek dotyczące oszacowania ilości jednostek przyznanej emisji, które mogą zostać zbyte.

Organem właściwym w sprawach związanych z obrotem i zarządzaniem jednostkami Kioto będzie minister właściwy do spraw środowiska.

Rozdział 7 określa podstawy funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji. System ten jest pochodną mechanizmu przewidzianego w art. 17 Protokołu z Kioto. System ten gwarantuje możliwość transferu jednostek między państwami posiadającymi określone Protokołem cele redukcyjne. Idea i cel Krajowego systemu zielonych inwestycji sprowadzają się do stworzenia i wzmocnienia proekologicznego efektu wynikającego ze zbywania nadwyżek jednostek przyznanej emisji. Krajowy system zielonych inwestycji jest związany ze „znakowaniem środków finansowych pozyskanych ze zbywania nadwyżki jednostek emisji w celu zagwarantowania przeznaczenia ich na realizację ściśle określonych celów związanych z ochroną środowiska w państwie zbywcy jednostek”. Wykorzystanie środków pochodzących ze sprzedaży jednostek przebiega z zachowaniem uzgodnionych z państwem nabywcą i sprecyzowanych w umowie sprzedaży warunków, między innymi w zakresie terminów wykorzystania tych środków, przeznaczenia na określone rodzajowo przedsięwzięcia, przekazywania informacji dotyczących uzyskanych efektów ekologicznych. Krajowy system zielonych inwestycji gwarantuje zatem z jednej strony, że państwo z niedoborem uprawnień będzie mogło poprzez zakup jednostek zwiększyć emisję gazów cieplarnianych,

i jednocześnie, że przekazane w związku z tym środki zostaną przeznaczone przez sprzedającego na cele związane np. z redukcją emisji.

Polska, jako państwo posiadające istotną nadwyżkę jednostek przyznanej emisji, stanęła przed koniecznością przyjęcia i wdrożenia transparentnych i efektywnych środków prawnych, które będą stanowiły zachętę dla potencjalnych nabywców do przyjęcia oferty sprzedaży tych jednostek. Należy podkreślić, że warunkiem dokonania sprzedaży jednostek przyznanej emisji jest zagwarantowanie przez sprzedającego wykorzystania całości przychodów ze sprzedaży na dofinansowanie przedsięwzięć związanych z szeroko pojętą ochroną klimatu i środowiska. Możliwa m.in. do uzyskania cena sprzedaży jest uzależniona z kolei od pewności i transparentności zaproponowanych procedur oraz od podaży jednostek na międzynarodowym rynku.

W związku z koniecznością zagwarantowania odrębności środków finansowych pochodzących ze zbycia jednostek przyznanej emisji projekt zakłada, że środki będą gromadzone na Rachunku klimatycznym, który będzie stanowił wyodrębniony rachunek bankowy w Narodowym Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Projektodawca zrezygnował z koncepcji lokowania środków pochodzących ze sprzedaży jednostek w formie państwowego funduszu celowego (które środki stanowią część budżetu państwa). Gdyby przedmiotowe środki w pierwszej kolejności trafiały do budżetu państwa z założeniem dalszej ich dystrybucji jako dotacji na projekty w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, zawierane w ciągu roku budżetowego umowy sprzedaży jednostek wymuszałyby wielokrotną nowelizację ustawy budżetowej. Te procedury na tyle spowolniłyby realizację projektów na rzecz ochrony środowiska, że niemożliwe byłoby terminowe wykorzystanie pozyskanych środków na cele określone w ustawie.

Środki Rachunku klimatycznego zostaną przeznaczone na dofinansowanie zadań związanych ze wspieraniem przedsięwzięć realizowanych w ramach programów i projektów objętych Krajowym systemem zielonych inwestycji, a także pokryciem kosztów operacyjnych funkcjonowania i wdrażania tego systemu.

Ustawa zakłada, że środki uzyskane ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji w okresie 2008 – 2012 będą przeznaczone na realizację programów lub projektów związanych z ochroną środowiska, w tym w szczególności związanych z ograniczeniem lub unikaniem krajowej

emisji gazów cieplarnianych lub ich pochłanianiem czy sekwestracją dwutlenku węgla, a także na finansowanie innych działań związanych z ochroną środowiska.

Programy lub projekty będą realizowane w szczególności w obszarach:

- 1) poprawy efektywności energetycznej w różnych sektorach gospodarki krajowej,
- 2) poprawy efektywności wykorzystania węgla, w tym czyste technologie węglowe,
- 3) zamiany paliwa na niskoemisyjne,
- 4) unikania lub redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu,
- 5) wykorzystania odnawialnych źródeł energii,
- 6) unikania lub redukcji emisji metanu przez jego odzyskiwanie i wykorzystywanie w przemyśle wydobywczym, gospodarce odpadami i ściekami i gospodarce rolnej i wykorzystanie do produkcji energii,
- 7) działań związanych z sekwestracją gazów cieplarnianych,
- 8) innych działań zmierzających do ograniczania lub unikania krajowej emisji gazów cieplarnianych lub pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) oraz adaptacji do zmian klimatu.

Rada Ministrów została upoważniona do określenia, w drodze rozporządzenia, rodzajów programów i rodzajów projektów do realizacji w poszczególnych obszarach. Dodatkowo Rada Ministrów, mając na względzie krajową sytuację w zakresie emisji gazów cieplarnianych i innych substancji oraz wynikające z tego tytułu potrzeby i kierunki działań, została upoważniona do określenia listy obszarów priorytetowych.

Ważnym elementem potwierdzenia wiarygodności i niezależności działania Krajowego systemu zielonych inwestycji jest Rada Konsultacyjna, jako organ doradczy ministra w sprawach dotyczących funkcjonowania Krajowego systemu zielonych inwestycji. Do jej zadań należy opiniowanie regulaminu naboru wniosków o udzielenie wsparcia w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym opiniowanie procedur i kryteriów wyboru programów i projektów w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, oraz opiniowanie programów i projektów przeznaczonych do dofinansowania w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji.

Projekt przewiduje powołanie w skład Rady po jednym przedstawicielu:

- 1) ministra właściwego do spraw środowiska,

- 2) ministra właściwego do spraw gospodarki,
- 3) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- 4) ministra właściwego do spraw rolnictwa,
- 5) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa,
- 6) ministra właściwego do spraw transportu,
- 7) ministra właściwego do spraw nauki,
- 8) Krajowego ośrodka.

Krajowym systemem zielonych inwestycji będzie zarządzać Krajowy operator. Najważniejszymi zadaniami Krajowego operatora będzie organizowanie naboru wniosków o udzielenie wsparcia finansowego oraz ich ocena, a także nadzorowanie wdrażania, realizacji i ocena uzyskanych efektów ekologicznych projektów lub programów, którym udzielono wsparcia finansowego. W projekcie zaproponowano powierzenie wykonywania zadań Krajowego operatora Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Nadzór nad wykonywaniem zadań przez Krajowego operatora będzie sprawować minister właściwy do spraw środowiska.

Ustawa przewiduje, że wsparcie finansowe realizacji programów i projektów w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji może być dokonywane w formie: dotacji, w tym dotacji przeznaczanych na dopłaty do oprocentowania kredytów bankowych oraz dotacji przeznaczanych na częściową spłatę kapitału kredytów bankowych.

W zakresie, w którym dofinansowanie programów i projektów stanowić będzie pomoc spełniająca przesłanki określone w art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską albo pomoc de minimis, do tego dofinansowania mają zastosowanie szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy.

Udzielenie wsparcia następuje na wniosek zainteresowanego podmiotu, który kieruje się do Krajowego operatora. Wniosek będzie oceniany pod kątem zgodności z regulaminem naboru i kryteriami wyboru.

Projekt regulaminu naboru wniosków będzie opracowywany przez Krajowego operatora, a zatwierdzany przez ministra właściwego do spraw środowiska. Regulamin naboru wniosków powinien uwzględniać wymagania związane z realizacją programów lub

projektów, jakie będą wynikały z zawartej umowy sprzedaży jednostek przyznanej emisji.

W regulaminie Krajowy operator będzie zobowiązany określić:

- 1) podmioty mogące ubiegać się o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym,
- 2) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny projektów i programów,
- 3) terminy składania wniosków oraz oceny programów i projektów,
- 4) wzory formularzy wniosków.

Regulamin naboru wniosków Krajowy operator podaje do publicznej wiadomości za pośrednictwem swojej strony internetowej.

Po przeprowadzeniu oceny wniosków o udzielenie wsparcia, Krajowy operator umieszcza na swojej stronie internetowej informacje o zakwalifikowanych do wsparcia finansowego programach i projektach oraz wielkości i sposobie ich finansowania ze środków Rachunku klimatycznego.

Po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego, Krajowy operator przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska do zaakceptowania listę programów i projektów wybranych do dofinansowania ze środków Rachunku klimatycznego.

Minister właściwy do spraw środowiska może odmówić akceptacji znajdujących się na liście poszczególnych programów lub projektów, w drodze decyzji administracyjnej. Beneficjent, którego program lub projekt znajdujący się na liście Krajowego operatora, nie został zaakceptowany przez ministra właściwego do spraw środowiska, będzie miał możliwość złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku gdy minister właściwy do spraw środowiska utrzyma w mocy swoją decyzję, beneficjentowi przysługuje prawo wniesienia skargi do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Wniesienie skargi nie wstrzymuje zawierania umów z beneficjentami, których programy lub projekty zostały zaakceptowane.

Zaakceptowaną listę programów i projektów minister właściwy do spraw środowiska zamieszcza na swojej stronie internetowej.

Udzielenie wsparcia następuje na podstawie umowy cywilnoprawnej zawieranej przez Krajowego operatora z beneficjentem albo beneficjentem i bankiem udzielającym beneficjentowi kredytu na realizację programu lub projektu. Z uwagi na fakt, że zadania Krajowego operatora będzie wykonywał NFOŚiGW, możliwe będzie w większości udzielanie

wsparcia beneficjentom w ramach zgłoszonych przez NFOŚiGW programów pomocowych w zakresie udzielania pomocy publicznej bez konieczności tworzenia od podstaw nowego programu pomocowego i uruchamiania procedury jego notyfikowania Komisji Europejskiej.

Ustawa nakłada na beneficjentów szereg obowiązków związanych z:

- 1) monitorowaniem osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych i sporządzaniem rocznego raportu określającego osiągnięte efekty,
- 2) sporządzeniem sprawozdania z wydatkowanych środków uzyskanych z Rachunku klimatycznego oraz postępów z realizacji programu lub projektu zgodnie z załączonym do umowy harmonogramem.

Sposób wywiązania się z powyższych obowiązków, w tym zasady wyznaczania poziomów bazowych i wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych, ma zostać sprecyzowany w aktach wykonawczych do ustawy, do których wydania został upoważniony minister właściwy do spraw środowiska.

Raport dotyczący redukcji emisji gazów cieplarnianych podlega weryfikacji przez jednostkę uprawnioną w zakresie zgodności informacji w nim zawartych ze stanem faktycznym. Z uwagi na fakt, że w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji realizowane będą w dużej mierze małe projekty i kwoty wsparcia finansowego będą niewielkie, a co za tym idzie koszty standardowej weryfikacji projektów stanowiłyby dość znaczną część przyznanych środków, projekt ustawy przewiduje zwolnienie z obowiązku weryfikacji raportu, w sytuacji gdy:

- 1) kwota udzielonego beneficjentowi wsparcia finansowego nie przekroczyła równowartości 25 tysięcy euro lub
- 2) szacunkowa wielkość osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych nie przekroczy 20 tysięcy ton ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie.

Krajowy operator może żądać niezwłocznego zwrotu całości lub części środków do Rachunku klimatycznego lub zawiesić wypłatę kolejnych należności przewidzianych harmonogramem, jeżeli w wyniku kontroli przeprowadzonej w trakcie roku budżetowego lub na podstawie sprawozdania przekazanego przez beneficjenta, stwierdzi nieprawidłowości polegające na wykorzystaniu środków otrzymanych z Rachunku klimatycznego niezgodnie z przeznaczeniem.

Raporty i sprawozdania przedkładane przez beneficjentów systemu są podstawą przygotowywanych przez Krajowego operatora sprawozdań dotyczących wdrażanych projektów i programów oraz osiągniętych przy ich udziale efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych oraz sprawozdań dotyczących wydatkowanych środków w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji. Sprawozdania te Krajowy operator przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska do dnia 31 maja każdego roku.

Rozdział 8 reguluje zasady realizacji projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt dopuszcza możliwość realizacji projektu wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach procedury krajowej lub procedury międzynarodowej realizacji projektu, które określa się mianem „ścieżek”.

Procedura krajowa realizacji projektu wspólnych wdrożeń obejmuje tryb postępowania dotyczący zatwierdzania tego projektu oraz sposób jego monitorowania, oceny i weryfikacji, zwany dalej „ścieżką pierwszą”. Procedura międzynarodowa realizacji projektu wspólnych wdrożeń obejmuje tryb postępowania dotyczący zatwierdzania tego projektu oraz sposób jego monitorowania, oceny i weryfikacji określonych w decyzjach Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej służącej jako Spotkanie Stron Protokołu z Kioto i Komitetu Nadzorującego, zwana dalej „ścieżką drugą”.

Podmiot realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do wyboru jednej ze ścieżek realizacji projektu wspólnych wdrożeń, składając wniosek o wydanie listu zatwierdzającego.

Realizacja projektów wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga, niezależnie od wybranej ścieżki, uzyskania listu popierającego, a następnie listu zatwierdzającego, wydawanych w formie decyzji administracyjnej przez ministra właściwego do spraw środowiska. Minister wydaje decyzje po uzyskaniu opinii Krajowego ośrodka, jeżeli projekt spełnia warunki określone w ustawie.

List popierający może być wydany, jeżeli projekt wspólnych wdrożeń spełnia następujące warunki:

- 1) projekt nie dotyczy zrealizowanych i zakończonych inwestycji,
- 2) projekt należy do rodzajów przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- 3) realizacja projektu nie powinna stanowić wykonania obowiązków wynikających z przepisów prawa wspólnotowego lub krajowego,
- 4) projekt nie może wpływać na obniżenie emisji gazów cieplarnianych z instalacji objętych wspólnym systemem handlu uprawnieniami do emisji.

List zatwierdzający może być wydany, jeżeli projekt wspólnych wdrożeń spełnia warunki niezbędne do wydania listu popierającego oraz dodatkowo zapewnia, że:

- 1) powstała w wyniku realizacji projektu redukcja lub uniknięcie emisji gazów cieplarnianych albo pochłonięcie emisji dwutlenku węgla (CO₂) powinno być dodatkowe w stosunku do tego, które powstałoby bez jego realizacji,
- 2) realizacja projektu nie powoduje pogorszenia jakości środowiska,
- 3) realizacja projektu zapewnia ograniczenie negatywnego oddziaływania na środowisko,
- 4) projekt zapewnia wykorzystanie rozwiązań odpowiadających kryteriom najlepszych dostępnych technik,
- 5) projekt spełnia warunki określone na podstawie przepisów art. 38 ust. 3 i 4.

Minister właściwy do spraw środowiska może też określić szczegółowe warunki i kryteria, jakie powinny spełniać projekty wspólnych wdrożeń dotyczące dużych obiektów hydroenergetycznych powyżej 20 MW oraz formularz sprawozdania potwierdzającego spełnienie tych wymogów. W tym przypadku powinien kierować się potrzebą zapewnienia odpowiedniej jakości osiągniętych przez te projekty efektów środowiskowych oraz harmonizacji ich oceny, a także biorąc pod uwagę konieczność spełnienia międzynarodowych warunków i kryteriów zawartych w sprawozdaniu Światowej Komisji ds. Zapór Wodnych „Zapory wodne i rozwój. Nowe ramy podejmowania decyzji” (listopad 2000 r.) oraz wymagań wynikających z prawa wspólnotowego.

Ponadto projekt przewiduje określenie przez ministra właściwego do spraw środowiska rodzajów przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

List popierający i list zatwierdzający jest wydawany na wniosek zgłaszającego projekt wspólnych wdrożeń, złożony w formie pisemnej i elektronicznej do ministra właściwego do spraw środowiska w języku polskim i angielskim. Minister właściwy do spraw środowiska

niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni, przekazuje wniosek Krajowemu ośrodkowi w celu wydania opinii o projekcie, w zakresie jego zgodności ze szczegółowymi warunkami, jakie powinny spełniać projekty wspólnych wdrożeń.

List popierający wygasa po upływie jednego roku od daty doręczenia zgłaszającemu projekt wspólnych wdrożeń, jeżeli w tym czasie zgłaszający projekt nie złoży wniosku o wydanie listu zatwierdzającego projekt.

Wniosek o wydanie listu popierającego oraz wniosek o wydanie listu zatwierdzającego powinny spełniać szczegółowe wymagania określone ustawą.

Do wniosku o wydanie listu zatwierdzającego wnioskodawca powinien dołączyć:

- 1) dokumentację projektową sporządzoną według wymagań określonych w przepisach wykonawczych do ustawy zawierającą m.in. plan monitorowania,
- 2) raport z oceny dokumentacji projektowej sporządzony przez określone ustawą podmioty,
- 3) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli projekt dotyczy przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub kartę informacyjną przedsięwzięcia, jeżeli projekt dotyczy przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.),
- 4) list zatwierdzający projekt wystawiony przez właściwy organ państwa uprawnionego nabywającego jednostki redukcji emisji lub deklarację zainteresowania tego organu nabyciem jednostek redukcji emisji.

Decyzje wydane w przedmiocie obu wniosków mają charakter decyzji związanych. Ustawa określa negatywne przesłanki wydania listu popierającego oraz listu zatwierdzającego projekty wspólnych wdrożeń. W przypadku projektów realizowanych w ramach procedury międzynarodowej list zatwierdzający zawiera także zobowiązanie do uzyskania pozytywnej oceny Komitetu Nadzorującego.

Realizujący projekt wspólnych wdrożeń przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o wyniku oceny Komitetu Nadzorującego i w przypadku, gdy ocena ta jest negatywna minister właściwy do spraw środowiska, został upoważniony do stwierdzenia

wygaśnięcia listu zatwierdzającego. Ustawa przyjmuje także założenie, że realizującemu projekt wspólnych wdrożeń nie będzie przysługiwało roszczenie o naprawienie szkody powstałej w wyniku wygaśnięcia listu zatwierdzającego oraz, że realizujący projekt nie będzie mógł w tej sytuacji dokonać zmiany trybu realizacji projektu wspólnych wdrożeń na ścieżkę pierwszą i wystąpić ponownie o wydanie takiego listu w ramach tej ścieżki.

Ustawa precyzuje także okoliczności uzasadniające wystąpienie z wnioskiem o zmianę listu zatwierdzającego. Z wnioskiem takim podmiot realizujący projekt ma wystąpić w przypadku:

1) zmiany nazwy lub firmy realizującego projekt; 2) zmiany lokalizacji projektu; 3) zmiany przepisów dotyczących sposobu monitorowania wielkości emisji zredukowanej lub unikniętej; 4) zmiany stosowanej technologii skutkującej zmianą ilości jednostek redukcji emisji powstałych w wyniku realizacji projektu; 5) zmiany zatwierdzonej ścieżki realizacji projektu. Decyzję w sprawie zmiany listu zatwierdzającego wydaje minister właściwy do spraw środowiska po uzyskaniu opinii Krajowego ośrodka.

Realizujący projekt wspólnych wdrożeń jest obowiązany do monitorowania projektu, zgodnie z planem monitorowania określonym w dokumentacji projektowej, a na podstawie danych uzyskanych z jego monitorowania ma obowiązek opracować sprawozdanie określające uzyskaną redukcję, uniknięcie lub pochłanianie emisji gazów cieplarnianych oraz wynikającą z niej liczbę jednostek redukcji emisji uzyskanych na skutek realizacji projektu.

Liczba jednostek redukcji emisji powstałych na skutek realizacji projektu podlega weryfikacji przez: akredytowaną niezależną jednostkę, jeżeli projekt jest realizowany z zachowaniem wymagań ścieżki drugiej, lub akredytowaną niezależną jednostkę lub jednostkę uprawnioną, jeżeli projekt jest realizowany z zachowaniem wymagań ścieżki pierwszej. Z weryfikacji tej sporządza się raport, który określa ilość jednostek redukcji emisji uzyskanych w wyniku realizacji projektu i jest przedkładany przez realizującego projekt do Krajowego ośrodka w terminie sześciu miesięcy od dnia zakończenia okresu sprawozdawczego. Raport z weryfikacji jest następnie podstawą oceny wniosku o przekazanie jednostek redukcji emisji podmiotom realizującym projekt.

Przekazanie jednostek redukcji emisji następuje na wskazany przez nabywcę rachunek lub rachunki prowadzone w rejestrze państwa uprawnionego lub w Krajowym rejestrze i odbywa się na wniosek realizującego projekt wspólnych wdrożeń skierowany do ministra właściwego do spraw środowiska.

Minister właściwy do spraw środowiska wyraża zgodę na przekazanie jednostek redukcji emisji w drodze decyzji w terminie 21 dni od dnia otrzymania wniosku i przekazuje kopię tej decyzji Krajowemu ośrodkowi. Ustawa zakłada, że łączna liczba jednostek redukcji emisji, jaka może zostać przekazana, nie może być większa od liczby jednostek redukcji emisji określonej w raporcie z weryfikacji oraz liście zatwierdzającym projekt. Krajowy ośrodek, na podstawie decyzji ministra, dokonuje przekazania jednostek redukcji emisji w ilości określonej w decyzji na wskazany rachunek.

Rozdział 9 określa zasady realizacji projektów wspólnych wdrożeń poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i projektów mechanizmu czystego rozwoju.

Ustawa zakłada, że udział w realizacji projektów wspólnych wdrożeń poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i projektów mechanizmu czystego rozwoju wymaga uzyskania zgody wydawanej przez ministra właściwego do spraw środowiska, w formie decyzji administracyjnej. Udzielenie zgody następuje na wniosek podmiotu zainteresowanego udziałem w projekcie, złożonym w formie pisemnej wraz z zapisem w wersji elektronicznej na informatycznych nośnikach danych, sporządzonym w języku polskim i angielskim.

Rozdział 10 określa zmiany w przepisach obowiązujących mające na celu dostosowanie treści zawartych w nich norm do regulacji projektowanej ustawy.

W związku z koniecznością zbierania odpowiednich informacji na potrzeby funkcjonowania Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, na prowadzących instalacje eksploatowane na podstawie ważnego pozwolenia lub zgłoszenia, nałożono obowiązek przekazania organowi właściwemu do wydania pozwolenia lub organowi właściwemu do przyjęcia zgłoszenia informacji obejmującej wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu.

Informacja powinna zostać przekazana w formie odpowiedniego formularza, którego wzór określi rozporządzenie ministra właściwego do spraw środowiska wydane na podstawie art. 221 ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Zaproponowano dodanie art. 401d do ustawy – Prawo ochrony środowiska, w którym określa się m.in. iż przychody z umów zbycia jednostek przyznanej emisji są przychodami

Narodowego Funduszu i mogą zostać przeznaczone na dofinansowanie zadań związanych ze wspieraniem przedsięwzięć realizowanych w ramach programów i projektów objętych Krajowym systemem zielonych inwestycji oraz pokrycie kosztów organizacyjnych funkcjonowania Krajowego operatora, a także na pokrycie kosztów związanych z obsługą Rady Konsultacyjnej.

Rozdział 11 zawiera przepisy przejściowe i końcowe. Celem przepisów przejściowych jest określenie wpływu przepisów projektowanej ustawy na stosunki prawne powstałe pod działaniem przepisów dotychczasowych.

Ustawa zakłada, że listy popierające projekty wspólnych wdrożeń oraz listy zatwierdzające projekty wspólnych wdrożeń wydane przed dniem wejścia w życie projektowanych przepisów, stają się odpowiednio listami popierającymi i listami zatwierdzającymi w rozumieniu ustawy.

Natomiast podmioty, które otrzymały listy popierające przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą wystąpić o wydanie listu zatwierdzającego w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. W przypadku jednak niezłożenia stosownego wniosku w tym terminie list popierający otrzymany przed dniem wejścia w życie ustawy traci ważność. Konstrukcja tego przepisu umożliwi sprawne przeprowadzenia procedur administracyjnych dotyczących realizacji projektów wspólnych wdrożeń w przypadku już rozpoczętych postępowań. Przepisy gwarantują równe traktowanie podmiotów chcących realizować projekty wspólnych wdrożeń w oparciu o przepisy projektowanej ustawy i podmiotów będących już w trakcie realizacji projektów wspólnych wdrożeń.

Minister właściwy do spraw środowiska został zobowiązany do przekazania jednostek przyznanej emisji w zamian za osiągniętą redukcję, uniknięcie emisji gazów cieplarnianych lub pochłonięcie dwutlenku węgla (CO₂), jeżeli wynika to z listu zatwierdzającego projekt wspólnych wdrożeń wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy. Przepisy art. 49 stosuje się odpowiednio.

W przypadku projektów wspólnych wdrożeń zatwierdzonych i zrealizowanych przed dniem wejścia w życie ustawy, wniosek o przekazanie jednostek redukcji emisji lub jednostek przyznanej emisji składa się w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przepisy art. 49 stosuje się odpowiednio.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) – z chwilą przekazania projektu ustawy do uzgodnień międzyresortowych został on zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej. Zgodnie z trybem określonym w ww. ustawie wpłynęło jedno zgłoszenie podmiotu zainteresowanego wzięciem udziału w pracach nad projektem ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, PSE Operator S.A., w załączeniu.

Projekt ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji nie wymaga notyfikacji przepisów technicznych zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1) Cel wprowadzenia ustawy

Projekt ustawy ma na celu stworzenie warunków do zarządzania krajowym pułapem emisji gazów cieplarnianych oraz krajowymi pułapami emisji innych substancji w sposób, który umożliwi wywiązanie się Rzeczypospolitej Polskiej ze zobowiązań międzynarodowych w zakresie redukcji emisji tych substancji, a także wsparcie działań zmierzających do ochrony powietrza oraz ochrony klimatu i przeciwdziałania negatywnym skutkom zmian klimatycznych.

2) Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Wejście w życie ustawy będzie miało wpływ na funkcjonowanie podmiotów gospodarczych wprowadzających gazy cieplarniane i inne substancje do powietrza.

Akt ten nakłada nowe obowiązki na podmioty emitujące określone zanieczyszczenia do środowiska oraz dodatkowe obowiązki organów właściwych do wydania pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, które jednak nie będą implikowały istotnych obciążeń organizacyjnych i finansowych po stronie tych podmiotów.

Nie przewiduje się natomiast rozszerzenia nałożonych na przedsiębiorców obowiązków w aktach wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień zawartych w ustawie.

3) Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz Biuletynu Informacji Publicznej celem udostępnienia zainteresowanym. Ponadto projekt został skierowany do następujących podmiotów:

- Agencji Rynku Energii,
- CERBUD Krajowego Zrzeszenia Producentów Materiałów Mineralnych,
- Forum CO2 Branżowych Organizacji Gospodarczych,
- Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu,
- Forum Związków Zawodowych,
- Głównego Inspektora Ochrony Danych Osobowych,

- Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej,
- Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej,
- Instytutu Chemicznej Przeróbki Węgla,
- Instytutu Chemii Przemysłowej,
- Instytutu na Rzecz Ekorozwoju,
- Instytutu Ochrony Środowiska,
- Izby Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii,
- Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie,
- Koalicji Klimatycznej,
- Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”,
- Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
- Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Konfederacji Pracodawców Polskich,
- Krajowej Izby Gospodarczej,
- Ligi Ochrony Przyrody,
- marszałków województw,
- Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych,
- Polskiego Centrum Akredytacji,
- Polskiego Klubu Ekologicznego,
- Polskiego Komitetu Energii Elektrycznej,
- Polskiego Towarzystwa Elektrociepłowni Zawodowych,
- Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego – Związek Pracodawców,
- Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych – Lewiatan,
- Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego,
- PSE - Operator S.A.,
- Stowarzyszenia Forum Opakowań Szklanych,
- Stowarzyszenia Papierników Polskich,
- Stowarzyszenia Producentów Cementu,
- Stowarzyszenia Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce,
- Stowarzyszenia Przemysłu Wapienniczego,

- Technicznej Grupy Roboczej ds. Przemysłu Koksowniczego,
- Towarzystwa Gospodarczego Polskie Elektrownie,
- Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- Urzędu Regulacji Energetyki,
- Urzędu Zamówień Publicznych,
- wojewodów,
- WWF Polska,
- Związku Powiatów Polskich,
- Związku Pracodawców Ceramiki Budowlanej i Silikatów,
- Związku Pracodawców Polskie Szkło,
- Związku Producentów Cukru.

Podczas konsultacji społecznych projektu ustawy uwagi zgłosili: Stowarzyszenie Papierników Polskich, Janusz Mizerny, Handel i Usługi JOWI Joanna Wilczyńska, Mitsubishi Corporation S.A., Elektrownia RYBNIK S.A., Główny Inspektor Ochrony Środowiska, Wojciech Woszczek, Marszałek Województwa Mazowieckiego, Izba Gospodarcza CIEPŁOWNICTWO POLSKIE, Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego, Zarząd Województwa Lubuskiego, Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych, Zarząd Województwa Mazowieckiego, Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie, Polskie Centrum Akredytacji, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Marszałek Województwa Podkarpackiego, Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego.

Uwagi do projektu ustawy dotyczyły:

- definicji: emisji, emisji unikniętej i zredukowanej w kontekście spójności z definicjami zawartymi w projekcie ustawy o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych – definicje te zostały uzupełnione i zmodyfikowane w celu bardziej precyzyjnego określenia pojęć zastosowanych w projekcie ustawy,
- zagadnień związanych ze zmianami systemu opłat za korzystanie ze środowiska – za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w tym sposobu określania wielkości emisji, przekazywania danych na formularzu opłatowym, stawek zryczałtowanych, kwoty nienależnej opłaty dla rocznego okresu rozliczeniowego dla powietrza – stosowne przepisy zmieniające ustawę – Prawo ochrony środowiska zostały

uzupełnione o niezbędne zagadnienia umożliwiające zarówno naliczanie opłat, jak również przekazywanie stosowych informacji na formularzach. Zmienione przepisy umożliwiają właściwym służbom egzekwowanie opłat,

- potrzeby zastosowania jednolitego wzoru dokumentacji projektowej oraz raportu z monitoringu w procedurze realizacji projektów wspólnych wdrożeń – uwagi zostały uwzględnione – jednolite formaty dokumentów zostaną określone w rozporządzeniu, które zostanie wydane na podstawie delegacji zawartej w projekcie ustawy,
- wskazania konieczności wyodrębnienia sposobu postępowania z raportami w zakresie emisji dwutlenku węgla z instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w przepisach dotyczących dokonywania przez Krajowy ośrodek kwalifikacji raportów wprowadzonych przez podmioty korzystające ze środowiska do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji – uwagi zostały uwzględnione przez dodanie stosownego ustępu w art. 7,
- potrzeby uwzględnienia możliwości realizacji w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, programów lub projektów związanych z ochroną środowiska, a w szczególności w zakresie działań związanych z ochroną powietrza – uwaga została uwzględniona,
- nawiązania w przepisach projektu ustawy do przepisów o wspólnotowym systemie handlu uprawnieniami do emisji oraz o systemie bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki (SO₂) i tlenków azotu (NO_x) dla dużych źródeł spalania – w uzasadnieniu zawarto wyjaśnienie dotyczące powiązania między projektami tych ustaw,
- zmiany stosowanego w projekcie ustawy pojęcia audytor i zastąpienia go pojęciem jednostka uprawniona, które jest spójne z terminologią przyjętą w ustawie o systemie oceny zgodności – uwagę uwzględniono,
- konieczności przeanalizowania przepisów projektu ustawy i zapewnienia, że publikowanie informacji i danych nie będzie naruszało zasady adekwatności danych osobowych w stosunku do celów ich przetwarzania, zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych – uwagę uwzględniono.

Ponadto zostały uwzględnione uwagi dotyczące zmiany odwołań do artykułów, przypisów, jak również doprecyzowano zapisy, których zrozumienie powodowało trudności.

Nie uwzględniono następujących uwag: dodania do obszarów realizacji programów lub projektów związanych z ochroną środowiska w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji projektów przechwytywania i składowania gazów cieplarnianych – projekty takie mogą być realizowane w opinii projektodawcy w zakresie poprawy efektywności wykorzystania węgla, w tym czystych technologii węglowych; oraz propozycji wprowadzenia szeregu zmian w ustawie – Prawo ochrony środowiska, których tematyka była niezwiązana z zakresem przedmiotowego projektu ustawy.

4) Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Proponowane regulacje nie wpłyną na zwiększenie obciążeń jednostek samorządu terytorialnego. Wprawdzie ustawa nakłada na jednostki samorządu terytorialnego pewne zadania (związane z przyjmowaniem od prowadzących instalacje dodatkowych informacji w ramach prowadzonych przez te organy postępowań w sprawach o wydanie pozwoleń na eksploatację instalacji), ale ich wykonywanie nie będzie powodowało żadnego dodatkowego obciążenia finansowego i organizacyjnego po stronie tych organów, a będzie stanowiło uzupełnienie aktualnie realizowanych przez te podmioty zadań publicznych.

Projekt zakłada, że zadania nakładane ustawą na wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska związane z oceną jakości informacji zawartych w raportach o emisji będą wykonywane w ramach aktualnie prowadzonych przez Inspekcję czynności kontrolnych związanych z przestrzeganiem przez prowadzących instalacje wymagań w zakresie ochrony środowiska. Z tego też względu przyjęte w tym zakresie rozwiązania nie powinny rodzić dodatkowych obciążeń budżetowych.

Większość nowych zadań publicznych w obszarze zarządzania krajowymi pułapami emisji ustawa powierza Krajowemu ośrodkowi i Krajowemu operatorowi.

Zadania publiczne Krajowego ośrodka nie będą stanowiły dodatkowego obciążenia budżetu państwa, z uwagi na to, że projektowana ustawa, w związku z powierzeniem tych zadań Instytutowi Ochrony Środowiska w Warszawie, zakłada finansowanie ich ze środków przeznaczonych na działalność Krajowego Administratora Systemu Handlu Uprawnieniami

do Emisji (KASHUE), który instytucjonalnie został ulokowany właśnie w Instytucie Ochrony Środowiska. Przyjęcie takiego rozwiązania miało na celu podniesienie efektywności wykorzystania środków przeznaczonych na działalność KASHUE (zgromadzonych na wyodrębnionym rachunku w NFOŚiGW) i jednocześnie wykorzystanie cennych doświadczeń w zakresie zarządzania emisjami, jakie posiada Instytut Ochrony Środowiska.

Powołanie Krajowego operatora, któremu projektowana ustawa powierza zadania związane z obsługą Krajowego systemu zielonych inwestycji, także nie będzie implikowało dodatkowych obciążeń budżetowych. Koszty organizacyjne funkcjonowania Krajowego operatora związane z realizacją powierzonych mu zadań będą finansowane ze środków Rachunku klimatycznego, który będzie zasilany wpływami ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji.

Oszacowanie przewidywanych wpływów pochodzących ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji, które zasilą Rachunek klimatyczny, nie jest możliwe z uwagi na trwające prace przygotowawcze do negocjacji umów sprzedaży tych jednostek zainteresowanym państwom oraz uwarunkowania rynkowe i zmieniającą się podaż i popyt na te jednostki. Szacunki w tym zakresie miałyby w tej sytuacji wyłącznie charakter spekulacyjny i dodatkowo mogłyby niekorzystnie wpłynąć na przebieg negocjacji.

5) Wpływ regulacji na rynek pracy

Można przyjąć, że projektowana ustawa w dalszej perspektywie będzie miała wpływ na rynek pracy w związku z wdrożeniem projektowanego Krajowego systemu zielonych inwestycji, w ramach którego realizowane będą programy i projekty związane z ochroną środowiska. Inwestycje w tym zakresie mogą przyczynić się do wzrostu zatrudnienia w niektórych sektorach przemysłu i usług. Podobny wpływ na rynek pracy stanie się udziałem uruchomienia projektów wspólnych wdrożeń, w ramach których będą realizowane działania inwestycyjne związane z redukcją emisji gazów cieplarnianych.

Dodatkowo projekt zakłada wykreowanie nowej specjalizacji audytorskiej związanej z szacowaniem efektów ekologicznych będących wynikiem realizowanych projektów, przedsięwzięć związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych. W związku z tym można się spodziewać, że powstanie potrzeba zatrudnienia nowych pracowników w sektorze usług audytorskich w ochronie środowiska.

W chwili obecnej trudno jest ocenić rzeczywisty wpływ projektowanych regulacji na rynek pracy.

6) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Można przyjąć, że projektowana ustawa będzie miała wpływ na wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki i konkurencyjność polskich przedsiębiorstw. Zasadnicze znaczenie będzie miało w tym zakresie funkcjonowanie Krajowego systemu zielonych inwestycji, w ramach którego finansowane będą programy i projekty związane z ochroną środowiska, poprawą efektywności energetycznej i inne. Udzielanie wsparcia na tego rodzaju przedsięwzięcia ze środków Rachunku klimatycznego będzie się odbywało z zachowaniem warunków udzielania pomocy publicznej.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, uwzględnia jednak również takie zagadnienia jak wynikające z ustawy koszty obciążające podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie objętym oddziaływaniem ustawy i ich relacje do dochodów tych podmiotów. Dodatkowe obciążenia, jakimi zostaną dotknięci przedsiębiorcy są związane z nowymi obowiązkami sprawozdawczymi dotyczącymi opracowywania raportów określających wielkość emisji substancji uwalnianych do powietrza oraz ich wprowadzaniem do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji.

Dodatkowe obowiązki związane z monitorowaniem wielkości emisji oraz ograniczaniem emisji mogą się pojawić w sytuacji wprowadzenia krajowych oraz sektorowych programów redukcji emisji, jeżeli urzeczywistnią się określone ustawą przesłanki ich wprowadzenia.

7) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Proponowane regulacje prawne mogą wpływać na sytuację i rozwój regionalny.

Mając na uwadze charakter przedmiotowej regulacji wprowadzającej system zarządzania krajowymi pułapami emisji i wchodzące w skład tego systemu mechanizmy finansowania przedsięwzięć związanych z redukcją emisji, można przyjąć, że uruchomienie tych mechanizmów spowoduje zwiększenie inwestycji w dziedzinie ochrony powietrza, unowocześnienie technologii stosowanych w poszczególnych sektorach gospodarki, co

pośrednio może wpłynąć na rozwój regionów przez polepszenie stanu środowiska i zwiększenie ich atrakcyjności turystycznej.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ KIE**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/977/DP/2009/MN

Warszawa, 21 kwietnia 2009 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Pana Mikołaja Dowgielewicza, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo znak RM-10-31-09 z dnia 20 kwietnia 2009 r., REASUMPCJA DECYZJI RADY MINISTRÓW), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

**Pan Maciej Nowicki
Minister Środowiska**

Tabele zbieżności projektu ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji z dyrektywami 2004/101/WE, 2001/80/WE, 2001/81/WE

Tabela zbieżności z dyrektywą 2004/101/WE	
Przepis dyrektywy 2004/101/WE	Przepis projektu ustawy
Art. 1 ust 1	Art. 2
Art. 17	Art. 48 ust. 1
Art. 21	Art. 36-49 oraz Art. 50-53

Tabela zbieżności z dyrektywą 2001/80/WE	
Przepis dyrektywy 2001/80/WE	Przepis projektu ustawy
Art. 4 ust. 6	Art. 14 i 15

Tabela zbieżności z dyrektywą 2001/81/WE	
Przepis dyrektywy 2001/81/WE	Przepis projektu ustawy
Art. 3	Art. 2 oraz załącznik
Art. 4	Art. 14 i art. 15
Art. 5	Art.14 i art. 15
Art. 6	Art.14 i art. 15
Art. 7	Art. 17, Art. 18, Art. 19 i Art. 20
Art. 8	Art.3 ust.5

FORMULARZ ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM AKTU NORMATYWNEGO

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM — ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
<p>Projekt Ustawy o systemie zarządzania krajowym pułapem emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji (z dnia 2.12.2008 r.)</p> <p>..... (tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)</p>		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko**		
PSE-Operator S.A.		
2. Siedziba/miejsce zamieszkania**		
00-496 Warszawa, ul. Mysia 2		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail		
PSE-Operator S.A. 00-496 Warszawa, ul. Mysia 2 e-mail: wanda.barc@pse-operator.pl ; marcin.bielas@pse-operator.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Wanda Barc	
2	Marcin Bielas	
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p>PSE-Operator S.A. wyraża przekonanie, że stworzenie ram prawnych bilansowania i zarządzania emisjami powinno ułatwić pozyskiwanie wiarygodnych informacji na temat wielkości emisji zanieczyszczeń, uzyskanych efektów dotyczących redukcji emisji oraz jednostkowych wskaźników emisji. Z punktu widzenia PSE-Operator S.A. jako operatora elektroenergetycznego systemu przesyłowego (OSP), szczególnie istotne jest prawne umocowanie zasad wyznaczania wskaźników emisji na jednostkę wyprodukowanej energii elektrycznej. OSP, ze względu na konieczność dostarczania odbiorcom, energii elektrycznej o odpowiednich parametrach jakościowych, musi przywoływać do pracy w krajowym systemie elektroenergetycznym (KSE) konkretne jednostki wytwórcze. Ze względu na niedobór uprawnień do emisji CO₂ w elektrowniach i elektrociepłowniach PSE-Operator S.A. jest zmuszony rekompensować podmiotom, których jednostki przywołuje do pracy wymuszonej potrzebami KSE, koszty pozyskania uprawnień do emisji. Brak ujednocnionej prawnie metodyki określania jednostkowych wskaźników emisji, obejmującej m. in. sposób rozdziału emisji na produkcję energii elektrycznej i ciepła prowadzi do zindywidualizowania podejścia w poszczególnych elektrowniach i</p>		

elektrociepłowniach. W efekcie PSE-Operator S.A. otrzymuje od podmiotów zróżnicowane jednostkowe wskaźniki emisji ze względu na różne metodyki wyznaczania wielkości tych wskaźników, nie mając jednocześnie wystarczająco silnych umocowań prawnych do ich kwestionowania lub korygowania. Problem nasilił się z chwilą wprowadzenia systemów zarządzania krajowymi pułapami emisji innych zanieczyszczeń, np. SO₂ czy NO_x.

W opinii PSE-Operator S.A. przedłożony projekt ustawy o systemie zarządzania krajowym pułapem emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji (projekt Ustawy) powinien umocować prawnie Ministra właściwego do spraw środowiska do określania zasad bilansowania wielkości emisji i wyznaczania jednostkowych wskaźników emisji dla różnego rodzaju działalności, w tym wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, a powołany Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami zobowiązać do opracowywania metodyk na potrzeby określania takich zasad.

W związku z powyższym:

1) PSE-Operator S.A. wnioskuje o nadanie Ministrowi właściwemu do spraw środowiska uprawnień (ewentualnie w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw gospodarki) do określania w drodze rozporządzeń sposobów obliczania wielkości emisji zanieczyszczeń i wyznaczania jednostkowych wskaźników emisji, określania wartości tych wskaźników lub wartości wskaźników referencyjnych i zobowiązanie Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami do opracowywania metodyki wyznaczania takich wskaźników oraz określania ich wartości.

2) PSE-Operator S.A. proponuje:

a) przyjęcie zapisu art. 6 ust. 10 w brzmieniu:

„Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednolicenia i efektywności szacowania wielkości emisji, określi w drodze rozporządzenia sposoby ustalania wielkości emisji dla poszczególnych rodzajów instalacji i substancji oraz sposoby określania wielkości emisji jednostkowej na jednostkę wyprodukowanego towaru lub zużytego paliwa, a także wartości tak określonych emisji jednostkowych lub jednostkowych emisji referencyjnych”;

b) dodanie do art. 4 ust. 2 pkt 8) na końcu

„w tym wielkości emisji na jednostkę wyprodukowanego towaru lub zużytego paliwa”;

c) dodanie do art. 4 ust. 2 kolejnych punktów w brzmieniu:

„9) opracowywanie metodyki ustalania wielkości emisji dla poszczególnych rodzajów instalacji i substancji oraz wyznaczania wielkości emisji na jednostkę wyprodukowanego towaru lub zużytego paliwa,

10) określanie wartości emisji jednostkowych na jednostkę wyprodukowanego towaru lub zużytego paliwa lub wartości jednostkowych emisji

referencyjnych”.

Ponadto, w opinii PSE - Operator SA, tworzenie krajowych programów redukcji emisji, o których mowa w art. 3 ust. 6 i sektorowych programów redukcji emisji, o których mowa w art. 3 ust. 7, 8 i 9, powinno być uregulowane bardziej szczegółowo, niż przedstawiono w projekcie ustawy. Niejasności co do zakresu i sposobu tworzenia takich programów przekładają się będą na zwiększanie niepewności prowadzenia działalności gospodarczej i planowania inwestycji. Atmosfera niepewności co do reguł funkcjonowania sektora elektroenergetycznego może przełożyć się na ograniczenie inwestycji, co ze względu na zdekapitalizowanie sektora zagraża bezpieczeństwu dostaw energii elektrycznej.

PSE-Operator S.A. zgłasza poniżej wątpliwości co proponowanym uregulowań dotyczących programów redukcji emisji do państw krajowych.

1) Projekt krajowego programu redukcji emisji, o którym mowa w art. 3 ust. 5 powinien zawierać konkretny wykaz (nie tylko „podstawowe kierunki i zakres” – art. 3 ust. 5 pkt 3)) działań, jakie powinny zostać podjęte w celu doprowadzenia do obniżenia krajowego poziomu emisji do wielkości państwowej wraz z propozycjami odpowiednich regulacji prawnych. Zapisy ust. 5 pkt 3) odsyłają do sektorowych programów redukcji, jednakże:

a) ust. 9, określający zawartość tych programów, nie zawiera zapisów uszczegóławiających,

b) sektorowy program redukcji emisji jest już programem wykonawczym i musi proponować rozwiązania, zgodne z obowiązującym prawem; ewentualny brak odpowiednich regulacji prawnych może wyeliminować zastosowanie instrumentów bardziej efektywnych.

2) Zaproponowane podejście do sektorowych programów redukcji emisji preferuje instrumenty administracyjne nakazowo - kontrolne (art. 3 ust. 9). Zwiększa to ryzyko nieefektywności i wzrostu kosztów realizacji programów, które mogłyby być niższe, gdyby zastosować mechanizmy zachęcające (instrumenty ekonomiczne, porozumienia dobrowolne).

3) Ustawa powinna też określić bardziej szczegółowo, niż to zaproponowano w art. 3, zawartość sektorowego programu redukcji emisji (ust. 9). Wątpliwości budzą zapisy omówione poniżej.

a) Nadanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska, nawet jeżeli jest to obwarowane koniecznością porozumienia z innymi ministrami, prawo do wprowadzenie nakazu zaprzestania emisji poprzez wprowadzenie sektorowych programów redukcji emisji stwarza możliwość dokonania bardzo istotnej ingerencji administracyjnej w działalność gospodarczą. Zwiększy to ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej. Prawo do takiego działania powinno być obwarowane bardziej szczegółowymi warunkami, określonymi ustawowo.

b) Zaproponowany w ust. 9 pkt 1) zapis „listę podmiotów korzystających ze środowiska, obowiązanych do ograniczenia lub zaprzestania emisji substancji, których państwa są przekroczone” bez określenia zasad

tworzenia takiej listy rodzi niebezpieczeństwo wybiórczego traktowania podmiotów, zwłaszcza wobec nieokreślenia pojęcia „sektor”.

Sektorowe programy redukcji emisji powinny obejmować określone rodzaje instalacji, których efektem jest emisja podlegająca ograniczeniu i zobowiązywać do redukcji prowadzących takie instalacje, zgodnie z art.2 pkt 24), a nie nieokreśloną „listę podmiotów korzystających ze środowiska”. Należy również zdefiniować pojęcie „sektor”

c) Sektorowe programy redukcji emisji powinny być realizowane nie tylko poprzez wprowadzanie dodatkowych standardów emisji. Należałoby stosować inne mechanizmy, zwłaszcza motywujące do redukcji emisji, np. ekonomiczne. Ograniczenie programu redukcji emisji do wprowadzenia dodatkowych, w stosunku do obowiązujących na podstawie innych regulacji prawnych, standardów emisji może doprowadzić do nieuzasadnionego wzrostu kosztów realizacji programów i wprowadzić niepewność co do stabilności innych regulacji prawnych, np. rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie standardów emisyjnych SO₂ i NO_x z dużych źródeł spalania paliw, szczególnie niepożądaną w przypadku kapitałochłonnych inwestycji energetycznych.

4) W przedstawionym wyżej zakresie uwaga dotyczy też zapisów art. 3 ust. 7.

5) PSE-Operator S.A. wnioskuje także o:

a) wprowadzenie obowiązku określania w krajowych programach redukcji emisji konkretnego wykazu działań, mających doprowadzić do ograniczenia wielkości do obowiązującego poziomu i przedstawiania projektu odpowiednich regulacji prawnych, o ile będzie to pożądane do osiągnięcia redukcji emisji z punktu widzenia optymalizacji kosztów dostosowania;

b) wprowadzenie obowiązku optymalizacji kosztowej realizacji programów redukcji;

c) doprecyzowanie zawartości sektorowych programów redukcji emisji, w szczególności określenia warunków wymuszenia zaprzestania emisji;

d) w art.3 ust.9:

- zmianę pkt 1) poprzez wykreślenie zapisu „listę podmiotów korzystających ze środowiska” i wprowadzenie zapisu „rodzaje instalacji i wykaz instalacji, które winny zostać objęte programem;

- zmianę pkt 4) - proponowane brzmienie: „instrumenty ograniczania emisji substancji, których krajowe pułapy zostały przekroczone”;

- wprowadzenie dodatkowego punktu 5) w brzmieniu „szczegółowe działania prowadzące do obniżenia krajowej wielkości emisji do krajowego pułapu”.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia2009 r.
w sprawie określenia listy zestawień i raportów dotyczących emisji gazów
cieplarnianych i innych substancji oraz terminów ich przekazywania

Na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa:

- 1) listę zestawień i raportów, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji, przekazywanych nieodpłatnie organom administracji publicznej;
- 2) terminy przekazywania zestawień i raportów.

§ 2. Ustala się listę zestawień i raportów, o których mowa w § 1, oraz terminy ich przekazywania określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia ... 2009 r. (poz. ...)

Lista zestawień i raportów przekazywanych nieodpłatnie organom

Lp.	Nazwa raportu lub zestawienia	Termin
Zestawienia na potrzeby statystyki publicznej		
1.	Zestawienia danych wynikające z „Programu badań statystycznych statystyki publicznej” dotyczące: - rocznej całkowitej emisji głównych zanieczyszczeń powietrza (dwutlenek siarki, tlenki azotu, amoniak, tlenek węgla, pył całkowity (TSP) oraz frakcje PM10 i PM2,5 oraz trwałe zanieczyszczenia organiczne (wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne, dioksyny i furany, heksachlorobenzen, polichlorowane bifenyle, benzo(a)piren i inne, według międzynarodowej klasyfikacji źródeł emisji SNAP97); - emisji gazów cieplarnianych według metodologii IPCC (dwutlenek węgla, metan, podtlenek azotu, perfluorowęglowodory PFC, fluorowęglowodory HFC, sześćofluorek siarki - na potrzeby Konwencji Klimatycznej); - rocznej całkowitej emisji niemetanowych lotnych związków organicznych, metali ciężkich (ołowiu, kadmu, rtęci - obowiązkowo oraz arsenu, miedzi, niklu, cynku - raportowane na zasadzie dobrowolnej) - według międzynarodowej klasyfikacji źródeł emisji SNAP97;	do 29 kwietnia każdego roku
Zestawienia na potrzeby systemu bilansowania emisji gazów cieplarnianych		
2.	Sprawozdanie ze stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w ramach Wspólnoty i zmieniająca Dyrektywę Rady 96/61/WE. - art. 21 dyrektywy 2003/87/WE, oraz decyzja Komisji 2006/803/WE	do 30 czerwca każdego roku
3.	Raport wynikający z art. 3.1. Protokołu z Kioto	do 15 stycznia każdego roku
4.	Raport wynikający z art. 3.2. Protokołu z Kioto	do 15 marca (co dwa lata)
Zestawienia na potrzeby systemu bilansowania emisji gazów cieplarnianych i innych substancji		
6.	Raport wynikający z Art. 7 i 8 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/81 w sprawie krajowych pułapów emisji niektórych zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego	do 31 grudnia każdego roku
7.	Raport wynikający z Dyrektywy Rady 1999/13/WE z dnia 11 marca 1999 roku w sprawie ograniczania emisji lotnych związków organicznych ze stosowania rozpuszczalników organicznych w pewnych rodzajach działalności i instalacjach	co trzy lata
8.	Raport wynikający z Dyrektywy Rady 2004/42/WE z dnia 21 kwietnia 2004 roku w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów, a także zmieniającej dyrektywę 1999/13/WE	co dwa lata
9.	Raport wynikający z Dyrektywy Rady 2001/80/WE z dn. 23 kwietnia 2001r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych źródeł spalania paliw	co trzy lata
10.	Raport wynikający z Konwencji Genewskiej w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 60, poz. 311) oraz Protokoły do niej	każdego roku
11.	Zestawienie priorytetowych obszarów finansowego wsparcia w ramach programów i projektów objętych Krajowym systemem zielonych inwestycji	raz w okresie 2008 – 2012

UZASADNIENIE

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 3 ust. 5 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji

(Dz. U. Nr ... poz. ...).

Niniejsze rozporządzenie dotyczy wypełnienia obowiązków raportowania wynikających z następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2001, str. 22, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 320);
- 2) dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 299);
- 3) dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18);
- 4) dyrektywy 2008/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz. Urz. UE L 152 z 11.06.2008, str. 1).

oraz następujących decyzji:

- 1) decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 280/2004/WE z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 49 z 19.02.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 8, str. 57);
- 2) decyzji Komisji nr 2005/166/WE z dnia lutego 2005 r. ustanawiającej zasady wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady 280/2004/WE dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie i wykonania Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 55 z 1.03.2005, str. 57);
- 3) decyzji Komisji nr 2007/589/WE z dnia 18 lipca 2007 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 229 z 31.08.2007, str. 1);
- 4) decyzji Komisji nr 2006/780/WE z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 316 z 16.11.2006, str. 12).

Przedmiotowe rozporządzenie odnosi się również do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.Urz. UE L 386 z 29.12.2004, str. 1) zmienionego mocą rozporządzenia Komisji (WE) nr 916/2007 z dnia 31 lipca 2007 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 w sprawie ujednoliconego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.Urz. UE L 200 z 1.08.2007, str. 5) oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 994/2008 z dnia 8 października 2008 r w sprawie znormalizowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzją nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 271 z 11.10.2008, str. 3).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z upoważnienia zawartego w art. 3 ust. 5 ustawy z dnia ... r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie nie oddziałuje na podmioty objęte systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia2009 r.
w sprawie sposobów ustalania wielkości emisji dla poszczególnych rodzajów
instalacji

Na podstawie art. 7 ust. 4. ustawy z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa sposoby ustalania wielkości emisji dla poszczególnych rodzajów instalacji.

§2. 1. Sposób ustalania wielkości emisji z procesów spalania paliw określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Sposób ustalania wielkości emisji z rafinerii ropy naftowej określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Sposób ustalania wielkości emisji z pieców koksowniczych określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji prażenia i spiekania rud metali, w tym rudy siarczkowej, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

5. Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do pierwotnego lub wtórnego wytopu surówki żelaza lub stali surowej, w tym do ciągłego odlewania stali, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

6. Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do produkcji klinkieru cementowego w piecach obrotowych, określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

7. Sposób ustalania wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji z instalacji do produkcji wapna, określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

8. Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do produkcji szkła, w tym włókna szklanego, określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

9. Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, określa załącznik nr 9 do rozporządzenia.

10. Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do produkcji papieru lub tektury, określa załącznik nr 10 do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

**Załączniki do rozporządzenia Ministra
Środowiska z dnia ... 2009 r. (poz. ...)**

Załącznik nr 1

Sposób ustalania wielkości emisji z procesów spalania paliw.

Załącznik nr 2

Sposób ustalania wielkości emisji z rafinerii ropy naftowej.

Załącznik nr 3

Sposób ustalania wielkości emisji z pieców koksowniczych

Załącznik nr 4

Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji prażenia i spiekania rud metali, w tym rudy siarczkowej,

Załącznik nr 5

Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do pierwotnego lub wtórnego wytopu surówki żelaza lub stali surowej, w tym do ciągłego odlewania stali.

Załącznik nr 6

Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do produkcji klinkieru cementowego w piecach obrotowych.

Załącznik nr 7

Szczegółowy sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do produkcji wapna.

Załącznik nr 8

Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do produkcji szkła, w tym włókna szklanego.

Załącznik nr 9

Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania

Załącznik nr 10

Sposób ustalania wielkości emisji z instalacji do produkcji papieru lub tektury

Opracowanie treści załączników nie jest możliwe na obecnym etapie prac.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr poz.).

Rozporządzenie określa sposób ustalania wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji dla poszczególnych rodzajów instalacji. Rozporządzenie to jest fakultatywne, jego wydanie będzie związane z opracowaniem metodologii ustalania wielkości emisji gazów i innych substancji. Ma to na celu ujednoczenie metodyki ustalania wielkości emisji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 7 ust. 4 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty korzystające ze środowiska .

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy.

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny.

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA ¹⁾
z dnia2009 r.
w sprawie wzoru raportu oraz sposobu jego wprowadzania do Krajowej bazy

Na podstawie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór formularza raportu wprowadzanego do Krajowej bazy;
- 2) sposób wprowadzania tego raportu do Krajowej bazy.

§2. Wzór formularza raportu, o którym mowa w §1 pkt 1, określa załącznik do rozporządzenia.

§3.1. Raport wprowadza się do krajowej bazy w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 75, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817).

2. Po wypełnieniu formularza raportu poprzez aplikację udostępnioną na stronie internetowej Krajowej bazy www.bazaemisji.kobize.pl raport w formie dokumentu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się za pośrednictwem publicznych sieci telekomunikacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r.- Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz.1800, z późn. zm.²⁾).

§4. Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska nie ma możliwości wprowadzenia raportu do Krajowej bazy zgodnie z § 3 ust. 2, przekazuje raport na adres urzędu marszałkowskiego, gdzie zlokalizowana jest instalacja, której dotyczy raport.

§5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz.2703, z 2005 r. Nr 163, poz.1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz.66, Nr 104, poz.708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz.1600, Nr 235, poz.1700 i Nr 249, poz.1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz.556, z 2008 r. Nr 17, poz.101 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 18, poz.97.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia2009 r. (poz.....)

Wzór formularza raportu wprowadzanego do Krajowej bazy

<u>Zakres informacji – dane identyfikacyjne</u>	
Nazwa zakładu	
Nazwa grupy kapitałowej, holdingu, ...	
Ulica, numer	
Miasto - miejscowość	
Kod pocztowy	
Województwo – powiat - gmina	
Współrzędne geograficzne	
Obszar dorzecza	
Kod NACE (4 cyfry)	
Kod PKD	
Liczba instalacji wraz z podziałem na rodzaje działalności prowadzonej w zakładzie	
Liczba pracowników	
Dane teleadresowe osoby upoważnionej do współpracy z bazą	
Adres strony internetowej zawierającej informacje dotyczące zakładu	
<u>Zakres informacji – dane techniczne wyrzutni (komina)</u>	
Wysokość komina (wyrzutni);	
Średnica komina na wylocie;	
Średnia temperatura spalin na wylocie (uśredniona dla okresu roku);	
Współrzędne geograficzne komina (wyrzutni).	
<u>Zakres informacji – energetyczne spalanie paliw</u>	
1. charakterystyka instalacji spalania: moc nominalna cieplna, moc nominalna elektryczna powiązana z cieplną, sprawność wytwarzania w tym sprawność kogeneracyjna;	
2. zużycie paliwa: rodzaj (wg G-02b), ilość, parametry jakościowe: wartość opałowa, zawartość siarki, chloru, metali ciężkich, pyłu;	
3. wielkość produkcji – ciepło, ciepło w skojarzeniu, energia elektryczna, w tym rozbić na dostawy bezpośrednie dla gospodarki komunalnej i przemysłu;	
4. rodzaj i skuteczność redukcji emisji w urządzeniach ochronnych (maksymalna osiągnięta, „optymalna ruchowa”).	
<u>Zakres informacji – produkcja „technologiczna”</u>	

1. charakterystyka instalacji: nominalna zdolność produkcyjna;	
2. zużycie surowca - o ile ma on wpływ na wielkość „emisji technologicznej” i wówczas: parametry jakościowe, zawartość siarki, chloru, metali ciężkich, pyłu;	
3. wielkość produkcji;	
4. rodzaj i skuteczność redukcji emisji w urządzeniach ochronnych (maksymalna osiągnięta, „optymalna ruchowa”);	
5. zużycie paliwa w kontakcie: rodzaj (wg G-02b), ilość, parametry jakościowe: wartość opałowa, zawartość siarki, chloru, metali ciężkich, pyłu;	
6. zużycie paliwa bez kontaktu: rodzaj (wg G-02b), ilość, parametry jakościowe: wartość opałowa, zawartość siarki, chloru, metali ciężkich, pyłu.	
Zakres informacji – przeładunek benzyn silnikowych	
1. rodzaj operacji technicznej;	
2. ilość przeładowanej benzyny;	
3. skuteczność redukcji emisji.	
Zakres informacji - spalanie paliw w silnikach spalinowych	
1. rodzaj silnika spalinowego;	
2. rodzaj i zużycie paliwa.	
Zakres informacji – chów i hodowla drobiu	
1. system chowu lub hodowli drobiu;	
2. liczba stanowisk w budynku inwentarskim faktycznie wykorzystywana w procesie produkcyjnym;	
3. faktyczny czas utrzymywania drobiu wyrażony jako procentowa część roku.	
<u>Zakres informacji – wielkość emisji</u>	
1. wielkość emisji wprowadzanej na podstawie prowadzonego monitoringu ciągłego (wybrane substancje + mierzone wielkości jako „repery” w systemie bilansowania;	
2. wielkość emisji określanej na	

podstawie pomiarów okresowych i wskaźników emisji;	
3. wielkość emisji szacowanej na podstawie wskaźników emisji.	

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru raportu oraz sposobu jego wprowadzania do Krajowej bazy stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 7 ust. 6 ustawy z dnia..... 2009r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

Projekt rozporządzenia ma zapewnić ujednoczenie i kompletność informacji zawartych w raporcie wprowadzanym do Krajowej bazy przez podmioty korzystające ze środowiska.

Załącznik do rozporządzenia, określający wzór raportu, uwzględnia wszystkie informacje, jakie są niezbędne do bilansowania emisji, w tym dane o produkcji, zużyciu surowców i paliw, dane o urządzeniach redukcji poszczególnych substancji oraz dane techniczne dotyczące urządzeń i sposobu wprowadzania substancji do powietrza. Wzór raportu powstaje na bazie dziś wykorzystywanych formularzy na potrzeby statystyki publicznej, opłat za korzystanie ze środowiska oraz ocen oddziaływania i oceny jakości powietrza. Podając wielkość emisji podmioty korzystające ze środowiska będą uwzględniać substancje z krajowej listy gazów cieplarnianych i innych substancji wprowadzanych do powietrza, objętych Krajowym systemem bilansowania emisji, określonej w załączniku do ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 7 ust. 6 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty korzystające ze środowiska, Urzędy Marszałkowskie i Krajowy ośrodek jako prowadzącego Krajową bazę.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy.

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny.

Brak wpływu.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia..... 2009 r.

w sprawie zakresu informacji zawartych w prognozach sporządzanych na potrzeby opracowania prognozy wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji oraz terminów ich przekazywania

Na podstawie art. 9 ust. 5 ustawy z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres informacji w odniesieniu do poszczególnych sektorów gospodarki, jaki powinien być zawarty w prognozach;
- 2) przedziały czasowe, dla których sporządza się prognozy;
- 3) terminy przekazywania prognoz ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

§ 2. Prognozy zawierają w szczególności informacje o:

- 1) diagnozie sytuacji w odniesieniu do wielkości produkcji wskazanych wyrobów w roku 2007 oraz związane z tą produkcją wielkości wsadu surowcowego i paliwowego;
- 2) prognozach trendów rozwojowych w odniesieniu do wielkości produkcji wskazanych wyrobów w latach 2010, 2015 i 2020, oraz związany z tą produkcją wsad surowcowy i paliwowy;
- 3) określeniu przewidywanych zmian w charakterystyce stosowanych technologii / środków produkcji, w tym szczególnie pod względem ich wydajności i energochłonności;
- 4) wskaźnikach realizacji prognoz.

§ 3. Szczegółowy zakres informacji zawartych w prognozach, w podziale na sektory określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. 1. Przedział czasowy sporządzanych prognoz obejmuje okres 10 lat.

2. Właściwi ministrowie przekazują prognozy ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie jednego miesiąca od dnia ich sporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

**Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia ... 2009 r. (poz. ...)**

Szczegółowy zakres informacji zawartych w prognozach, w podziale na sektory.

	Sektor	Zakres informacji zawartych w prognozie
1.	rolnictwa	informacje o uprawach rolnych z podziałem na typy upraw, informacje o wielkości chowu i hodowli zwierząt z podziałem na gatunki
2.	leśnictwa	informacje o leśnictwie, informacje o wielkości pozyskania drewna
3.	górnictwo węgla kamiennego	informacje o wielkości wydobywanego węgla kamiennego i brunatnego
4.	przemysł rafineryjny	informacje o wydobyciu i przerobie ropy naftowej i gazu ziemnego
5.	hutnictwa żelaza i stali, górnictwa i hutnictwa metali niezależnych	informacja o wielkości wydobycia rud metali i ich przerobie
5.	rolnictwa	informacja o wielkości produkcji artykułów spożywczych i napojów
6.	przemysł papierniczy	informacja o wielkości produkcji papieru i wyrobów z papieru, informacje o wielkości produkcji tektury.
7.	Przemysł rafineryjny, koksownictwa	informacje o wytwarzaniu i przetwarzaniu koksu i produktów rafinacji ropy naftowe
8.	przemysł chemicznego	informacje o wielkości produkcji chemikaliów i wyrobów chemicznych
10.	przemysł szklarski	informacje o wielkości produkcja szkła i wyrobów ze szkła
11.	przemysł ceramiczny	informacje o wielkości produkcja wyrobów ceramicznych
12.	przemysł cementowego przemysł wapienniczego	informacje o wielkości produkcja cementu, wapna i gipsu
12.	hutnictwa żelaza i stali,	informacje o wielkości produkcja metali
13.	elektroenergetyka	informacje o wielkości wytwarzania i zaopatrywania w energię elektryczną i gaz
14.	zaopatrzenia w ciepło sieciowe	- informacje o wielkości wytwarzanie i zaopatrywania w gorącą wodę
15.	wszystkie sektory	- informacja o wielkości przetwarzania i unieszkodliwiania odpadów

16.	przemysł cementowego przemysł wapienniczego przemysł ceramiczny	- informacje o robotach budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków oraz budową obiektów inżynierii lądowej i wodnej
17.	transportu	- informacje o transportach lądowych oraz transportach rurociągowych, - informacja o transporcie wodnym, - informacje o transporcie lotniczym.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji zawartych w prognozach, sporządzanych na potrzeby opracowania prognozy wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji, oraz terminów ich przekazywania

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów *w sprawie zakresu informacji zawartych w prognozach sporządzanych na potrzeby opracowania prognozy wielkości emisji gazów cieplarnianych i innych substancji oraz terminów ich przekazywania* stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 9 ust. 5 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ... ,poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa zakres informacji konieczny do sporządzania prognoz rozwoju dla poszczególnych działalności niezbędnych do przygotowania raportów zgodnie z prawem wspólnotowym i umowami międzynarodowymi przekazywanych do instytucji międzynarodowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 9 ust. 5 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na ministrów właściwych w sprawie danych rodzajów działalności.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie wprowadza skutki finansowe dla budżetu państwa, wynikające z przygotowania prognoz zmian aktywności. Szacunkowe koszty przygotowania prognoz zostaną wyliczone w porozumieniu z właściwymi ministrami.

5. Wpływ aktu na rynek pracy.

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny.

Brak wpływu.

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia 2009 r.
w sprawie krajowego planu redukcji emisji [*nazwa substancji*].**

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rada Ministrów przyjmuje krajowy plan redukcji emisji [*nazwa substancji*], stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE
do projektu rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 2009 r.
w sprawie krajowego planu redukcji emisji

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr poz.).

Rozporządzenie przyjmuje plan redukcji emisji substancji wprowadzanej do powietrza. Rozporządzenie jest to bezpośrednim mechanizmem zarządzania emisjami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Mechanizm ten pozwoli na natychmiastową reakcję na przekroczenia standardów emisji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 14 ust. 2 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty korzystające ze środowiska .

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy.

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny.

Brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia2009 r.
w sprawie przyjęcia sektorowego planu redukcji emisji**

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa sektorowy plan redukcji emisji [*nazwa substancji*] dla sektora [*nazwa sektora*], stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

w porozumieniu :

[z właściwym ministrem w zależności od sektora]

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

**Załącznik do rozporządzenia Ministra
Środowiska z dnia (poz.)**

W załączniku tym zostanie określony sektorowy plan redukcji emisji [nazwa substancji] dla sektora [nazwa sektora], który będzie zawierał:

- 1) *Określa się następujący zakres ograniczenia emisji,*
- 2) *Ograniczenia, o których mowa w pkt 1, obowiązują od ... do ...;*
- 3) *Ograniczenia, o których mowa w pkt 1, określone zostały dla następujących podmiotów korzystających ze środowiska;*
- 4) *Dla instalacji objętych planem określa się:*
 - a) *standardy emisji substancji obowiązujące w trakcie realizowania planu:.....,*
 - b) *zaostrzone standardy emisji substancji obowiązujące w trakcie realizowania planu:.....,*
 - c) *wskaźniki emisji substancji na jednostkę wyprodukowanego towaru, zużytego paliwa lub surowca obowiązujące w trakcie realizowania planu:*
- 5) *Określa się następujący zakres i sposób prowadzenia pomiarów wielkości emisji (sposób określania wielkości emisji na podstawie wskaźników emisji)*
- 6) *Określa się następującą częstotliwość przekazywania wyników pomiarów wielkości emisji wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.*

UZASADNIENIE
do projektu rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia2009 r.
w sprawie przyjęcia sektorowego planu redukcji emisji

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr poz.).

Rozporządzenie przyjmuje plan redukcji emisji substancji wprowadzanej do powietrza. Rozporządzenie jest bezpośrednim mechanizmem zarządzania emisjami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Mechanizm ten pozwoli na natychmiastową reakcję na przekroczenia standardów emisji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1 Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 6 ust. 10 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania krajowym pułapem emisji gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty korzystające ze środowiska.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia
w sprawie listy obszarów priorytetowych

Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Określa się listę obszarów priorytetowych dla realizacji planów i programów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych i innych substancji:

- 1) poprawa efektywności energetycznej w sektorach gospodarki krajowej;
- 2) poprawa efektywności wykorzystania węgla, w tym związanej z czystymi technologiami węglowymi;
- 3) zamiana paliwa na niskoemisyjne;
- 4) unikanie lub redukcja emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu;
- 5) wykorzystanie odnawialnych źródeł energii;
- 6) unikanie lub redukcja emisji metanu poprzez jego odzyskiwanie i wykorzystywanie w przemyśle wydobywczym, gospodarce odpadami i ściekami oraz w gospodarce rolnej, a także poprzez wykorzystywanie go do produkcji energii;
- 7) działania związane z sekwestracją gazów cieplarnianych;
- 8) inne działania zmierzające do ograniczania lub unikania krajowej emisji gazów cieplarnianych lub pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) oraz adaptacji do zmian klimatu;
- 9) prowadzenie prac badawczo-rozwojowych w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz zaawansowanych i innowacyjnych technologii przyjaznych środowisku;
- 10) działalność edukacyjna, w tym prowadzenie szkoleń wspomagających wypełnianie krajowych zobowiązań wynikających z Protokołu z Kioto.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie listy obszarów priorytetowych stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 21 ust. 3 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

Rozporządzenie powyższe ma charakter fakultatywny. Zostanie ono wydane w przypadku stwierdzenia przez Radę Ministrów konieczności wyboru obszarów działania w zakresie ochrony środowiska, a w szczególności ochrony klimatu, w których konieczne jest skierowanie dodatkowego wsparcia w celu osiągnięcia zobowiązań międzynarodowych Polski w tym zakresie. Rozporządzenie powyższe będzie miało wpływ na instrukcje negocjacyjne w zakresie umów sprzedaży nadwyżek emisji CO₂, w zakresie akceptowalnych obszarów finansowania określonych w warunkach tych umów.

W chwili obecnej nie jest możliwe doprecyzowanie lub wybranie obszarów realizacji programów i projektów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 21 ust. 3 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty realizujące projekty w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie nie wprowadza skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia**

w sprawie rodzajów programów i projektów do realizacji w obszarach

Na podstawie art. 27 ust. 3 ustawy z dnia ...2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa rodzaje programów i rodzaje projektów do realizacji w obszarach, o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia ...2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

§2. Określa się następujące rodzaje programów i projektów dotyczących:

- 1) poprawy efektywności energetycznej w różnych sektorach gospodarki krajowej:
 - a) projekt modernizacji systemów ciepłowniczych, w celu usprawnienia gospodarki energetycznej:
 - modernizacja systemów oświetleniowych,
 - modernizacja procesów produkcyjnych i technologicznych w tym m.in.
 - stosowanie energooszczędnych napędów elektrycznych,
 - budowa/rozbudowa systemów zbiórki i odzysku surowców umożliwiających zmniejszenie energochłonności procesów technologicznych,
 - wykorzystanie energii odpadowej w przemyśle,
 - b) projekt modernizacji sieci dystrybucyjnych energii elektrycznej;
- 2) poprawy efektywności wykorzystania węgla, w tym czyste technologie węglowe:
 - a) projekt modernizacji węglowych kotłów energetycznych i ciepłowniczych w tym stosowanie skojarzenia produkcji ciepła/chłodu i energii elektrycznej;
 - b) projekt w zakresie oczyszczania spalin, w tym:
 - usuwania CO₂ metodami chemicznymi i fizycznymi,
 - sekwestracji CO₂ w podziemnych strukturach geologicznych (CCS),
 - c) projekt w zakresie nowych technik spalania węgla, w tym:
 - nadkrytyczne i ultra-nadkrytyczne siłownie z kotłami pyłowymi,
 - siłownie z atmosferycznymi, cyrkulacyjnymi kotłami fluidalnymi w tym na parametry nadkrytyczne lub ultranadkrytyczne,
 - układy spalania w atmosferze wzbogaconej w tlen,
 - d) projekty w zakresie zgazowania:
 - wysokosprawnych układów zgazowania węgla, biomasy i odpadów, w tym

- odpadów komunalnych,
- podziemne;
- 3) projekt dotyczący zamiany paliwa na niskoemisyjne;
 - 4) projekt w zakresie unikania lub redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu;
 - a) zastępowanie silników spalających olej napędowy i benzynę silnikami spalającymi sprężony gaz ziemny,
 - b) stosowanie napędów hybrydowych w systemach transportu publicznego,
 - c) wprowadzanie systemów regulacji ruchu miejskiego,
 - d) wprowadzanie alternatywnych systemów transportu;
 - 5) projekt w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
 - a) budowa i modernizacja elektrociepłowni i ciepłowni opalanych biomasą stałą,
 - b) wspieranie produkcji roślin energetycznych oraz odzysku innych rodzajów biomasy możliwych do wykorzystania energetycznego,
 - c) wykorzystanie energii słonecznej w instalacjach kolektorów cieplnych jak i ogniw fotowoltaicznych,
 - d) wykorzystanie energii wiatru, w tym budowa sieci przesyłowych umożliwiających wprowadzenie wyprodukowanej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej,
 - e) budowa małych elektrowni wodnych (MEW),
 - f) budowa zakładu/instalacji do produkcji biokomponentów do biopaliw;
 - 6) projekt w zakresie unikania lub redukcji emisji metanu poprzez jego odzyskiwanie i wykorzystywanie w przemyśle wydobywczym, gospodarce odpadami i ściekami i gospodarce rolnej i wykorzystanie do produkcji energii:
 - a) budowa instalacji odgazowania wysypisk odpadów i wytwarzania energii,
 - b) budowa instalacji do fermentacji odpadów komunalnych oraz osadów ściekowych i wytwarzania energii,
 - c) budowa instalacji do fermentacji biomasy i wytwarzania energii,
 - d) budowa instalacji do odzysku i energetycznego wykorzystania metanu z kopalń węgla kamiennego,
 - e) budowa/rozbudowa systemów preselekcji zbiórki i odzysku odpadów komunalnych, produkcja paliwa alternatywnego;
 - 7) projekt w zakresie działań adaptacyjne do zmian klimatu;
 - a) zalesianie – tworzenie korytarzy ekologicznych,
 - b) przebudowa drzewostanów;
 - 8) projekt w zakresie działań związane z sekwestracją gazów cieplarnianych:
 - a) ochrona mokradeł, szczególnie torfowisk,
 - b) ochrona obszarów leśnych, w tym rewitalizacja obszarów pokłeskowych, podwyższanie wieku drzewostanów, retencja wody na obszarach leśnych;

- 9) projekty w zakresie innych działań zmierzające do ograniczania lub unikania krajowej emisji gazów cieplarnianych lub pochłaniania dwutlenku węgla (CO₂) oraz adaptacji do zmian klimatu w tym m.in.:
- a) ochrona mokradeł, w tym torfowiska oraz siedliska aluwialne, łąki i pastwiska górskie,
 - b) rolnictwo ekologiczne, w tym: rolnictwo biodynamiczne oraz ochrona trwałych użytków zielonych;
- 10) program dotyczący badań i rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz zaawansowanych i innowacyjnych technologii przyjaznych dla środowiska;
- 11) program w zakresie działalności edukacyjnej, prowadzenie szkoleń wspomagających wypełnianie krajowych zobowiązań wynikających z Protokołu z Kioto.

§ 3. Kryteria wyboru programów i projektów określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia.....2009 r. (Dz. U. Nr., poz.)

Kryteria wyboru programów i projektów:

- 1) zgodność programu i projektu z celami Krajowego systemu zielonych inwestycji;
- 2) typ beneficjenta;
- 3) zgodności programu i projektu z przepisami o dopuszczalności pomocy publicznej;
- 4) ocena ryzyka związanego z wykonalnością finansową programu i projektu;
- 5) ocena gotowości organizacyjno-instytucjonalna programu i projektu;
- 6) ocena efektywności kosztowej i ocena możliwości uzyskania efektu ekologicznego; wyliczonego zgodnie z metodyką opisaną w dokumencie pt. „Metodyka obliczania wskaźnika efektywności kosztowej uzyskania efektu ekologicznego”;
- 7) Ocena wykonalności technicznej programu i projektu.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów *w sprawie rodzajów programów i projektów do realizacji w obszarach oraz kryteriów ich wyboru* stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 27 ust. 3 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

Lista programów i projektów oraz kryteria ich wyboru oraz wsparcia finansowego wynika z przyjętego przez Ministra Środowiska kierunku działań w zakresie sprzedaży jednostek przyznanej emisji (AAU). Działania te muszą uwzględniać zapisy wynikające z kolejnych wynegocjowanych umów dotyczących sprzedaży przez Polskę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych. Szeroki zakres programowy oznacza ofertę ze strony polskiej, z której mogą być wybierane aktywności przewidziane do finansowania w ramach umów z poszczególnymi kontrahentami.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 27 ust. 3 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na potencjalnych beneficjentów Krajowego systemu zielonych inwestycji.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie nie wprowadza skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW
z dnia
w sprawie szczegółowych warunków uzyskania dotacji na realizację
programów i projektów w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji

Na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki uzyskania dotacji na dofinansowanie realizacji programów i projektów, o których mowa w art. 21 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

§ 2. Podstawę obliczenia należnej dotacji stanowi udział w wartości kosztów kwalifikowanych inwestycji nie większy niż 80% tych kosztów określany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291 oraz z 2006 r. Nr 245, poz. 1775).

§ 3. Dotacje są przyznawane na dofinansowanie realizacji programów lub projektów, związanych z ochroną środowiska, w szczególności z ograniczeniem lub unikaniem krajowej emisji gazów cieplarnianych, pochłanianiem lub sekwestracją dwutlenku węgla (CO₂) oraz na dofinansowanie działań adaptacyjnych do zmian klimatu oraz innych działań związanych z ochroną powietrza.

§ 4. 1. Wniosek o udzielenie dotacji składa się do Krajowego operatora.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo oznaczenie siedziby i adres zgłaszającego projekt;
- 2) określenie lokalizacji projektu;

- 3) oszacowanie przewidywanej wielkości redukcji lub uniknięcia emisji gazów cieplarnianych (CO₂);
- 4) przewidywany okres, w jakim na skutek wdrożenia projektu będą powstawały jednostki redukcji emisji;
- 5) informację:
 - a) o stosowanej technologii,
 - b) o przewidywanych efektach ekologicznych i społecznych, które powstaną w wyniku realizacji projektu.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w *sprawie szczegółowych warunków uzyskania dotacji na realizację programów i projektów w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji* stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 27 ust. 4 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

Projekt rozporządzenia określa warunki wsparcia programów i projektów realizowanych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji. Niniejszy akt wykonawczy ustanawia szczegółowe warunki udzielania wsparcia finansowego dla projektów oraz określa maksymalną wielkość dofinansowania przedsięwzięcia na poziomie 80 % wartości kosztów kwalifikowanych inwestycji.

CENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 27 ust. 4 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na beneficjenta środków finansowych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji oraz na prowadzącego Rachunek klimatyczny.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia ... 2009 r.
w sprawie kryteriów wyznaczenia poziomów bazowych
w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych

Na podstawie art. 31 ust. 5 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) ustala się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w tym:

- 1) wartości wskaźników emisji lub
- 2) sektorowe poziomy bazowe.

§2. Ustala się kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym wartości wskaźników emisji określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§3. Ustala się kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym sektorowych poziomów bazowych określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

Załącznik nr 1

Kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym wartości wskaźników emisji

Kryteria wyznaczenia poziomów bazowych dla projektów i programów w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym wartości wskaźników emisji CO₂, SO₂, pyłu, NO_x są następujące:

- dla istniejącego źródła emisji - analiza rzeczywistej pracy źródła emisji;
- dla instalacji nowej – analiza najbardziej prawdopodobnych rozwiązań technicznych;
- dla procesów spalania paliwem - analiza spalania węgla kamiennego przy sprawności spalania, nie niższej niż 75%;
- dla procesów nietypowych – analiza pomiarowej lub bilansu materiałowy albo na podstawie analizy procesu.

Kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym sektorowych poziomów bazowych

Kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym sektorowych poziomów bazowych zostaną określone dla poszczególnych sektorów po uzgodnieniu z właściwymi ministrami.

UZASADNIENIE

projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie kryteriów wyznaczenia poziomów bazowych, w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wyznaczenia poziomów bazowych, w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 31 ust. 5 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Projekt rozporządzenia określa kryteria wyznaczania poziomów bazowych, w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 31 ust. 5 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na beneficjentów Krajowego systemu zielonych inwestycji.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, jak również dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia2009 r.

w sprawie określenia formy i układu oraz zakresu informacji zawartych w raportach i sprawozdaniu dotyczących programów lub projektów realizowanych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) formę i układ raportu oraz zakres informacji zawartych w raporcie z monitorowania;
- 2) formę i układ raportu oraz zakres informacji zawartych w raporcie z weryfikacji;
- 3) zakres informacji zawartych w sprawozdaniach oraz formę i układ sprawozdania.

§ 2. Raport z monitorowania osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w § 1 pkt 1, zawiera następujące informacje:

- 1) rodzaj substancji;
- 2) wielkość emisji przed realizacją projektu;
- 3) wielkość wskaźnika;
- 4) rodzaj parametru wskaźnikowego;
- 5) wielkość parametru po realizacji przedsięwzięcia;
- 6) wielkość emisji po realizacji projektu.

§ 3. Formę i układ raportu z monitorowania osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Raport z weryfikacji, o którym mowa w § 1 pkt 2, zawiera następujące informacje:

- 1) tytuł projektu;
- 2) nazwę beneficjenta;
- 3) potwierdzenie poprawności zastosowanych wskaźników emisji ;
- 4) potwierdzenie prawidłowego monitorowania wielkości emisji w raportowanym roku;
- 5) wnioski i zalecenia odnośnie do sposobu korekty wyniku.

§ 5. Formę i układ raportu z weryfikacji określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

§ 6. 1. Sprawozdanie z wydatkowania środków uzyskanych z Rachunku klimatycznego oraz postępów z realizacji programu lub projektu, o którym jest mowa w § 1 pkt 3, zawiera następujące dane:

- 1) nazwę przedsięwzięcia, zgodną z tytułem w umowie, na podstawie której następuje wypłata środków z Krajowego systemu zielonych inwestycji;
- 2) nazwę beneficjenta;
- 3) nazwisko i dane kontaktowe osoby przygotowującej sprawozdanie;
- 4) zakres rzeczowy i termin wykonanych zadań;
- 5) rzeczywisty (poniesiony) koszt wykonanych zadań wraz z numerami faktur potwierdzających wykonanie zadań.

2. Formę i układ sprawozdania z wydatkowanych środków uzyskanych z Rachunku klimatycznego oraz postępów z realizacji programu lub projektu określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

Załączniki do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia2009 r. (poz.....)

Załącznik nr 1

Forma i układ raportu z monitorowania osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych oraz zakres informacji zawartych w tym raporcie.

Efekt ekologiczny – Raport za okres ...

Rodzaj substancji	Emisja przed realizacją projektu	Wielkość wskaźnika [jednostka]	Rodzaj parametru wskaźnikowego	Wielkość parametru po realizacji przedsięwzięcia	Emisja po realizacji projektu
1...					
...X					

Sposób określenia parametru wskaźnikowego - wyliczenie

Sporządził

.....
(podpis)

Tel.....,

Fax.....

e-mail.....

Forma i układ raportu z weryfikacji

tytuł projektu	nazwa beneficjenta	potwierdzenie poprawności zastosowanych wskaźników emisji]	potwierdzenie prawidłowego monitorowania wielkości emisji w raportowanym roku	wnioski odnośnie do sposobu korekty wyniku	zalecenia odnośnie do sposobu korekty wyniku

Sporządził

.....

*(podpis)**Tel.....,**Fax.....**e-mail.....*

Załącznik nr 3

Forma i układ sprawozdania z wydatkowanych środków uzyskanych z Rachunku klimatycznego oraz postępów z realizacji programu lub projektu

Tabela

Nazwa przedsięwzięcia				
Beneficjent	Nazwa	tel	Fax	Adres e-mail
Osoba przygotowująca sprawozdanie	Nazwisko	tel	Fax	Adres e-mail
Realizacja projektu				
Nazwa i zakres rzeczowy zadania	Termin rozpoczęcia	Termin zakończenia	Koszt	Numery faktur
1				
2				
...				
x				
		RAZEM	****	

UZASADNIENIE

projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie określenia formy i układu oraz zakresu informacji zawartych w raportach i sprawozdaniu dotyczących programów lub projektów realizowanych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie określenia formy i układu oraz zakresu informacji zawartych w raportach i sprawozdaniu dotyczących programów lub projektów realizowanych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 33 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

Projekt rozporządzenia zapewni Krajowemu operatorowi pozyskanie informacji o uzyskanej redukcji, uniknięciu lub pochłanianiu emisji gazów cieplarnianych, co jest konieczne nie tylko do nadzoru nad wydatkowanymi środkami, ale także do raportowania o wielkościach emisji gazów cieplarnianych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W celu uzyskania możliwie prostego sposobu określenia efektu ekologicznego wyliczenia są oparte na wskaźnikach odniesionych do rejestrowanego przez Beneficjenta parametru wskaźnikowego. Wskaźniki emisji w podstawowych, często powtarzających się procesach będą określone przez Krajowego operatora i podawane w regulaminach dla danej kategorii przedsięwzięć.

Celem takiego sposobu określania danych o emisji jest uproszczenie sposobu określania efektu ekologicznego i zmniejszenie kosztów uzyskania takiej informacji. Działanie weryfikatora polegać będzie na ocenie prawidłowości zastosowania wskaźnika.

Rozporządzenie określa także zakres informacji oraz układ i formę sprawozdania z realizacji inwestycji finansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym. Informacje pozyskane w ten sposób od Beneficjentów będą służyły do raportowania o postępach realizowanych programów i projektów, o potencjalnych zagrożeniach, jakie mogą wystąpić w realizacji poszczególnych inwestycji oraz o prawidłowym wydatkowaniu środków. Krajowy operator na podstawie sprawozdań będzie przygotowywał raporty dla ministra właściwego do spraw środowiska oraz dla kupujących jednostki przyznanej emisji (AAU).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 33 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na potencjalnych Beneficjentów środków zgromadzonych na Rachunku klimatycznym oraz na Krajowego operatora.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie nie wprowadza skutków finansowych dla budżetu państwa, jak również dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia ... 2009 r.

w sprawie określenia szczegółowych wymagań dla jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów

Na podstawie art. 35 ust. 4 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dla jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów określających osiągnięte efekty związane z redukcją emisji gazów cieplarnianych.

§ 2. Jednostka uprawniona powinna wykazać, że dysponuje liczbą pracowników zapewniającą efektywne przeprowadzenie weryfikacji, posiadających kwalifikacje, o których mowa w § 3, doświadczenie zawodowe, o którym mowa w § 6, wiedzę niezbędną do przeprowadzenia weryfikacji rocznych raportów.

§ 3. Pracownicy jednostki uprawnionej powinni posiadać wiedzę w zakresie:

- 1) przepisów prawa dotyczących zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji;
- 2) procedur oceny zgodności oraz związanych z nimi procedur raportowania redukcji emisji gazów cieplarnianych i innych substancji; związanej z nim metodyki monitorowania.

§ 4. 1. Pracownicy jednostki uprawnionej powinni posiadać dyplom ukończenia studiów pierwszego stopnia o kierunku technicznym, ekonomicznym lub przyrodniczym.

2. Pracownicy jednostki uprawnionej nieposiadający wykształcenia, o którym mowa w ust. 1, powinni wykazać się przynajmniej dziesięcioletnim doświadczeniem zawodowym, o którym mowa w § 5.

§ 5. Poza kwalifikacjami określonymi w § 4, pracownicy jednostki uprawnionej, do których obowiązków należy przeprowadzanie weryfikacji powinni:

- 1) posiadać czteroletnie doświadczenie związanym z:
 - a) projektowaniem instalacji technologicznych i ekologicznych lub
 - b) nadzorem i kontrolą procesów i urządzeń technologicznych z uwzględnieniem wymogów ochrony środowiska, lub
 - c) badaniem systemów ek zarządzenia oraz weryfikacją danych i raportów dotyczących środowiska, lub

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

- d) zarządzaniem oraz bilansowaniem emisji;
- 2) uczestniczyć w przynajmniej 20 dniach audytu weryfikacyjnego dotyczącego weryfikacji emisji gazów cieplarnianych, pełniąc rolę audytora,

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

w porozumieniu:

MINISTER GOSPODARKI

UZASADNIENIE
projektu rozporządzenia Ministra Środowiska
w sprawie określenia szczegółowych wymagań dla jednostek uprawnionych do
weryfikacji raportów

Rozporządzenie sporządzono na podstawie art. 35 ust. 4 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Celem rozporządzenia jest określenie szczegółowych wymagań dla jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów z monitorowania osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 35 ust. 4 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...), na podstawie której minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki został zobligowany do określenia szczegółowych wymagań dla jednostek uprawnionych do weryfikacji raportów z monitorowania osiągniętych efektów związanych z redukcją emisji gazów cieplarnianych.

2. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt zostanie udostępniony na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, jak również dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Brak wpływu.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

6. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny.

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia2009 r.

**w sprawie rodzajów przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty
wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej**

Na podstawie art. 38 ust. 3 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Ustala się rodzaje przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia ... 2009 r. (poz. ...)

Projektem wspólnych wdrożeń może być przedsięwzięcie polegające na:

- 1) wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii i prowadzące do oszczędności energii, tylko w zakresie nie wpływającym na obniżenie emisji z instalacji objętych wspólnym systemem handlu uprawnieniami do emisji;
- 2) wykorzystaniu energii odpadowej;
- 3) działaniach mających na celu ograniczenie lub redukcję emisji gazów cieplarnianych w procesach przemysłowych poprzez:
 - a) zastąpienie materiałów,
 - b) zmiana procesów lub urządzeń,
 - c) obróbka odpadów, odzysk lub ponowne ich wykorzystanie;
- 4) działania w sektorze transportu mające na celu ograniczenie lub redukcję emisji gazów cieplarnianych poprzez:
 - a) zamianę paliwa na niskoemisyjne lub
 - b) produkcję i wykorzystanie biopaliw lub biokomponentów;
- 5) ograniczenie lub redukcja emisji metanu (w przypadku wytwarzania energii elektrycznej ze spalania metanu, nie może ona być dostarczana do sieci, bądź instalacji objętej wspólnym systemem handlu uprawnieniami do emisji) poprzez odzyskiwanie i utylizowanie/wykorzystywanie metanu w:
 - a) przemyśle wydobywczym (odmetanowanie kopalń),
 - b) gospodarce wodno-ściekowej,
 - c) gospodarce rolnej (gospodarka obornikiem);
- 6) użytkowaniu gruntu, zmianie użytkowania gruntu i leśnictwie, poprzez:
 - a) zalesianie,
 - b) ponowne zalesianie,
 - c) gospodarkę leśną,
 - d) rekultywację.

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie rodzajów przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 38 ust. 3 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr poz.).

Rozporządzenie dopełnia transpozycję dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18) oraz Protokołu z Kioto (Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz. 1684) do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. 1996 Nr 53, poz. 238).

Mechanizm Wspólnych Wdrożeń (Joint Implementation – JI) – oznacza wspólną realizację projektów pomiędzy krajami Aneksu I do konwencji (dotyczy krajów rozwiniętych i z gospodarką w okresie przejściowym, zobowiązanych do redukcji emisji). Mechanizm stwarza możliwość zaliczenia na poczet redukcji emisji gazów cieplarnianych w danym kraju, redukcji emisji uzyskanej w wyniku inwestycji w innym kraju. Zasada tego mechanizmu opiera się na zróżnicowaniu kosztów redukcji emisji gazów w państwach z Aneksu I. Jeżeli jednostkowy koszt redukcji emisji w jednym kraju jest dużo niższy niż w drugim (z uwagi na niższy poziom technologiczny gospodarki, niższe koszty zatrudnienia, politykę fiskalną itp.), oba państwa realizują wspólny projekt (inwestycję) w kraju, w którym koszty uzyskania redukcji emisji są mniejsze. Państwo będące dawcą (donorem) finansuje w uzgodnionym zakresie koszty realizacji projektu (inwestycji) na terenie państwa-biorcy, w zamian za co uzyskuje uzgodnioną z nim część redukcji emisji osiągniętej na skutek realizacji danego projektu. Jednostki redukcji emisji² pochodzące z takich projektów państwo-donor może sobie dodać do limitu emisji określonego w Protokole z Kioto na lata 2008-2012, dzięki czemu może wyemitować więcej gazów cieplarnianych. Z drugiej strony oddanie części jednostek redukcji emisji przez państwo-biorcę skutkuje koniecznością ich odjęcia od swojego limitu, w rezultacie czego limit ten ulega zmniejszeniu. Mechanizm ten jest korzystny dla obu stron, ponieważ państwo-dawca zmniejsza swoje koszty redukcji emisji (w porównaniu do kosztów, jakie musiałby ponieść realizując inwestycje krajowe) i zwiększa swój limit emisji, natomiast państwo-biorca zyskuje ekologicznie czyste i nowoczesne technologie (know-how) po bardzo niskich kosztach.

Rozporządzenie określa szczegółowe rodzaje przedsięwzięć, które mogą być realizowane jako projekty wspólnych wdrożeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, kierując się wymaganiami w zakresie ochrony klimatu.

² tzw. ERUs – Emission Reduction Units

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z upoważnienia zawartego w art. 38 ust. 3 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr, poz.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie nie oddziałuje na podmioty objęte systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**z dnia..... 2009 r.****w sprawie warunków i kryteriów, jakie powinny spełniać projekty wspólnych wdrożeń dotyczące dużych obiektów hydroenergetycznych powyżej 20 MW**

Na podstawie art. 38 ust. 4. ustawy z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i kryteria, jakie powinny spełniać projekty wspólnych wdrożeń dotyczące dużych obiektów hydroenergetycznych powyżej 20 MW;
- 2) formularz sprawozdania potwierdzającego spełnienie tych wymogów.

§2. Projekty wspólnych wdrożeń dotyczące dużych obiektów hydroenergetycznych powyżej 20 MW powinny spełniać następujące warunki i kryteria:

- 1) realizacja projektu powinna być akceptowana przez społeczeństwo;
- 2) uwzględnienie publicznych komentarzy i potrzeb lokalnych społeczności;
- 3) przeprowadzenie pełnej analizy innych dostępnych opcji i rozwiązań alternatywnych;
- 4) unikanie lub minimalizowanie negatywnego wpływu projektów na:
 - a) środowisko,
 - b) ekosystemy,
 - c) zdrowie ludzkie,
 - d) społeczeństwo,
 - e) warunki życia lokalnych społeczności,
 - f) zagrożone gatunki;
- 5) zapewnienie pakietu rozwiązań kompensacyjnych i odszkodowawczych dla lokalnych społeczności w przypadku negatywnego oddziaływania projektu;
- 6) przeprowadzanie obserwacji lokalizacji projektu, potwierdzającej spełnienie warunków opisanych w dokumentacji projektowej i raportach dotyczących projektu;
- 7) realizacja projektu powinna zapewniać wybór właściwej lokalizacji i zastosowanie najlepszej technologii.

§3. Formularz sprawozdania potwierdzającego spełnienie warunków i kryteriów, o których mowa w § 2, określa załącznik do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

§4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia ... 2009 r. (poz. ...)

Formularz sprawozdania potwierdzającego spełnienie warunków i kryteriów, o których mowa w § 2 rozporządzenia

	Warunek / kryterium	Sposób wypełnienia warunku / kryterium
1.	realizacja projektu powinna być akceptowana przez społeczeństwo	
2.	uwzględnienie publicznych komentarzy i potrzeb lokalnych społeczności	
3.	przeprowadzenie pełnej analizy innych dostępnych opcji i rozwiązań alternatywnych	
4.	unikanie lub minimalizowanie negatywnego wpływu projektów na:	
	środowisko	
	ekosystemy	
	zdrowie ludzkie	
	społeczeństwo	
	warunki życia lokalnych społeczności	
	zagrożone gatunki	
5.	zapewnienie pakietu rozwiązań kompensacyjnych i odszkodowawczych dla lokalnych społeczności w przypadku negatywnego oddziaływania projektu	
6.	przeprowadzanie obserwacji lokalizacji projektu, potwierdzającej spełnienie warunków opisanych w dokumentacji projektowej i raportach dotyczących projektu	
7.	realizacja projektu powinna zapewniać wybór właściwej lokalizacji i zastosowanie najlepszej technologii	

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia w sprawie warunków i kryteriów, jakie powinny spełniać projekty wspólnych wdrożeń dotyczące dużych obiektów hydroenergetycznych powyżej 20 MW

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 38 ust. 4 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr poz.).

Rozporządzenie dopełnia transpozycję dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004r. z dnia 27 października 2004r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18) oraz Protokołu z Kioto (Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz. 1684) do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. 1996 Nr 53, poz. 238).

Rozporządzenie określa szczegółowy sposób zatwierdzania projektów wspólnych wdrożeń polegających na budowie dużych obiektów hydroenergetycznych powyżej 20 MW. Ze względu na dużą ingerencje takich projektów w ekosystem należy dołożyć szczególnej staranności w przygotowaniu takich projektów do realizacji. Głównym zadaniem inwestora jest przeprowadzenie rzetelnej oceny oddziaływania tej inwestycji na środowisko z uwzględnieniem aspektów środowiskowych i społecznych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 38 ust. 4 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na inwestorów chcących realizować projekt budowy dużego obiektu hydroenergetycznego powyżej 20 MW w ramach mechanizmu wspólnych wdrożeń.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy.

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny.

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia ... 2009 r.

w sprawie wniosku o wydanie listu popierającego dla projektów wspólnych wdrożeń

Na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór formularza wniosku o wydanie listu popierającego oraz szczegółowy zakres informacji, jakie powinny być w nim zawarte.

§ 2. 1. Ustala się zakres informacji, jakie powinny być zawarte w formularzu wniosku o wydanie listu popierającego dla projektów wspólnych wdrożeń, określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza wniosku o wydanie listu popierającego dla projektów wspólnych wdrożeń, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

Załącznik nr 1

Szczegółowy zakres informacji, jakie powinny być zawarte we wniosku o wydanie listu popierającego dla projektów wspólnych wdrożeń:

- 1) imię i nazwisko / firma lub nazwa podmiotu zgłaszającego projekt
- 2) adres zamieszkania / adres siedziby
- 3) osoba kontaktowa
- 4) telefon/fax
- 5) e-mail
- 6) strona internetowa
- 7) rola podmiotu zgłaszającego projekt w realizacji projektu i informacje o innych uczestnikach tego projektu
- 8) rodzaj organizacji
- 9) status prawny
- 10) dotychczasowe doświadczenia w branży
- 11) dokładna lokalizacja projektu zaznaczona na mapie wraz z podaniem adresu
- 12) technologia wykorzystana w projekcie, w tym możliwe problemy technologiczne w realizacji projektu, ocena wrażliwości projektu,
- 13) plan i etapy realizacji projektu
- 14) sposób wyznaczania poziomu bazowego oraz uzasadnienie jego wyboru
- 15) informacja o przewidywanych efektach ekologicznych i społecznych, które powstaną w wyniku realizacji projektu w tym określenie: efektu ekologicznego, korzyści społeczne wynikające z realizacji projektu wspólnych wdrożeń, dodatkowości
- 16) czas trwania okresu kredytowania projektu
- 17) suma wygenerowanych ERU w okresie rozliczania
- 18) wstępna informacja o źródłach i sposobie finansowania projektu
- 19) wstępna ocena kosztów i dochodów [tys. PLN]
- 20) struktura instytucjonalna źródeł finansowania projektu
- 21) oczekiwana wysokość nakładów inwestycyjnych i koszty operacyjne projektu
- 22) oczekiwane dochody (bez dochodów ze sprzedaży ERU), w tym oczekiwana cena za ERU
- 23) nabywca ERU
- 24) status projektu w kraju nabywcy
- 25) obecny stan realizacji projektu wspólnych wdrożeń
- 26) kluczowe formalności niezbędne do realizacji projektu i oczekiwany termin ich uregulowania
- 27) możliwe problemy organizacyjne oraz zagrożenia dla realizacji projektu
- 28) uzasadnienie dla wyboru ścieżki

Wzór formularza wniosku o wydanie listu popierającego dla projektów wspólnych wdrożeń

1.	IMIĘ I NAZWISKO ORAZ ADRES ZAMIESZKANIA ALBO OZNACZENIE I ADRES SIEDZIBY ZGŁASZAJĄCEGO PROJEKT
1.1.	imię i nazwisko / firma lub nazwa podmiotu zgłaszającego projekt
1.2.	adres zamieszkania / siedziba i adres siedziby
1.3.	osoba kontaktowa
1.4.	telefon/fax
1.5.	e-mail
1.6.	strona internetowa
1.7.	rola podmiotu zgłaszającego projekt w realizacji projektu
1.8.	rodzaj organizacji
1.9.	status prawny
1.10.	dotychczasowe doświadczenia w branży
1.11.	informacje o innych uczestnikach tego projektu
2.	OKREŚLENIE LOKALIZACJI PROJEKTU
2.1.	dokładna lokalizacja projektu /mapa
2.2.	adres
3.	INFORMACJA O STOSOWANEJ TECHNOLOGII;
3.1.	technologia wykorzystana w projekcie
3.2.	możliwe problemy technologiczne w realizacji projektu
3.3.	ocena wrażliwości projektu
3.4.	zgodność projektu ze strategiami i politykami państwa
3.5.	wstępny plan monitorowania projektu
3.6.	plan realizacji
3.7.	etapy planu realizacji
4.	OSZACOWANIE PRZEWIDYWANEJ WIELKOŚCI REDUKCJI LUB UNIKNIĘCIA EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH ALBO POCHŁANIANIA EMISJI DWUTLENKU WĘGLA (CO₂)
4.1.	sposób wyznaczania poziomu bazowego
4.2.	uzasadnienie wyboru sposobu wyznaczania poziomu bazowego
5.	INFORMACJA O PRZEWIDYWANYCH EFEKTACH EKOLOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH, KTÓRE POWSTANĄ W WYNIKU REALIZACJI PROJEKTU;
5.1.	wyliczenie efektu ekologicznego
5.2.	korzyści społeczne wynikające z realizacji projektu wspólnych wdrożeń

5.3.	dodatkowość (argumenty uzasadniające projekt jako wspólnych wdrożeń)
6.	PRZEWIDYWANY OKRES, W JAKIM NA SKUTEK WDROŻENIA PROJEKTU BĘDĄ POWSTAWAŁY JEDNOSTKI REDUKCJI EMISJI
6.1.	czas trwania okresu kredytowania
6.2.	suma wygenerowanych ERU w okresie rozliczania
7.	INFORMACJA O ŹRÓDŁACH I SPOSOBIE FINANSOWANIA PROJEKTU
7.1.	wstępna informacja o źródłach i sposobie finansowania projektu
7.2.	wstępna ocena kosztów i dochodów [tys. PLN]
7.3.	struktura instytucjonalna źródeł finansowania projektu
7.4.	oczekiwana wysokość nakładów inwestycyjnych
7.5.	oczekiwane koszty operacyjne projektu
7.6.	oczekiwane dochody (bez dochodów ze sprzedaży ERU)
7.7.	oczekiwana cena za ERU
7.8.	nabywca ERU
7.9.	status projektu w kraju nabywcy
8.	INFORMACJA, NA JAKIM ETAPIE REALIZACJI ZNAJDUJE SIĘ PROJEKT W DNIU SKŁADANIA WNIOSKU
8.1.	obecny stan realizacji projektu wspólnych wdrożeń
8.2.	kluczowe formalności niezbędne do realizacji projektu i oczekiwany termin ich uregulowania
8.3.	możliwe problemy organizacyjne oraz zagrożenia dla realizacji projektu
9.	INFORMACJA O PLANOWANEJ ŚCIEŻCE
9.1.	wybór i uzasadnienie dla wybranej ścieżki

UZASADNIENIE

do projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wniosku o wydanie listu popierającego dla projektów wspólnych wdrożeń

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 40 ust.1 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr... poz...).

Rozporządzenie dopełnia transpozycję dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18) oraz Protokołu z Kioto (Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz. 1684) do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. 1996 Nr 53, poz. 238). Rozporządzenie określa szczegółowy zakres informacji, jakie powinny być zawarte we wniosku o wydanie listu popierającego, w związku z potrzebą ujednoczenia procedury oceny projektów wspólnych wdrożeń, realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Mechanizm Wspólnych Wdrożeń (Joint Implementation – JI) – oznacza wspólną realizację projektów pomiędzy krajami Aneksu I do konwencji (dotyczy krajów rozwiniętych i z gospodarką w okresie przejściowym, zobowiązanych do redukcji emisji). Mechanizm stwarza możliwość zaliczenia na poczet redukcji emisji gazów cieplarnianych w danym kraju, redukcji emisji uzyskanej w wyniku inwestycji w innym kraju. Zasada tego mechanizmu opiera się na zróżnicowaniu kosztów redukcji emisji gazów w państwach z Aneksu I. Jeżeli jednostkowy koszt redukcji emisji w jednym kraju jest dużo niższy niż w drugim (z uwagi na niższy poziom technologiczny gospodarki, niższe koszty zatrudnienia, politykę fiskalną itp.), oba państwa realizują wspólny projekt (inwestycję) w kraju, w którym koszty uzyskania redukcji emisji są niższe. Państwo będące dawcą (donorem) finansuje w uzgodnionym zakresie koszty realizacji projektu (inwestycji) na terenie państwa-biorcy, w zamian za co uzyskuje uzgodnioną z nim część redukcji emisji osiągniętej na skutek realizacji danego projektu. Jednostki redukcji emisji² pochodzące z takich projektów państwo-donor może sobie dodać do limitu emisji określonego w Protokole z Kioto na lata 2008-2012, dzięki czemu może wyemitować więcej gazów cieplarnianych. Z drugiej strony oddanie części jednostek redukcji emisji przez państwo-biorcę skutkuje koniecznością ich odjęcia od swojego limitu, w rezultacie czego limit ten ulega zmniejszeniu. Mechanizm ten jest korzystny dla obu stron, ponieważ państwo-dawca zmniejsza swoje koszty redukcji emisji (w porównaniu do kosztów, jakie musiałby ponieść realizując inwestycje krajowe) i zwiększa swój limit emisji, natomiast państwo-biorca zyskuje ekologicznie czyste i nowoczesne technologie oraz know-how po bardzo niskich kosztach.

W załączniku do rozporządzenia zawierającym szczegółowy zakres informacji, jakie powinny być zawarte we wniosku o wydanie listu popierającego dla projektów wspólnych wdrożeń wyszczególniono pozycje takie jak:

- imię i nazwisko oraz adres zamieszkania albo oznaczenie i adres siedziby zgłaszającego projekt,
- określenie lokalizacji projektu,
- informację o stosowanej technologii,
- oszacowanie przewidywanej wielkości redukcji lub uniknięcia emisji gazów cieplarnianych albo pochłaniania emisji dwutlenku węgla (CO₂),

² tzw. ERUs – Emission Reduction Units

- informację o przewidywanych efektach ekologicznych i społecznych, które powstaną w wyniku realizacji projektu,
- przewidywany okres, w jakim na skutek wdrożenia projektu będą powstawały jednostki redukcji emisji,
- informację o źródłach i sposobie finansowania projektu,
- informację, na jakim etapie realizacji znajduje się projekt w dniu składania wniosku,
- informację o planowanej ścieżce realizacji projektu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia ... r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr..., poz...).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty realizujące projekty wspólnych wdrożeń.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

z dnia..... 2009 r.

w sprawie szczegółowego zakresu informacji, jakie powinny być zawarte w dokumentacji projektowej projektu wspólnych wdrożeń

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia ... r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres informacji, jaki powinien być zawarty w dokumentacji projektowej dla projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki pierwszej.

§ 2. Dokumentacja projektowa, o której mowa § 1, powinna zawierać następujące informacje:

- 1) opis projektu w tym:
 - a) tytuł,
 - c) opis uczestników projektu,
 - d) opis techniczny projektu,
 - e) opis technologii, które mają zostać zastosowane albo środki i działania, które mają być wdrożone przy pomocy projektu;
- 2) proponowany sposób wyznaczania poziomu bazowego, w tym:
 - a) opis i uzasadnienie wyznaczonego poziomu bazowego,
 - b) opis sposobu redukcji, uniknięcia lub pochłaniania emisji gazów cieplarnianych, do poziomu poniżej wyznaczonego poziomu bazowego,
 - c) opis sposobu zastosowania w projekcji definicji zasięgu oddziaływania projektu,
 - d) dalsze informacje na temat linii bazowej, włącznie z datą ustalenia poziomu bazowego oraz imię i nazwiska osób lub jednostek ustalających poziom bazowy;
- 3) opis sposobu i źródeł finansowania projektu, w tym:
 - a) czas trwania okresu kredytowania,
 - b) informacja o źródłach i sposobie finansowania projektu,
 - c) ocena kosztów i dochodów [tys. PLN];
- 4) czas trwania projektu, w tym:
 - a) data rozpoczęcia projektu,
 - b) spodziewany operacyjny czas życia projektu;
- 5) plan monitorowania projektu w tym:
 - a) opis wybranego planu monitorowania,

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

- b) zastosowane dla monitorowania danych procedury kontroli jakości (QC) i zapewnienia jakości (QA),
 - c) opis struktury funkcjonowania i zarządzania, którą realizujący projekt zastosuje przy wdrażaniu planu monitorowania,
 - d) imiona i nazwiska osób lub jednostki tworzących plan monitorowania;
- 6) oszacowanie redukcji emisji gazów cieplarnianych w tym:
- a) szacowana emisja projektu,
 - b) szacowana emisja bazowa;
- 7) oddziaływanie na środowisko;
- 8) opinie i komentarze stron zainteresowanych projektem.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

UZASADNIENIE

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 2 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ... poz. ...).

Rozporządzenie dopełnia transpozycję dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18) oraz Protokołu z Kioto (Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz. 1684) do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. 1996 Nr 53, poz. 238).

Rozporządzenie określa szczegółowy zakres informacji, jaki powinien być zawarty w dokumentacji projektowej do projektów wspólnych wdrożeń.

Mechanizm Wspólnych Wdrożeń (Joint Implementation – JI) – oznacza wspólną realizację projektów pomiędzy krajami Aneksu I do konwencji (dotyczy krajów rozwiniętych i z gospodarką w okresie przejściowym, zobowiązanych do redukcji emisji). Mechanizm stwarza możliwość zaliczenia na poczet redukcji emisji gazów cieplarnianych, w danym kraju redukcji emisji uzyskanej w wyniku inwestycji w innym kraju. Zasada tego mechanizmu opiera się na zróżnicowaniu kosztów redukcji emisji gazów w państwach z Aneksu I. Jeżeli jednostkowy koszt redukcji emisji w jednym kraju jest dużo niższy niż w drugim (z uwagi na niższy poziom technologiczny gospodarki, niższe koszty zatrudnienia, politykę fiskalną itp.), oba państwa realizują wspólny projekt (inwestycję) w kraju, w którym koszty uzyskania redukcji emisji są mniejsze. Państwo będące dawcą (donorem) finansuje w uzgodnionym zakresie koszty realizacji projektu (inwestycji) na terenie państwa-biorcy, w zamian za co uzyskuje uzgodnioną z nim część redukcji emisji osiągniętej na skutek realizacji danego projektu. Jednostki redukcji emisji² pochodzące z takich projektów państwo-donor może sobie dodać do limitu emisji określonego w Protokole z Kioto na lata 2008-2012, dzięki czemu może wyemitować więcej gazów cieplarnianych. Z drugiej strony oddanie części jednostek redukcji emisji przez państwo-biorcę skutkuje koniecznością ich odjęcia od swojego limitu, w rezultacie czego limit ten ulega zmniejszeniu. Mechanizm ten jest korzystny dla obu stron, ponieważ państwo-dawca zmniejsza swoje koszty redukcji emisji (w porównaniu do kosztów, jakie musiałby ponieść realizując inwestycje krajowe) i zwiększa swój limit emisji, natomiast państwo-biorca zyskuje ekologicznie czyste i nowoczesne technologie oraz know-how po bardzo niskich kosztach.

Kluczowym krokiem w procesie realizacji projektu wspólnego wdrożenia jest przygotowanie dokumentacji projektu, która opisuje w sposób szczegółowy dane przedsięwzięcie.

² tzw. ERUs – Emission Reduction Units

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 2 ustawy z dnia ... r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr, poz.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty realizujące lub starające się o realizację projektów w ramach mechanizmu wspólnych wdrożeń.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia ... 2009 r.
w sprawie kryteriów wyznaczenia poziomów bazowych,
w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych oraz
sposobu monitorowania wielkości emisji

Na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy z dnia ... o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§1. Rozporządzenie określa:

- 1) kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w tym:
 - a) wartości wskaźników emisji lub
 - b) sektorowe poziomy bazowe oraz
- 2) sposób monitorowania wielkości emisji.

§2. Ustala się kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach realizacji projektów wspólnych wdrożeń, w tym wartości wskaźników emisji, określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§3. Ustala się kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach realizacji projektów wspólnych wdrożeń, w tym sektorowych poziomów bazowych, określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§4. Sposób monitorowania wielkości emisji określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

Załącznik nr 1

Kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym wartości wskaźników emisji

Kryteria wyznaczenia poziomów bazowych dla projektów i programów, w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym wartości wskaźników emisji CO₂, SO₂, pyłu, NO_x są następujące:

- dla istniejącego źródła emisji - analiza rzeczywistej pracy źródła emisji;
- dla instalacji nowej – analiza najbardziej prawdopodobnych rozwiązań technicznych;
- dla procesów spalania paliwem - analiza spalania węgla kamiennego przy sprawności spalania, nie niższej niż 75%;
- dla procesów nietypowych – analiza pomiarowa lub bilans materiałowy albo na podstawie analizy procesu.

Kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym sektorowych poziomów bazowych

Kryteria wyznaczenia poziomów bazowych w ramach Krajowego systemu zielonych inwestycji, w tym sektorowych poziomów bazowych zostaną określone dla poszczególnych sektorów po uzgodnieniu z właściwymi ministrami.

Sposób monitorowania wielkości emisji

Monitorowanie wielkości emisji z instalacji prowadzących procesy spalania za pomocą obliczania lub pomiaru prowadzi się poprzez:

A) obliczanie wielkości emisji CO₂ pochodzącej z procesów spalania.

Wielkość emisji CO₂, których źródłem są procesy spalania, oblicza się przez pomnożenie zawartości energii każdego rodzaju zużytego paliwa przez wskaźnik emisji CO₂ i przez współczynnik utleniania. Wielkość emisji CO₂ w odniesieniu do każdego rodzaju paliwa i dla każdego rodzaju instalacji oblicza się przy użyciu następującego wzoru:

$$E = D * We * Wu$$

gdzie:

E – oznacza wielkość emisji CO₂,

D – oznacza dane dotyczące rodzaju instalacji (zużyte paliwo i wartość opałowa),

We – oznacza wskaźnik emisji CO₂,

Wu – oznacza współczynnik utleniania.

Dane dotyczące rodzaju instalacji – D

Dane dotyczące rodzaju instalacji wyraża się jako zawartość energii netto w paliwie zużytym [TJ] w danym roku okresu rozliczeniowego. Zawartość energii w zużytym paliwie oblicza się przy użyciu następującego wzoru:

$$D = Zp$$

$$Zp = C * NCV$$

gdzie:

D – oznacza dane dotyczące rodzaju instalacji,

Zp – oznacza zawartość energii w zużytym paliwie [TJ],

C – oznacza zużyte paliwo [Mg] lub [m³],

NCV – oznacza wartość opałową paliwa [TJ/Mg] lub [TJ/m³].

W przypadku zastosowania wskaźnika emisji odnoszonego do masy [Mg CO₂/Mg] lub objętości [Mg CO₂/m³] dane dotyczące rodzaju instalacji wyrażone są jako ilość zużytego paliwa [Mg lub m³].

B) pomiar emisji CO₂

Stosuje się sposoby wykonywania pomiaru wielkości emisji CO₂ z instalacji przy pomocy ciągłych pomiarów emisji.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska *w sprawie kryteriów wyznaczenia poziomów bazowych w tym wartości wskaźników emisji lub sektorowych poziomów bazowych oraz sposobu monitorowania wielkości emisji* stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

Projekt fakultatywnego rozporządzenia określa sposób wyznaczania poziomu bazowego, koniecznego do obliczania dla każdego projektu i programu efektu ekologicznego, jakim jest redukcja emisji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 40 ust. 3 ustawy z dnia..... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty realizujące projekty wspólnych wdrożeń.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**z dnia2009 r.****w sprawie zakresu informacji zawartych w sprawozdaniu z monitorowania oraz w raporcie z weryfikacji projektów wspólnych wdrożeń, a także ich formy i układu**

Na podstawie art. 46 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa dla projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki pierwszej:

- 1) zakres informacji zawartych w sprawozdaniu z monitorowania;
- 2) formę i układ sprawozdania z monitorowania;
- 3) zakres informacji zawartych w raporcie z weryfikacji;
- 4) formę i układ raportu z weryfikacji.

§ 2. Sprawozdanie z monitorowania projektu wspólnych wdrożeń powinno zawierać:

- 1) podstawowe dane o projekcie, w tym:
 - a) nazwa projektu,
 - b) zgłaszający projekt,
 - c) lokalizacja projektu,
 - d) zredukowane gazy cieplarniane,
 - e) cel działalności;
- 2) szczegółowe dane sprawozdania z monitorowania, w tym:
 - a) procedury obliczeń uzyskanej redukcji antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych jak również emisji unikniętej ze źródeł emisji projektu wspólnych wdrożeń,
 - b) wszystkie potencjalne źródła antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych ze źródeł emisji jak również emisji znikniętej,
 - c) przeprowadzone analizy oddziaływania projektu na środowisko z uwzględnieniem oddziaływania transgranicznego projektu,
 - d) wyniki monitorowanej redukcji, uniknięcia lub pochłaniania emisji gazów cieplarnianych,
 - e) liczba jednostek ERUs odpowiadających emisji zredukowanej lub unikniętej emisji gazów cieplarnianych, jaka została osiągnięta w wyniku realizacji projektu.

§ 3. Sprawozdanie sporządza się w formie tabeli. Układ tabeli określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. Raport z weryfikacji powinien zawierać informacje dotyczące:

- 1) podstawowych danych o projekcie, w tym:
 - a) nazwa projektu,

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

- b) zgłaszający projekt,
 - c) lokalizacja projektu,
 - d) określenie zredukowanego gazu cieplarnianego,
 - e) cel działalności;
- 2) szczegółowe dane z weryfikacji, w tym:
- a) ocena zastosowanej metodyki,
 - b) przegląd dokumentacji z realizacji projektu,
 - c) procedury okresowych obliczeń uzyskanej redukcji antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych jak również emisji unikniętej ze źródeł emisji proponowanego projektu wspólnych wdrożeń,
 - d) wyniki rozmów kontrolnych z uczestnikami projektu,
 - e) procedury zapewniania kontroli jakości i kontroli procesów monitorowania,
 - f) ocena zastosowania planu monitorowania projektu,
 - g) wyniki z oszacowania lub pomiaru antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych ze źródeł emisji jak również emisji unikniętej w granicach projektu wspólnych wdrożeń w trakcie okresu kredytowania;
 - h) wyniki wyznaczenia antropogenicznych emisji bazowych ze źródeł emisji w granicach projektu w trakcie okresu kredytowania,
 - i) wszystkie potencjalne źródła antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych ze źródeł emisji jak również emisji unikniętej,
 - j) przeprowadzone analizy oddziaływania projektu na środowisko z uwzględnieniem oddziaływania transgranicznego projektu,
 - k) liczba zweryfikowanych jednostek ERUs odpowiadających emisji zredukowanej lub unikniętej emisji gazów cieplarnianych, jaka została osiągnięta w wyniku realizacji projektu.

§ 5. Raport sporządza się w formie tabeli. Układ tabeli określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

Załączniki do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia2009 r. (poz.....)

Załącznik nr 1

Forma i układ sprawozdania z monitorowania

Tabela.

1.	PODSTAWOWE DANE O PROJEKCIE	
1.1.	Nazwa projektu	
1.2.	Zgłaszający projekt	
1.3.	Lokalizacja projektu	
1.4.	Określenie redukowanego gazu cieplarnianego (CO ₂ /CH ₄ /N ₂ O/HFC/PFC/SF ₆)	
1.5.	Cel działalności	
2.	SZCZEGÓŁOWE DANE SPRAWOZDANIA Z MONITOROWANIA	
2.1.	Procedury obliczeń uzyskanej redukcji antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych jak również emisji unikniętej ze źródeł emisji projektu wspólnych wdrożeń z uwzględnieniem „wycieków”	
2.2.	Wszystkie potencjalne źródła antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych ze źródeł emisji jak również emisji unikniętej.	
2.3.	Dane dotyczące „wycieków” ze źródeł antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych ze źródeł emisji jak również emisji unikniętej.	
2.4.	Przeprowadzone analizy oddziaływania projektu na środowisko z uwzględnieniem oddziaływania transgranicznego projektu	
2.5.	Wyniki monitorowanej redukcji, uniknięcia lub pochłaniania emisji gazów cieplarnianych (po potwierdzeniu, że w danym okresie projekt wspólnych wdrożeń osiągnął określoną redukcję lub ograniczenie emisji gazów cieplarnianych lub wzrost ilości netto gazów cieplarnianych pochłoniętych przez pochłaniacze, która nie wystąpiłaby w przypadku braku realizacji projektu) .	
2.6.	Liczba jednostek ERUs odpowiadających emisji zredukowanej lub unikniętej emisji gazów cieplarnianych, jaka została osiągnięta w wyniku realizacji projektu	
3.	PODSUMOWANIE	
4.	WNIOSKI	

Forma i układ raportu z weryfikacji

Tabela.

1.	PODSTAWOWE DANE O PROJEKCIE	
1.1.	Nazwa projektu	
1.2.	Zgłaszający projekt	
1.3.	Lokalizacja projektu	
1.4.	Określenie zredukowanego gazu cieplarnianego (CO ₂ /CH ₄ /N ₂ O/HFC/PFC/SF ₆)	
1.5.	Cel działalności	
2.	SZCZEGÓŁOWE DANE RAPORTU Z WERYFIKACJI	
2.1.	Ocena zastosowanej metodyki	
2.1.1	Przegląd dokumentacji z realizacji projektu	
2.1.2.	Procedury okresowych obliczeń uzyskanej redukcji antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych jak również emisji unikniętej ze źródeł emisji proponowanego projektu wspólnych wdrożeń	
2.1.3.	Wyniki rozmów kontrolnych z uczestnikami projektu	
2.1.4.	Procedury zapewniania kontroli jakości i kontroli procesów monitorowania	
2.2.2.	Ocena zastosowania planu monitorowania projektu	
2.2.3.	Wyniki z oszacowania lub pomiaru antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych ze źródeł emisji jak również emisji unikniętej w granicach projektu wspólnych wdrożeń w trakcie okresu kredytowania;	
2.2.4.	Wyniki wyznaczenia antropogenicznych emisji bazowych ze źródeł emisji w granicach projektu w trakcie okresu kredytowania	
2.2.5.	Wszystkie potencjalne źródła antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych ze źródeł emisji jak również emisji unikniętej	
2.2.8.	Przeprowadzone analizy oddziaływania projektu na środowisko z uwzględnieniem oddziaływania transgranicznego projektu	
2.6	Liczba zweryfikowanych jednostek ERUs odpowiadających emisji zredukowanej lub unikniętej emisji gazów cieplarnianych, jaka została osiągnięta w wyniku realizacji projektu	
3.	PODSUMOWANIE	
4.	WNIOSKI	

UZASADNIENIE

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 46 ustawy z dnia r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr poz.).

Rozporządzenie dopełnia transpozycję dyrektywy 2004/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, z uwzględnieniem mechanizmów projektowych Protokołu z Kioto (Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18) oraz Protokołu z Kioto (Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz. 1684) do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (Dz. U. 1996 Nr 53, poz. 238).

Mechanizm Wspólnych Wdrożeń oznacza wspólną realizację projektów pomiędzy krajami Aneksu I do konwencji (dotyczy krajów rozwiniętych i z gospodarką w okresie przejściowym, zobowiązanych do redukcji emisji). Mechanizm stwarza możliwość zaliczenia na poczet redukcji emisji gazów cieplarnianych w danym kraju redukcji emisji uzyskanej w wyniku inwestycji w innym kraju.

Mechanizm ten opiera się na zróżnicowaniu kosztów redukcji emisji gazów w państwach z Aneksu I. W przypadku, gdy jednostkowy koszt redukcji emisji w jednym kraju jest dużo niższy niż w drugim (z uwagi na niższy poziom technologiczny gospodarki, niższe koszty zatrudnienia, politykę fiskalną itp.) oba państwa realizują wspólny projekt (inwestycję) w kraju, w którym koszty uzyskania redukcji emisji są mniejsze. Państwo będące dawcą (donorem) finansuje w uzgodnionym zakresie koszty realizacji projektu (inwestycji) na terenie państwa-biorcy, w zamian za co uzyskuje uzgodnioną z nim część redukcji emisji osiągniętej na skutek realizacji danego projektu. Jednostki redukcji emisji² pochodzące z takich projektów państwo-donor może sobie dodać do limitu emisji określonego w Protokole z Kioto na lata 2008-2012, dzięki czemu może wyemitować więcej gazów cieplarnianych. Z drugiej strony oddanie części jednostek redukcji emisji przez państwo-biorcę skutkuje koniecznością ich odjęcia od swojego limitu, w rezultacie czego limit ten ulega zmniejszeniu. Mechanizm ten jest korzystny dla obu stron, ponieważ państwo-dawca zmniejsza swoje koszty redukcji emisji (w porównaniu do kosztów, jakie musiałby ponieść realizując inwestycje krajowe) i zwiększa swój limit emisji, natomiast państwo-biorca zyskuje ekologicznie czyste i nowoczesne technologie oraz know-how po bardzo niskich kosztach.

Kluczowym krokiem w procesie realizacji projektu wspólnych wdrożeń jest prowadzenie właściwej dokumentacji projektu, w tym sprawozdania z monitorowania oraz raportu z weryfikacji.

Rozporządzenie określa zakres informacji dla projektów wspólnych wdrożeń realizowanych w ramach ścieżki pierwszej, zawartych w sprawozdaniu z monitorowania, jego formę i zakres oraz zakres informacji zawartych w raporcie z weryfikacji jego formę i zakres. Układ sprawozdania z monitorowania został zawarty w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

Raport z weryfikacji jest pisemną informacją o wyniku przeprowadzonej weryfikacji monitorowanej redukcji, uniknięcia lub pochłaniania emisji gazów cieplarnianych. Wybrana przez realizującego projekt niezależna jednostka musi upewnić się, że jednostki redukcji emisji (ERUs) powstały w zgodzie z wytycznymi i warunkami ustalonymi podczas oceny projektu.

² tzw. ERUs – Emission Reduction Units

Raport z weryfikacji powinien potwierdzać, że w danym okresie projekt wspólnych wdrożeń osiągnął określoną redukcję lub ograniczenie emisji gazów cieplarnianych lub wzrost ilości netto gazów cieplarnianych pochłoniętych przez pochłaniacze, która nie wystąpiłaby w przypadku braku realizacji projektu.

Raport powinien określać liczbę zweryfikowanych jednostek ERUs odpowiadających emisji zredukowanej lub unikniętej emisji gazów cieplarnianych, jaka została osiągnięta w wyniku realizacji projektu wspólnych wdrożeń i która ma być przekazana/transferowana do strony lub stron nabywających.

Układ raportu z weryfikacji został zawarty w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z upoważnienia zawartego w art. 46 ustawy z dnia ... 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr, poz.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie nie oddziałuje na podmioty objęte systemem zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.

Brak wpływu.

6. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny.

Brak wpływu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia2009 r.
w sprawie wzoru formularza obejmującego wykaz źródeł emisji, instalacji, środków
technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listy
substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu**

Na podstawie art. 221 ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz.150, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór formularza obejmującego wykaz źródeł emisji, wykaz instalacji i środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczenie emisji ;
- 2) listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzania raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia ...2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych lub innych substancji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

§ 2. Wzór formularza obejmującego wykaz źródeł emisji, wykaz instalacji i środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczenie emisji określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Ustala się listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzania raportu, o którym mowa w § 1 pkt 2, określona w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1446 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i Nr 20, poz. 106.

**Załączniki do rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia2009 r. (poz.)**

Załącznik nr 1

Wzór

**Wykaz źródeł emisji, wykaz instalacji i środków technicznych mających na celu
zapobieganie lub ograniczenie emisji**

Rodzaj instalacji	źródła emisji/ środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczenie emisji
- instalacje spalania z wyjątkiem instalacji spalania odpadów niebezpiecznych lub komunalnych - instalacje spalania w zintegrowanych stalowniach obejmujące w szczególności instalacje do walcowania, powtórnego podgrzewania, hartowania, wytrawiania	1) kotły grzewcze; 2) palniki; 3) turbiny; 4) piece grzewcze; 5) paleniska; 6) piece do spopielenia; 7) piece do suszenia; 8) piece; 9) suszarki; 10) silniki; 11) gazy spalane na wylotach kominów; 12) płuczki do przemywania (oczyszczania) gazów (emisje pochodzące z procesów technologicznych); 13) wszelkie inne urządzenia lub maszyny wykorzystujące paliwo, z wyjątkiem urządzeń lub maszyn zasilanych silnikami spalinowymi, wykorzystywane do celów transportowych
- instalacje spalania używane w produkcji propylenu i etylenu w procesie krakingu petrochemicznego	
- instalacje spalania stosowane w produkcji wełny mineralnej	

<p>- rafinerie ropy naftowej</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) kotły; 2) urządzenia grzewcze i przetwarzające stosowane w procesach technologicznych; 3) silniki tłokowe lub turbiny; 4) utleniacze katalityczne i ciepłne; 5) piece do kalcynacji koksu; 6) pompy strażackie; 7) awaryjne i rezerwowe generatory energii; 8) spalanie gazów na wylotach kominów; 9) piece do spopielenia; 10) urządzenia do krakowania. <p>B.2. Procesy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) instalacje do produkcji wodoru; 2) regeneracja katalityczna, w tym katalityczne krakowanie i inne procesy katalityczne; 3) retorty do koksowania.
<p>- piece koksownicze</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) surowce (węgiel lub koks naftowy); 2) paliwa konwencjonalne (np. gaz ziemny); 3) gazy powstałe w wyniku procesu technologicznego (np. gaz wielkopiecowy (BFG)); 4) inne paliwa; 5) oczyszczanie gazów odlotowych.

<p>- instalacje prażenia lub spiekania rud metali, w tym rudy siarczkowej</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) surowce (kalcynacja wapienia, dolomitu i węglanowych rud żelaza np. FeCO_3); 2) paliwa konwencjonalne (np. gaz ziemny, koks/miał koksowy); 3) gazy powstałe w wyniku procesu technologicznego (gaz koksowniczy (COG) i gaz; 4) wielkopiecowy (BFG); 5) pozostałości z procesu technologicznego używane jako materiał wsadowy w tym 6) odfiltrowane pyły z zakładu spiekalniczego, konwertera i wielkiego pieca; 7) inne paliwa; 8) oczyszczanie gazów odlotowych.
---	---

<p>- instalacje do pierwotnego lub wtórnego wytopu surówki żelaza lub stali surowej, w tym do ciągłego odlewania stali</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) surowce (kalcynacja wapienia i dolomitu i węglanowych rud żelaza, np. FeCO_3); 2) paliwa konwencjonalne (np. gaz ziemny, węgiel, koks); 3) środki redukujące (koks, węgiel, tworzywa sztuczne itp.); 4) gazy powstałe w wyniku procesu technologicznego (gaz koksowniczy/COG, gaz wielkopiecowy/BFG, gaz konwertorowy/BOFG); 5) zużyte grafitowych elektrod; 6) inne paliwa; 7) oczyszczanie gazów odlotowych.
<p>- instalacje do produkcji klinkieru cementowego w piecach obrotowych</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) kalcynacja wapienia znajdującego się w surowcach; 2) konwencjonalne paliwa kopalne do wypalania; 3) alternatywne paliwa do wypalania bazujące na kopalinach i surowcach oraz inne paliwa i surowce alternatywne; 4) paliwa do wypalania z biomasy, w tym odpady biomasy; 5) paliwa niestosowane do wypalania; 6) zawartość węgla organicznego w wapieniu i łupkach; 7) surowce używane do oczyszczania gazów odlotowych.

<p>- instalacje do produkcji wapna</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) kalcynacja wapienia i dolomitu znajdujących się w surowcach; 2) konwencjonalne paliwa kopalne do wypalania; 3) alternatywne paliwa do wypalania bazujące na kopalinach i surowcach; 4) paliwa do wypalania z biomasy, w tym odpady biomasy; 5) inne paliwa.
<p>- instalacje do produkcji szkła, w tym włókna szklanego</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) topienie węglanów alkalicznych i metali ziem alkalicznych w surowcach; 2) konwencjonalne paliwa kopalne do wypalania; 3) alternatywne paliwa bazujące na kopalinach i surowcach; 4) paliwa do wypalania z biomasy, w tym odpady biomasy; 5) dodatki zawierające węgiel, w tym koks oraz pył węglowy; 6) oczyszczanie gazów odlotowych; 7) inne paliwa.
<p>- instalacje do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) konwencjonalne paliwa kopalne do wypalania; 2) alternatywne paliwa do wypalania bazujące na kopalinach; 3) paliwa do wypalania z biomasy; 4) kalcynacja wapienia/dolomitu i innych węglanów znajdujących się w surowcach ; 5) wapień i inne węglany stosowane do ograniczania zanieczyszczeń powietrza i w innych procesach oczyszczania gazów spalinowych; 6) kopalne/pochodzące z biomasy dodatki stosowane do wywołania porowatości, np. polistyren, pozostałości z produkcji papieru trociny; 7) kopalne materiały organiczne w glinie i innych surowcach.

- instalacje do produkcji masy włóknistej z drewna lub innych materiałów włóknistych	-
- instalacje do produkcji papieru lub tektury	1) kotły energetyczne, turbiny gazowe i inne urządzenia służące do procesów spalania, wytwarzające parę lub energię dla zakładu; 2) kotły regeneracyjne i inne urządzenia, w których spala się ługi powarzelne; 3) piece do spopielania; 4) piece do wypalania wapna i piece do kalcynacji; 5) oczyszczanie gazów odlotowych; 6) suszarnie zasilane gazem lub innym paliwem kopalnym (takie jak suszarki na podcierwień).

Lista substancji podlegających obowiązkowi sporządzania raportu

- 1) Dwutlenek węgla (CO₂)
- 2) Metan (CH₄)
- 3) Podtlenek azotu (N₂O)
- 4) Fluorowęglowodory (HFC)
- 5) Perfluorowęglowodory (PFC)
- 6) Sześćciofluorek siarki (SF₆)
- 7) Aldryna
- 8) Amoniak (NH₃)
- 9) Antracen
- 10) Arsen i jego związki (jako As)
- 11) Azbest
- 12) Benzen
- 13) Benzo(a)piren
- 14) Benzo(b)fluoranten
- 15) Benzo(k)fluoranten
- 16) Chlor i jego związki nieorganiczne (jako HCl)
- 17) Chlordan
- 18) Chlordekon
- 19) Chlorek winylu
- 20) Chlorfluorowęglowodory (CFC)
- 21) Chrom i jego związki (jako Cr)
- 22) Cyjanowodór (HCN)
- 23) Cynk i jego związki (jako Zn)
- 24) Czterochloroetylen (PER)
- 25) Czterochlorometan (TCM)
- 26) DDT
- 27) Di-(2-etyloheksylo)ftalany (DEHP)
- 28) Dieldryna
- 29) Dwuchlorometan (DCM)
- 30) Endryna
- 31) Fluor i jego związki nieorganiczne (jako HF)
- 32) Halony

- 33) Heksabromobifenyl
- 34) Heptachlor
- 35) Indeno(1,2,3-cd)piren
- 36) Kadm i jego związki (jako Cd)
- 37) Lindan
- 38) Miedź i jej związki (jako Cu)
- 39) Mirex
- 40) Naftalen
- 41) Niemetanowe lotne związki organiczne (NMLZO)
- 42) Nikiel i jego związki (jako Ni)
- 43) Ołów i jego związki (jako Pb)
- 44) PCDD + PCDF [dioksyne + furany] (jako Teq)
- 45) Pentachlorobenzen
- 46) Pentachlorofenol (PCP)
- 47) Polichlorowane dwufenyle (PCB)
- 48) Pył zawieszony całkowity TSP
- 49) Pył zawieszony PM10
- 50) Pył zawieszony PM2,5
- 51) Rtęć i jej związki (jako Hg)
- 52) Sześciochlorobenzen (HCB)
- 53) Tlenek etylenu
- 54) Tlenek węgla (CO)
- 55) Tlenki azotu (NO_x/NO₂)
- 56) Tlenki siarki (SO_x/SO₂)
- 57) Toksafen
- 58) Trichlorobenzeny [wszystkie izomery] (TCB)
- 59) Trichloroetylen
- 60) Trichlorometan
- 61) Wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC)
- 62) 1,1,1-trichloroetan
- 63) 1,1,2,2-tetrachloroetan
- 64) 1,2,3,4,5,6-sześciochloroheksan (HCP)
- 65) 1,2-dwuchloroetan (EDC)

UZASADNIENIE

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 221 ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz.150, z późn. zm.)

Rozporządzenie określa wzór formularza obejmującego wykaz źródeł emisji, instalacji, środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji oraz listę substancji podlegających obowiązkowi sporządzenia raportu.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 221 ust. 1a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz.150, z późn. zm.)

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty korzystające ze środowiska.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾
z dnia2009 r.
w sprawie wzorów wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze
środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposobu przedstawiania tych
informacji i danych.

Na podstawie art. 286 ust. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz.150, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa wzory wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat i sposób przedstawiania tych informacji i danych.

2. Wzory, o których mowa w ust. 1, są określone w załącznikach 1 – 4 do rozporządzenia, z tym że wzór wykazu zawierającego zbiorcze zestawienie informacji o zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, poboru wód oraz składowania odpadów, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Wykazy prowadzi się w formie pisemnej, w układzie tabelarycznym.

2. Podmiot korzystający ze środowiska przedkłada wykazy właściwym organom w formie pisemnej.

3. Jeżeli podmiot korzystający ze środowiska ma taką możliwość, powinien przedłożyć wykazy także w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej - środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. Nr 216, poz. 1606).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr 111, poz. 708, Nr 138, poz. 865, Nr 154, poz. 958, Nr 171, poz. 1056, Nr 199, poz. 1227, Nr 223, poz. 1446 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100 i Nr 20, poz. 106.

Załączniki do rozporządzenia Ministra
Środowiska
z dnia r. (poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR

Wykaz zawierający zbiorcze zestawienie informacji o zakresie korzystania
ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat

ZBIORCZE ZESTAWIENIE INFORMACJI O ZAKRESIE KORZYSTANIA ZE ŚRODOWISKA ORAZ O WYSOKOŚCI NALEŻNYCH OPŁAT ¹⁾			półrocze/rok:
Podmiot korzystający ze środowiska			
Nazwa:		Adres:	
REGON:		Telefon/fax:	
Lp.	Rodzaj korzystania ze środowiska	Kod tabeli ²⁾	Wysokość opłaty [zł]
1	Pobór wód		
1.1	Woda podziemna	A	
1.2	Woda powierzchniowa śródlądowa	B	
1.3	Morskie wody wewnętrzne	C	
I	Wysokość opłaty za pobór wód ogółem ³⁾		
2	Wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi		
2.1.1	Ścieki o kodzie a ⁴⁾	A	
2.1.2	Ścieki o kodzie b ⁴⁾	A	
2.1.3	Ścieki o kodzie c ⁴⁾	A	
2.1.4	Ścieki o kodzie d ⁴⁾	A	
2.1.5	Ścieki rolniczo wykorzystane	A	
2.1.6	Wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb łososiowatych	A	
2.2	Wody chłodnicze	B	
2.3	Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, z wyjątkiem kanalizacji ogólnospławnej	C	
2.4	Wody zasolone	D	

2.5	Wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb innych niż łososiowate albo innych organizmów wodnych	E	
II	Wysokość opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi ogółem ³⁾		
3	Składowanie odpadów		
3.1	Odpady składowane selektywnie	A	
3.2	Odpady składowane nieselektywnie	A	
III	Wysokość opłaty za składowanie odpadów ogółem ³⁾		

Suma opłat ogółem ⁵⁾ [zł]	
---	--

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia się w każdym przypadku przedkładania któregośkolwiek z wykazów zawartych w załącznikach nr 2-5.
- 2) Oznaczenie literowe tabel w załącznikach nr 2-5; należy podkreślić kod tej tabeli, którą dany podmiot korzystający ze środowiska wypełnił.
- 3) Zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówkę kwoty mniejszą niż 50 groszy pomija się, a końcówkę kwoty wynoszącą 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.
- 4) Kody rodzajów ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi:
 - a) ścieki bytowe, z wyłączeniem ścieków bytowych wchodzących w skład ścieków komunalnych, ścieków przemysłowych lub ścieków innych niż ścieki komunalne albo ścieki przemysłowe,
 - b) ścieki komunalne inne niż ścieki bytowe wprowadzane urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych,
 - c) ścieki przemysłowe wprowadzane z urządzeń innych niż wymienione w lit. b,
 - d) ścieki inne niż wymienione w lit. a-c.
- 5) Suma opłat za poszczególne rodzaje korzystania ze środowiska, określonych w wierszach I, II, III i IV; nie wlicza się do niej opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska, których półroczna wysokość nie przekracza 400 zł.

Pouczenie:

Zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

.....
(data)

.....
(podpis osoby wypełniającej)

.....
(podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu)

WZÓR

Wykaz zawierający informacje o ilości i jakości pobranej wody podziemnej, wody powierzchniowej śródlądowej i morskich wód wewnętrznych oraz informacje o wysokości należnych opłat

POBÓR WÓD *						półrocze/rok:		
Podmiot korzystający ze środowiska		Miejsce/ miejsca korzystania ze środowiska	Lp	Adres	Gmina	Powiat	RZGW	
Nazwa:	Adres:							
REGON:	Telefon/fax:							

* W niniejszym wykazie wypełnia się tylko te tabele, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska. Tabele wypełnia się oddzielnie dla każdego ujęcia wody.

TABELA A

POBÓR WODY PODZIEMNEJ			
Ujęcie wody		Pozwolenie wodnoprawne/zintegrowane	
Adres	Nazwa ujęcia	Nr i data wydania oraz organ, który wydał	Termin obowiązywania
1	2	3	4

Ilość pobranej wody podziemnej [m ³]				
Pobór wody ogółem	Pobór wody inny ¹⁾	Woda sprzedana z ogólnego poboru	Woda zakupiona	Woda, której zużycie spowodowało powstanie ścieków ²⁾
1	2	3	4	5

TABELA A (cd.)

Pobór wody na cele według kodów		Współczynnik różnicujący ⁴⁾	Jednostkowa stawka opłaty [zł]	Stawka opłaty ^{5), 6)} [zł]	Wysokość opłaty [zł]
Kod ³⁾	Ilość				
1	2	3	4	5	6
a					
b					
c					
Wysokość opłaty ogółem [zł]					
Jakość pobranej wody podziemnej					
Wskaźniki		Zawartość w pobranej wodzie [mg/dm ³]	Ilość substancji w pobranej wodzie, której zużycie spowodowało powstanie ścieków ²⁾ [kg]		
1	2	3			
BZT ₅					
ChZT – Cr					
Zawiesina ogólna					
Suma jonów chlorków i siarczanów					
Inne substancje:	Fenole lotne				

	Metale ciężkie 7)		
	Pozostałe 8)		

Lp.	Gmina	Suma opłat za pobór wody podziemnej w poszczególnych gminach [zł]
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

TABELA B

POBÓR WODY POWIERZCHNIOWEJ ŚRÓDLĄDOWEJ						
Ujęcie wody		Pobór wody (płynąca, stojąca)	Pozwolenie wodnoprawne/zintegrowane			
Adres	Nazwa ujęcia		Nr i data wydania oraz organ, który wydał	Termin obowiązywania		
1	2	3	4	5		
Ilość pobranej wody powierzchniowej śródlądowej [m ³]						
Pobór wody ogółem		Pobór wody inny ¹⁾	Woda sprzedana z ogólnego poboru	Woda zakupiona	Woda, której zużycie spowodowało powstanie ścieków ²⁾	
1		2	3	4	5	
Pobór wody na cele według kodów		Współczynnik	Współczynnik	Jednostkowa stawka	Stawka opłaty ⁶⁾ ,	Wysokość opłaty
Kod ⁹⁾	Ilość	różnicujący ¹⁰⁾	różnicujący (RZGW) ¹¹⁾	opłaty [zł]	[zł]	[zł]
1	2	3	4	5	6	7
a						
b						
Wysokość opłaty ogółem [zł]						
Jakość pobranej wody powierzchniowej śródlądowej						
Wskaźniki		Zawartość w pobranej wodzie [mg/dm ³]		Ilość substancji w pobranej wodzie, której zużycie spowodowało powstanie ścieków ²⁾		
1		2		3		
BZT ₅						
ChZT – Cr						
Zawiesina ogólna						
Suma jonów chlorków i siarczanów						
Inne substancje:	Fenole lotne					

	Metale ciężkie ⁷⁾		
	Pozostałe ⁸⁾		

Lp.	Gmina	Suma opłat za pobór wody powierzchniowej śródlądowej w poszczególnych gminach [zł]
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

TABELA C

POBÓR MORSKICH WÓD WEWNĘTRZNYCH							
Ujęcie wody		Pozwolenie wodnoprawne/zintegrowane		Pobór wody [m ³]	Woda sprzedana z ogólnego poboru [m ³]	Woda zakupiona [m ³]	Woda, której zużycie spowodowało powstanie ścieków ²⁾ [m ³]
Adres	Nazwa ujęcia	Nr i data wydania oraz organ, który wydał	Termin obowiązywania				
1	2	3	4	5	6	7	8
Jakość pobranych morskich wód wewnętrznych							
Wskaźniki		Zawartość w pobranej wodzie [mg/dm ³]		Ilość substancji w pobranej wodzie której zużycie spowodowało powstanie ścieków ²⁾ [kg]			
1		2		3			
BZT ₅							
ChZT – Cr							
Zawiesina ogólna							

Suma jonów chlorków i siarczanów			
Inne substancje:	Fenole lotne		
	Metale ciężkie ⁷⁾		
	Pozostałe ⁸⁾		

Objaśnienia:

- 1) Pobór wody inny oznacza ilość wody pobranej na potrzeby własne zakładu (np. płukanie sieci wodociągowej, potrzeby technologiczne stacji uzdatniania) oraz straty wody w sieci.
- 2) Wypełnia się przy ustalaniu opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w przypadku pomniejszania ilości substancji zawartych w ściekach o ilość tych substancji zawartych w pobranej wodzie, której zużycie spowodowało powstanie tych ścieków, o ile podmiot dysponuje danymi w tym zakresie, zgodnie z art. 295 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281 poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552, Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1399, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1458).
- 3) Kody odpowiadające celom przeznaczenia pobranej wody podziemnej na:
 - a) zaopatrzenie ludności w wodę przeznaczoną do spożycia lub na cele socjalno-bytowe,
 - b) potrzeby produkcji, w której woda wchodzi w skład albo bezpośredni kontakt z produktami żywnościowymi lub farmaceutycznymi lub na cele konfekcjonowania,
 - c) inne cele.

Podana ilość wody powinna uwzględniać proporcjonalne rozliczenie strat wody w sieci i wody pobranej na potrzeby własne zakładu w odniesieniu do poszczególnych celów przeznaczenia pobranej wody.
- 4) Współczynniki różnicujące odpowiadające sposobom uzdatniania, które wykonuje podmiot dokonujący poboru wód podziemnych, w zależności od jej jakości:
 - a) woda nie podlega żadnym procesom uzdatniania lub woda podlega wyłącznie dezynfekcji lub demineralizacji albo innym procesom uzdatniania niewymienionym poniżej,
 - b) woda podlega procesom odżelaziania lub utleniania,
 - c) woda podlega procesom odmanganiania,
 - d) woda podlega procesom usuwania amoniaku, koagulacji lub adsorpcji,
 - e) woda podlega procesom usuwania azotanów lub metali ciężkich.

Wysokość współczynników różnicujących odpowiadających wyżej wymienionym sposobom uzdatniania jest określona w rozporządzeniu w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska.

- 5) Stawka opłaty jest iloczynem jednostkowej stawki opłaty za pobór wody podziemnej na poszczególne cele i współczynnika różnicującego odpowiadającego sposobom uzdatniania wody.
- 6) W przypadku braku wymaganego pozwolenia stawkę opłaty należy zwiększyć o:
 - 100 % - za korzystanie ze środowiska do dnia 31 grudnia 2006 r.,
 - 200 % - za korzystanie ze środowiska w latach 2007-2008,
 - 500 % - za korzystanie ze środowiska od dnia 1 stycznia 2009 r.
- 7) Rtęć, kadm, cynk, miedź, nikiel, chrom, ołów, arsen, wanad, srebro; należy podać zawartość osobno dla każdego metalu.
- 8) heksachlorocykloheksanu (HCH), tetrachlorometanu (czterochlorku węgla – CCl₄), pentachlorofenolu (PCP), aldryny, dieldryny, endryny, izodryny, heksachlorobenzenu (HCB), heksachlorobutadienu (HCBd), trichlorometanu (chloroformu – CHCl₃), 1,2-dichloroetanu (EDC), trichloroetyleny (TRI), tetrachloroetyleny (nadchloroetyleny - PER), trichlorobenzenu (TCB); należy podać zawartość osobno dla każdej substancji.
- 9) Kody odpowiadające celom przeznaczenia pobranej wody powierzchniowej śródlądowej na:
 - a) zaopatrzenie ludności w wodę przeznaczoną do spożycia lub na cele socjalno-bytowe,
 - b) inne cele.Podana ilość wody powinna uwzględniać proporcjonalne rozliczenie strat wody w sieci i wody pobranej na potrzeby własne zakładu w odniesieniu do poszczególnych celów przeznaczenia pobranej wody.
- 10) Współczynniki różnicujące odpowiadające sposobom uzdatniania, które wykonuje podmiot dokonujący poboru wód powierzchniowych śródlądowych, w zależności od jej jakości:
 - a) woda nie jest uzdatniania lub jest uzdatniana za pomocą cedzenia na kratkach lub sitach oraz usuwania z niej zawiesin bez stosowania chemicznych środków wspomagających, bądź woda jest uzdatniana za pomocą innych procesów niewymienionych poniżej,
 - b) woda podlega filtracji pospiesznej lub jest ujmowana za pomocą urządzeń infiltracyjnych,
 - c) woda podlega procesom koagulacji, flokulacji lub filtracji powolnej albo procesom odżelaziania lub odmanganiania w przypadku wody z ujęć infiltracyjnych,
 - d) woda podlega procesom membranowym, wymiany jonowej, sorpcji na węglu aktywnym, utleniania ozonem lub innymi utleniaczami.Wysokość współczynników różnicujących odpowiadających wyżej wymienionym sposobom uzdatniania jest określona w rozporządzeniu w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska.
- 11) Współczynniki różnicujące dla wód powierzchniowych śródlądowych dla części obszarów kraju, określonych jako obszary działania Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej (RZGW). Wysokość tych współczynników jest określona w rozporządzeniu w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska.
- 12) Stawka opłaty jest iloczynem jednostkowej stawki opłaty za pobór wody powierzchniowej śródlądowej na poszczególne cele, współczynników różnicujących w zależności od sposobu uzdatniania wody i obszaru działania Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej.

Pouczenie:

Zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

.....
(data)

.....
(podpis osoby wypełniającej)

.....
(podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu)

WZÓR

Wykaz zawierający informacje o ilości, stanie, składzie i rodzajach ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi oraz informacje o wysokości należnych opłat

WPROWADZANIE ŚCIEKÓW DO WÓD LUB DO ZIEMI *					półrocze/rok:			
<i>Podmiot korzystający ze środowiska</i>		<i>Miejsce/ miejsca korzystania ze środowiska</i>	Lp	Adres	Gmina	Powiat	RZGW	
Nazwa:	Adres:							
REGON:	Telefon/fax:							

* W niniejszym wykazie wypełnia się tylko te tabele, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska.

TABELA A

WPROWADZANIE ŚCIEKÓW DO WÓD LUB DO ZIEMI					
Lp	Odbiornik ścieków		Rodzaj odbiornika (rzeka, jezioro, ziemia, wewnętrzne wody morskie, wody morza terytorialnego)	Pozwolenie wodnoprawne/zintegrowane	
	Adres	Nazwa odbiornika		Nr i data wydania oraz organ, który wydał	Termin obowiązywania
1	2	3	4	5	6

TABELA A (cd.)

Ilość i jakość wprowadzanych ścieków ¹⁾										
Wprowadzane ścieki		Wskaźniki	Zawartość [mg/dm ³]	Ilość substancji brutto ³⁾ [kg]	Ilość substancji w pobranej wodzie ⁴⁾ [kg]	Ilość substancji netto ⁵⁾ [kg]	Jednostkowa stawka opłaty [zł]	Współczynnik różnicujący ⁶⁾	Stawka opłaty ^{7), 8), 9)} [zł]	Wysokość opłaty za poszczególne substancje [zł]
Kod ²⁾	Ilość [m ³]									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
		BZT ₅								
		ChZT-Cr								
		Zawiesina ogólna								
		Suma jonów chlorków i siarczanów								
		Inne substancje:	Fenole lotne							
			Metale ciężkie ¹⁰⁾							
			Pozostałe ¹¹⁾							
Wysokość opłaty ogółem ¹²⁾ [zł]										

Lp.	Gmina	Suma opłat za wprowadzanie ścieków w poszczególnych gminach [zł]
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

TABELA B

WPROWADZANIE WÓD CHŁODNICZYCH							
Lp	Odbiornik ścieków		Rodzaj odbiornika (rzeka, jezioro, ziemia, morskie wody wewnętrzne, wody morza terytorialnego)	Pozwolenie wodnoprawne/zintegrowane			Termin obowiązania
	Adres	Nazwa odbiornika		Nr i data wydania oraz organ, który wydał			
1	2	3	4	5			6
Lp	Wody chłodnicze		Temperatura odbiornika [°C]	Jednostkowa stawka opłaty ^{8), 9)} [zł]			Wysokość opłaty [zł]
	Ilość [1000 m ³]	Temperatura [°C]		Zakres temperatur wód chłodniczych			
				t > 26°C i ≤ 32°C	t > 32°C i ≤ 35°C	t > 35°C	
1	2	3	4	5	6	7	8
Wysokość opłaty ogółem [zł]							

Lp.	Gmina	Suma opłat za wprowadzanie wód chłodniczych w poszczególnych gminach [zł]
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

TABELA C

WPROWADZANIE WÓD OPADOWYCH LUB ROZTOPOWYCH POCHODZĄCYCH Z POWIERZCHNI ZANIECZYSZCZONYCH O TRWAŁEJ NAWIERZCHNI UJĘTYCH W OTWARTE LUB ZAMKNIĘTE SYSTEMY KANALIZACYJNE, Z WYJĄTKIEM KANALIZACJI OGÓLNOSPŁAWNEJ					
Lp.	Odbiornik ścieków		Rodzaj odbiornika (rzeka, jezioro, ziemia, morskie wody wewnętrzne, wody morza terytorialnego)	Pozwolenie wodnoprawne/zintegrowane	
	Adres	Nazwa odbiornika		Nr i data wydania oraz organ, który wydał	Termin obowiązywania
1	2	3	4	5	6
Charakterystyka terenu					
Lp.	Rodzaj terenu		Powierzchnia [m ²]	Roczna jednostkowa stawka opłaty ^{8), 9)} [zł]	Wysokość opłaty półrocznej [zł]
1	2		3	4	5
1	Powierzchnia terenów przemysłowych, składowych lub baz transportowych;				
2	Powierzchnia portów, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2001r. Nr 5, poz. 43 i Nr 100, poz. 1085, z 2002 r. Nr 199, poz. 1672, z 2003 r. Nr 211, poz. 2049 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 726 i Nr 155, poz. 1298), portów morskich i lotnisk				

3	Powierzchnia dróg i parkingów o nawierzchni szczelnej, w tym także położonych na terenach, o których mowa w lp. 1			
4	Powierzchnia parkingów o nawierzchni nieszczelnej, o liczbie miejsc parkingowych powyżej 500 samochodów, w tym także położonych na terenach, o których mowa w lp. 1			
5	Powierzchnia dróg i parkingów o nawierzchni szczelnej, położonych w miastach o gęstości zaludnienia przekraczającej 1300 osób/km ² ¹³⁾			
Wysokość opłaty ogółem [zł]				

Lp.	Gmina	Suma opłat za wprowadzanie wód opadowych lub roztopowych w poszczególnych gminach [zł]
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

TABELA D

WPROWADZANIE WÓD ZASOLONYCH						
Lp.	Odbiornik ścieków		Rodzaj odbiornika (rzeka, jezioro, ziemia, morskie wody wewnętrzne, wody morza terytorialnego)	Pozwolenie wodnoprawne/zintegrowane		Ilość wód o zawartości sumy jonów chlorków i siarczanów ≤ 500 mg/dm ³ [m ³]
	Adres	Nazwa odbiornika		Nr i data decyzji oraz organ, który wydał	Termin obowiązania	
1	2	3	4	5	6	7

Lp.	Wody o zawartości sumy jonów chlorków i siarczanów > 500 mg/dm ³		Jednostkowa stawka opłaty ^{8), 9)} [zł]		Wysokość opłaty [zł]
	Ilość [m ³]	Suma jonów chlorków i siarczanów [mg/dm ³]	Obszar RZGW Gdańsk	Pozostały obszar RZGW	
1	2	3	4	5	6
Wysokość opłaty ogółem [zł]					

Lp.	Gmina	Suma opłat za wprowadzanie wód zasolonych w poszczególnych gminach [zł]
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

Objaśnienia:

- 1) Tabelę A, w przypadku oddzielnego wprowadzania ścieków o różnych kodach, należy wypełnić dla każdego kodu odrębnie. Tabelę A należy wypełnić także w przypadku wprowadzania wód wykorzystanych na potrzeby chowu lub hodowli ryb łososiowatych; należy podać dane dotyczące jakości tych wód w zakresie wskaźników BZT₅, ChZT i zawiesiny ogólnej. Tabelę A należy wypełnić także w przypadku rolniczego wykorzystania ścieków.
- 2) Kody rodzajów ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi:

- a) ścieki bytowe, z wyłączeniem ścieków bytowych wchodzących w skład ścieków komunalnych, ścieków przemysłowych lub ścieków innych niż ścieki komunalne albo ścieki przemysłowe,
- b) ścieki komunalne inne niż ścieki bytowe wprowadzane urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych,
- c) ścieki przemysłowe wprowadzane z urządzeń innych niż wymienione w lit. b,
- d) ścieki inne niż wymienione w lit. a-c.

W przypadku rolniczego wykorzystania ścieków zamiast kodu wpisać „rwś”.

W przypadku wprowadzania wód wykorzystanych na potrzeby chowu lub hodowli ryb łososiowatych zamiast kodu wpisać „rł”.

- 3) Ilość substancji brutto jest to ilość substancji zawartych w ściekach wprowadzanych do wód lub do ziemi, wyrażonych wskaźnikami wymienionymi w kolumnie 3, pomnożona przez ilość wprowadzanych ścieków.
- 4) Ilość substancji w pobranej wodzie jest to ilość substancji zawartych w wodzie pobranej przez użytkownika urządzenia wodnego, której zużycie spowodowało powstanie ścieków, obliczona w tabeli A, B lub C załącznika nr 3; wypełnia się przy ustalaniu opłaty za wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi w przypadku pomniejszania ilości substancji zawartych w ściekach o ilość tych substancji zawartych w pobranej wodzie, której zużycie spowodowało powstanie tych ścieków, o ile podmiot dysponuje danymi w tym zakresie, zgodnie z art. 295 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281 poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552, Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1399, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1458).
- 5) Ilość substancji netto jest to ilość substancji brutto pomniejszona o ilość substancji w pobranej wodzie.
- 6) Wysokość współczynników różnicujących dla wskaźników BZT₅ i ChZT, odpowiadających wyżej wymienionym kodom rodzajów ścieków, jest określona w rozporządzeniu w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska.
- 7) Stawka opłaty jest iloczynem jednostkowej stawki opłaty i współczynnika różnicującego.
- 8) W przypadku wprowadzania ścieków do jezior wysokość jednostkowej stawki opłaty jest podwajana.
- 9) W przypadku braku wymaganego pozwolenia stawkę opłaty należy zwiększyć o:
 - 100 % - za korzystanie ze środowiska do dnia 31 grudnia 2006 r.,
 - 200 % - za korzystanie ze środowiska w latach 2007-2008,
 - 500 % - za korzystanie ze środowiska od dnia 1 stycznia 2009 r.
- 10) Rtęć, kadm, cynk, miedź, nikiel, chrom, ołów, arsen, wanad, srebro; należy podać zawartość osobno dla każdego metalu.
- 11) heksachlorocykloheksanu (HCH), tetrachlorometanu (czterochloru węgla – CCl₄), pentachlorofenolu (PCP), aldryny, dieldryny, endryny, izodryny, heksachlorobenzenu (HCB), heksachlorobutadienu (HCBT), trichlorometanu (chloroformu – CHCl₃), 1,2-dichloroetanu (EDC), trichloroetyleny (TRI), tetrachloroetyleny (nadchloroetyleny - PER), trichlorobenzenu (TCB); należy podać zawartość osobno dla każdej substancji.
- 12) Opłatę za wprowadzane ścieki ponosi się za substancje wyrażone jako wskaźniki BZT₅, ChZT, zawiesiny ogólnej, sumy jonów chlorków i siarczanów, biorąc pod uwagę wskaźnik, który powoduje opłatę najwyższą. Do tak ustalonej opłaty, w przypadku wprowadzania do wód lub do ziemi ścieków przemysłowych lub komunalnych innych niż bytowe, dolicza się opłatę za substancje wymienione w objaśnieniu 10 i 11. Opłatę za wprowadzanie wód wykorzystanych na potrzeby chowu lub hodowli ryb łososiowatych ustala się za substancje wyrażone wskaźnikami BZT₅, ChZT i zawiesiny ogólnej, biorąc pod uwagę wskaźnik, który powoduje opłatę najwyższą.
- 13) Podana gęstość zaludnienia odnosi się do granicy miasta.
- 14) Masa początkowa jest to masa ryb albo innych organizmów wodnych na początku cyklu produkcyjnego.
Wielkość produkcji w cyklu jest to masa ryb albo innych organizmów wodnych wyprodukowanych w cyklu produkcyjnym.
Długość trwania cyklu odnosi się do okresu od dnia 1 maja roku rozpoczynającego cykl do dnia 30 kwietnia roku następującego po zakończeniu cyklu produkcyjnego.

Średnioroczny przyrost masy w cyklu jest to wielkość produkcji ryb lub innych organizmów wodnych w cyklu pomniejszona o masę początkową i podzielona przez długość trwania cyklu.

Powierzchnia użytkowa stawu/ów jest to powierzchnia wykorzystana w cyklu produkcyjnym.

Średnioroczny przyrost masy w cyklu na 1 ha jest to średnioroczny przyrost masy w cyklu podzielony przez powierzchnię użytkową stawu/ów, zaokrąglony w górę do pełnych 100 kg.

15) Wysokość opłaty należy obliczyć w następujący sposób: wartość z kolumny 7 tabeli E pomnożyć przez jednostkową stawkę opłaty i podzielić przez 100.

Pouczenie:

Zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

.....
(data)

.....
(podpis osoby wypełniającej)

.....
(podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu)

WZÓR

Wykaz zawierający informacje o odpadach umieszczonych na składowisku odpadów oraz o wysokości należnych opłat

ODPADY UMIESZCZONE NA SKŁADOWISKU				półrocze/rok:			
Podmiot korzystający ze środowiska		Miejsce/ miejsca korzystania ze środowiska	Lp	Adres	Gmina	Powiat	
Nazwa:	Adres:						
REGON:	Telefon/fax:						

TABELA A

UMIESZCZENIE ODPADÓW NA SKŁADOWISKU ¹⁾				Miejsce korzystania ze środowiska:				
Decyzja zatwierdzająca instrukcję eksploatacji składowiska			Zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów/ pozwolenie zintegrowane/ inna decyzja w zakresie gospodarki odpadami					
Nr i data wydania oraz organ, który wydał		Termin obowiązywania		Nr i data wydania oraz organ, który wydał		Termin obowiązywania		
1		2		3		4		
Odpady składowane selektywnie								
Lp	Kod odpadu	Rodzaj odpadów	Masa [Mg]	Stan uwodnienia [%]	Współczynnik ^{2), 3)}	Liczba dób ³⁾	Jednostkowa stawka opłaty [zł/Mg]	Wysokość opłaty [zł]
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Wysokość opłaty ogółem [zł]								

TABELA A (cd.)

Odpady składowane nieselektywnie ⁴⁾								
Lp.	Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Masa [Mg]	Stan uwodnienia [%]	Współczynnik ^{2), 3)}	Liczba dób ³⁾	Jednostkowa stawka opłaty [zł/Mg]	Wysokość opłaty [zł]
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Wysokość opłaty ogółem [zł]								

Lp.	Gmina	Suma opłat za składowanie odpadów w poszczególnych gminach [zł]
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

Objaśnienia:

1) Tabelę wypełnia się oddzielnie dla każdego składowiska.

W tabeli wypełnia się tylko te pozycje, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska.

Tabelę wypełnia również posiadacz odpadów obowiązany do ponoszenia opłat podwyższonych, zgodnie z art. 293 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281 poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552, Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1399, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1458).

- 2) Współczynnik różnicujący wysokość jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku, zgodnie z art. 293 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska
- 3) Dotyczy posiadaczy odpadów obowiązanych do ponoszenia opłaty podwyższonej.
- 4) W przypadku nieselektywnego składowania odpadów, zgodnego z instrukcją eksploatacji składowiska, należy podać rodzaje odpadów, które zostały zmieszane (np. 10 01 02/10 01 03).

Pouczenie:

Zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.).

.....
(data)

.....
(podpis osoby wypełniającej)

.....
(podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu)

UZASADNIENIE

Rozporządzenie sporządzono na podstawie upoważnienia zawartego w art. 286 ust. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz.150, z późn. zm.).

Rozporządzenie określa wzory wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska w związku z wprowadzaniem ścieków do wód lub do ziemi, poborem wód oraz składowaniem odpadów oraz o wysokości należnych opłat i sposób przedstawiania tych informacji i danych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Rozporządzenie stanowi akt wykonawczy wynikający z delegacji zawartej w art. 286 ust. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz.150, z późn. zm.).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na podmioty korzystające ze środowiska.

3. Konsultacje społeczne

Projekt niniejszej regulacji zostanie poddany konsultacjom społecznym i międzyresortowym.

4. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie powoduje skutków finansowych dla budżetu państwa jak również dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ aktu na rynek pracy

Brak wpływu.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu.

7. Wpływ aktu normatywnego na rozwój regionalny

Brak wpływu.